

บทที่ 4

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา

4.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเปรียบเทียบทางขับร้อง 2 ทาง คือ ทางขับร้องของครูเลื่อน สุนทรวาทีน กับทางของครูสุตจิตต์ คุริยประณีต ซึ่งทั้งสองท่านเป็นผู้ที่รอบรู้และเชี่ยวชาญด้านการขับร้องเพลงไทย เป็นที่ยอมรับในวงการดนตรีไทย โดยมุ่งศึกษาทางขับร้องแต่ละทางอย่างละเอียด และผู้วิจัยได้กำหนดประเด็นในการวิเคราะห์สำหรับในบทนี้ 3 ประเด็น คือ

1. วิเคราะห์ทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา ของครูเลื่อน สุนทรวาทีน และครูสุตจิตต์ คุริยประณีต

ทางขับร้องทางที่ 1 คือทางขับร้องของครูเลื่อน สุนทรวาทีน ได้รับความอนุเคราะห์เทปบันทึกเสียงการขับร้องเพลงแขกมอญ เถา ของครูเลื่อน สุนทรวาทีน จาก ส.ต.ท โชค ทัดสวน ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของครูเลื่อน สุนทรวาทีน

ทางขับร้องทางที่ 2 คือทางขับร้องของครูสุตจิตต์ คุริยประณีต ซึ่งผู้วิจัยได้รับการถ่ายทอดเพลงแขกมอญ เถา จากครูสุตจิตต์ คุริยประณีต

โดยมุ่งศึกษาใน 4 ประเด็น ตามหลักการขับร้องของอาจารย์มนตรี ตราโมท ดังนี้

3.1.1 การดำเนินทำนองคือการเอื้อน

3.1.2 การบรรจุกำร้อง

3.1.3 จังหวะ

3.1.4 เสียง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสนใจที่จะศึกษาในประเด็นเพิ่มเติมจาก 4 ประเด็น ตามที่ผู้วิจัยสนใจ ดังนี้

3.1.5 ตำแหน่งการหายใจ

3.1.6 กลวิธีพิเศษ

2. วิเคราะห์โครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา ทางของครูเลื่อน สุนทรวาทีน และทางของครูสุตจิตต์ คุริยประณีต

สำหรับทำนองหลักที่นำมาวิเคราะห์ คือทางฆ้องวงใหญ่ของผู้ช่วยศาสตราจารย์พิชิต ชัยเสรี จากหนังสือโน้ตฆ้องเพลงไทย ชุดสืบสานดุริยางคศิลป์ เล่ม 1 เพลงไทยต้องรู้ โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทำนองหลักกับทางขับร้อง ในประเด็นต่อไปนี้

3.2.1 บันไดเสียง

3.2.2 การดำเนินทำนอง

3.2.3 ความสัมพันธ์ของลูกตก

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขั้วร้องเพลงแขกมอญ เถา ระหว่างทางขั้วร้องของครูเลื่อน สุนทรวาทีน และทางขั้วร้องของครูสุคจิตต์ คุริยประณีต โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทางขั้วร้องทั้ง 2 ทาง เพื่อหาเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะทาง

สัญลักษณ์ในการบันทึกโน้ต

ในการวิจัยผู้วิจัยทำการบันทึกโน้ตแบบตัวอักษร เป็นตารางโน้ตไทย 8 ห้อง โดยแบ่งตารางออกเป็น 3 ชุด

ตารางชุดที่ 1 คือทำนองหลัก บรรทัดบนคือโน้ตทางฆ้องมือขวา บรรทัดล่างคือโน้ตทางฆ้องมือซ้าย

ตารางชุดที่ 2 คือทางขั้วร้องทางที่ 1 เป็นทางขั้วร้องของครูเลื่อน สุนทรวาทีน ตาราง บรรทัดบนคือการเอื้อน ซึ่งบันทึกตามความเข้าใจของผู้วิจัย ตำแหน่งการหายใจและการบรรจุกำร้อง บรรทัดล่างคือระดับเสียงและสัญลักษณ์กลวิธีพิเศษ

ตารางชุดที่ 2 คือทางขั้วร้องทางที่ 2 เป็นทางขั้วร้องของครูสุคจิตต์ คุริยประณีต ตาราง บรรทัดบนคือการเอื้อน ซึ่งบันทึกตามความเข้าใจของผู้วิจัย ตำแหน่งการหายใจและการบรรจุกำร้อง บรรทัดล่างคือระดับเสียงและสัญลักษณ์กลวิธีพิเศษ

ทำการวิเคราะห์ทีละ 1 ประโยค คือ 8 ห้องเพลง ผู้วิจัยกำหนดใช้สัญลักษณ์แทนระดับเสียงเป็นตัวอักษร โดยแต่ละตัวอักษรมีความหมาย ดังนี้

ด	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	โด
ร	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	เร
ม	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	มี
ฟ	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ฟา
ช	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ชอล
ด	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ลา
ท	เป็นสัญลักษณ์แทนเสียง	ที

ถ้าเป็นเสียงระดับสูง จะมีเครื่องหมายจุดค้ำบนตัวอักษร “ค” ถ้าเป็นระดับเสียงต่ำจะมีจุดค้ำล่างตัวอักษร “ค” โดยใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

ท	แทนเสียง	ทีต่ำ
ค	แทนเสียง	โค
ร	แทนเสียง	เร
ม	แทนเสียง	มี
ฟ	แทนเสียง	ฟา
ช	แทนเสียง	ชอล
ล	แทนเสียง	ลา
ท	แทนเสียง	ที
ค	แทนเสียง	โคสูง

สัญลักษณ์ในการบันทึกกลวิธีพิเศษ

โน้ตตัวหนา คือ กระทบ หมายถึง การเปล่งเสียงใดเสียงหนึ่ง โดยวิธีลากเอื้อมมากระทบในเสียงที่ 2 เรียกว่า กระทบ 2 เสียง ถ้าเปล่งเสียงที่ 1 แล้วลากมากระทบเสียงที่ 2 และ 3 เรียกว่า กระทบ 3 เสียง

เครื่องหมาย ๐ คือ กดเสียง หมายถึงการร้องโดยการเอื้อมคำว่า อ้อ ทำยคำ มีจุดประสงค์เพื่อไม่ให้เสียงลอย

เครื่องหมาย ' คือ กลืน หมายถึงการเปล่งเสียงให้มีน้ำหนักอยู่ที่คอ ออกแรงพอสมควร ขยับคอเล็กน้อย แล้วกลืนเสียงลงไปในคอ เช่นการเอื้อนเสียง เฮ้อเอ้อเอ้อ เอื้อเอ้อเอ้อ

เครื่องหมาย ˆ คือ ช้อนเสียง หมายถึง การออกเสียงในทำนองการเอื้อนจากเสียงแรกที่ต่ำกว่า ไปสู่เสียงที่ 2 ซึ่งสูงกว่า เช่น เออ เมื่อใช้เทคนิคการช้อนเสียงจะออกเสียงเป็น เอ้อ

เครื่องหมาย * คือ ลักจังหวะ หมายถึง การดำเนินทำนองทางร้องให้เสียงสำคัญที่ควรจะตกลงตรงจังหวะให้เสียงตกลงก่อนจังหวะ ซึ่งไม่ตรงจังหวะ เกิดขึ้นโดยเจตนา เพื่อให้ไพเราะขึ้น

เครื่องหมาย • คือ ปั้นคำ หมายถึง การออกเสียงคำร้องคำเดียวแต่ออกเสียงหลายพยางค์ โดยเพิ่มลีลาในการออกเสียง มีลักษณะคล้ายกับการกระทบ เช่นคำว่า รัก ออกเสียงเป็น รา - ฮัก

เครื่องหมาย , คือ หางเสียง หมายถึง การขับร้องพยางค์สุดท้าย ของทำนองเอื้อนหรือคำที่เป็นเสียงจัตวา ด้วยเสียง อื้อ

เครื่องหมาย * คือ หวนเสียง หมายถึง การออกเสียงเอื้อนแบบรวบต่อเนื่องเรียงกัน 4 เสียง จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงและลงเสียงต่ำอย่างรวดเร็ว ได้แก่ เสียง อ้ออ้ออ้ออ้อ ส่วนใหญ่ใช้ร้องในคำเอื้อนสุดท้ายก่อนลงคำร้อง

สัญลักษณ์แทนจังหวะการหายใจ

เครื่องหมาย ^ แทนจังหวะการหายใจขณะขับร้อง การหายใจในการขับร้องเพลงไทยนั้นมีความสำคัญมาก เพราะถ้าผู้ขับร้องหายใจไม่ถูกที่จะทำให้การขับร้องนั้นไม่ราบรื่น อาจทำให้ลมหายใจไม่พอที่จะร้องในวรรคต่อไปทำให้เสียงขาด หรือถ้าหายใจระหว่างคำร้องจะเป็นการฉีกคำ ทำให้คำร้องมีความหมายเปลี่ยนไป

วิเคราะห์จังหวะทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา

ทางขับร้องเพลงแขกมอญนี้มีลักษณะเป็นเพลงเถา จึงมีอัตราจังหวะตั้งแต่สามชั้น สองชั้น และชั้นเดียว โดยจังหวะของเพลงแขกมอญ เถานี้ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. จังหวะสามัญ มี 3 อัตราจังหวะ แสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

อัตราจังหวะสามชั้น

----	--- ฉิ่ง	----	--- ฉับ	----	--- ฉิ่ง	----	--- ฉับ
------	----------	------	---------	------	----------	------	---------

อัตราจังหวะสองชั้น

--- ฉิ่ง	--- ฉับ	--- ฉิ่ง	--- ฉับ
----------	---------	----------	---------

อัตราจังหวะชั้นเดียว

-ฉิ่ง-ฉับ	-ฉิ่ง-ฉับ
-----------	-----------

2. จังหวะหน้าทับ เพลงแขกมอญ เถา นี้ ใช้จังหวะหน้าทับปรบไก่ แสดงเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

อัตราจังหวะสามชั้น

-ทั่ง-ติง-	-โจ๊ะ-จ๊ะ-	-โจ๊ะ-จ๊ะ-	-โจ๊ะ-จ๊ะ-	- - - -	-โจ๊ะ-จ๊ะ-	-โจ๊ะ-จ๊ะ-	-โจ๊ะ-จ๊ะ-
-ติง-ติง	-ทั่งติงทั่ง	ติงทั่ง-ติง	โจ๊ะ-จ๊ะ	-ติง-ทั่ง	-ติง-ติง	-ทั่ง-ติง	-ติง-ทั่ง

อัตราจังหวะสองชั้น

-ทั่ง-ติง-	-โจ๊ะ-จ๊ะ-	-โจ๊ะ-จ๊ะ-	-โจ๊ะ-จ๊ะ-	-ติง-ทั่ง	-ติง-ติง	-ทั่ง-ติง	-ติง-ทั่ง
------------	------------	------------	------------	-----------	----------	-----------	-----------

อัตราจังหวะชั้นเดียว

- - ติงทั่ง	- ติง - -	ติงทั่ง-ติง	-ทั่งติงทั่ง
-------------	-----------	-------------	--------------

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา

สามชั้น ท่อน 1

ประโยคที่ 1

ทำนองหลัก

___ ฟ	__ ซซ	___ ถ	__ ซซ	_ ฟ _ ฟ	_ ฟ _ ท	_ รคท	_ ถ _ ซ
___ ฟ	_ ซ ___	___ ถ	_ ซ ___	_ ฟ ___	ค ___ ท	_ รคท	_ ถ _ ซ

ทางที่ 1

	เออ	เฮ้อ	เออเฮ้อเออเออ	^ เอ้อ	เฮอเอ้อเอ้อ	ฮึ่งเออ	เออเฮ้อเออเออ
-----	___ ซ	___ ถ	ซลซซ _ ซ	___ ฟ	ซฟ _ ซท์	__ คท	ซลซซ _ ซ

ทางที่ 2

	เออ	เฮ้อ	เออเฮ้อเออเออ	^ ฮึ่ง เอ้อ	เฮอเอ้อเอ้อ	^ ฮึ่ง เออ	เออเฮ้อเออเออ
-----	___ ซ	___ ถ	ซลซซ _ ซ	_ ค _ ฟ	_ ซฟ _ ซท์	__ คท	ซลซซ _ ซ

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มร้องสำนวนลูกเท่าในห้องที่ 2 ว่า เออเฮ้อเออเฮ้อเออเออ หุคหายใจในคั้นห้องที่ 5 แล้วเอื้อนต่อว่า เอ้อเฮอเอ้อเอ้อ ฮึ่งเออเออเฮ้อเออเออ ในประโยคนี้ยังไม่มีการบรรจุกำร้องสังเกตว่าระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มร้องสำนวนเท่าในห้องที่ 2 ว่า เออเฮ้อเออเฮ้อเออเออ หุคหายใจในคั้นห้องที่ 5 แล้วเอื้อนต่อว่า ฮึ่งเอ้อเฮอเอ้อเอ้อ ฮึ่งเออเออเฮ้อเออเออ ในประโยคนี้ยังไม่มีการบรรจุกำร้องในประโยคนี้ยังไม่มีการบรรจุกำร้องเช่นเดียวกับทางที่ 1 ระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

มีการใช้ การกระทบ ในห้องที่ 4 การซ้อนเสียง ในห้องที่ 6 และการกระทบในห้องที่ 7-8

ทางที่ 2

มีการใช้ การกระทบ ในห้องที่ 4-5 การซ้อนเสียงในห้องที่ 6 และการกระทบในห้องที่ 7-8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล พซลXครX ส่วนวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์ทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX ทางร้องในวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลาในท้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องในวรรณคดีขึ้นต้นด้วยลูกเท่าเช่นเดียวกับทำนองหลัก ใช้เสียงซอลและเสียงลาเป็นหลัก โดยจบลงด้วยเสียงซอล มีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องตรงกับทำนองหลัก วรรณคดีการดำเนินทำนองทางร้องก็สัมพันธ์กับทำนองหลัก เป็นการเคลื่อนที่ของทำนองจากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้ววกกลับมาเสียงต่ำ

ความสัมพันธ์ของลูกตก ลูกตกมีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีมีลูกตกเสียงเดียวกัน คือ เสียงซอล

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงคือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล พซลXครX ส่วนวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์ทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์ทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX ทางร้องในวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลาในท้องที่ 8

การดำเนินทำนอง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีมีการดำเนินทำนองใกล้เคียงกับทางที่ 1 จึงมีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก เช่นเดียวกับทางที่ 1

ความสัมพันธ์ของลูกตก ลูกตกมีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีมีลูกตกเสียงเดียวกัน คือ เสียงซอล

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้ทั้งสองทางดำเนินทำนองทางร้องโดยการเอื้อนในลักษณะเดียวกัน ในท้องที่ 1 - 4 มีการเอื้อนในสำนวนลูกเท่าเช่นเดียวกัน เป็นสำนวนในการขึ้นต้น และในท้องที่ 5 - 8 มีการดำเนินทำนองในลักษณะเดียวกัน แต่มีลีลาการเอื้อนต่างกันเล็กน้อย ยังไม่มีการบรรจุคำร้อง และระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงต่ำเช่นเดียวกันทั้ง 2 ทาง

ประโยคที่ 2

ทำนองหลัก

_ ฟ _ ท	_ _ คร	_ ร _ ร	_ ค _ ท	_ ช _ _	ฟฟ _ _	ทท _ _ .	คค _ ร
_ ค _ ท	_ _ _ ร	_ ฟ _ ร	_ ค _ ท	_ ร _ ค	_ _ _ ท	_ _ _ ค	_ _ _ ร

ทางที่ 1

	^ เอ็ง	ซึ้งเอื้อ	เออเอ้อเอ็งเอ๊ย		^	พระ ●	อื้ออื้อ เอย
_ _ _ _ _	_ _ _ ร	_ _ ฟร'	ค'ท'ครค_ร'	ค'ท' _ _	_ _ _ _ _	_ _ _ ค	รคทุคร_ร

ทางที่ 2

	^ ครา	อื้อ...อื้อ	ซึ้งเออเอ้น ●	อื้อ	อื้ออื้ออื้อ^ จึง	อื้อ	อื้ออื้อ โนม
_ _ _ _ _	_ _ _ ค	_ ทุ _ ร	ฟรทุ_ค	ร _ _ ค*	ร*ค*ท* _ ค	_ _ _ ค*	ร*ค*ท*คร_ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 2 แล้วเอื้อนต่อว่า เอ็งซึ้งเอื้อเออเอ้อเอ็งเอ๊ย หยุดหายใจคันท้องที่ 7 แล้วร้องคำว่า พระ ในท้ายคันท้องที่ 7 โดยปั้นคำออกเสียงเป็น พร้า - สะ จากนั้นเอื้อนต่อในคันท้องที่ 8 อื้ออื้อ แล้วร้องคำว่า เอยในจังหวะตกท้ายประโยค ระดับเสียงที่ร้องเป็นทางเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 2 แล้วร้องคำว่า ครา เอื้อนต่อในคันท้องที่ 3 ว่า อื้ออื้อ ซึ้งเออเออ จากนั้นร้องคำว่า นั้น ออกเสียงเป็น น้า - ฮัน ในคันท้องที่ 4 ร้องเอื้อนต่อในคันท้องที่ 5 และคันท้องที่ 6 ว่า อื้ออื้ออื้ออื้อ หยุดหายใจ ร้องคำว่า จึงในท้ายคันท้องที่ 6 เอื้อนต่อในคันท้องที่ 7 และคันท้องที่ 8 ว่า อื้ออื้ออื้อ แล้วร้องคำว่า โนมในจังหวะตกท้ายประโยค ออกเสียงเป็น โนม - ฮื้อ ซึ่งทางเสียงจะอยู่ในคันท้องที่ 1 ของประโยคถัดไป ระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงต่ำเช่นเดียวกับทางที่ 1

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนคำในคันท้องที่ 3 การกระทบ ในคันท้อง 3 - 4 และการกลืนคำในคันท้องที่ 4 และการปั้นคำในคันท้องที่ 7

ทางที่ 2

ใช้การกระทบและการปั้นคำในคันท้องที่ 4 การหวนเสียงในคันท้องที่ 5-6 และคันท้องที่ 7 - 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงขอบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาคุณ ทศรXฟซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องสัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี วรรณคดีการดำเนินทำนองเริ่มจากเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปสู่เสียงสูงแล้ววกกลับมายังเสียงต่ำเช่นเดียวกับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีมีการบรรจุคำร้องคำว่าพระเอย ในห้องที่ 7-8 และยึดเสียงของทำนองหลักเป็นโครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก สำหรับทางร้องในวรรณคดีถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องก็มีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้องเพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรณคดีลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงคือบันไดเสียงเพียงขอบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาคุณ ทศรXฟซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดีไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก มีการบรรจุคำร้องคำว่าครา ในห้องที่ 2 และคำวานั้นในห้องที่ 4 การดำเนินทำนองทางร้องโน้มนำหาคำร้อง วรรณคดีการดำเนินทำนองทางร้องสัมพันธ์กับทำนองหลัก มีการบรรจุคำร้องคำว่าจึง ในห้องที่ 6 และคำว่าโหม ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องยังยึดเสียงของทำนองหลักเป็นโครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที่ แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด ส่วนวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยชน์ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องและการบรรจุคำร้องที่แตกต่างกัน ทางที่ 1 ไม่มีการบรรจุคำร้อง แต่ทางที่ 2 มีการบรรจุคำร้อง ในห้องที่ 2 -4 -6 -8 ทั้งสองทางมีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงต่ำ

ประโยคที่ 3

ทำนองหลัก

_ร_	คค_	รร_	ฟฟ_ซ	_ล_	ล_ซ_	ฟ_ซ_	ซ_ฟ_
_ล_ซ	___ล	___ฟ	___ซ	___ซ	_ฟ_ร	_ร_ฟ	_ร_ค

ทางที่ 1

^	ซึ้งเออ	เฮ่อ เออ	เออ เอ้อ		^ เอ้อ	เฮ่อ เอิ่ง	ซึ้ง เออ
_____	_ฟค	ร'ค'ท'_ค	_ร_ฟ'	_____	___ร	ร'ค'ท'_คร	_ฟ_ค

ทางที่ 2

ซึ้งเออ	เออเฮ่อเออ^ซึ้งเออ	เฮ่อ เออ	เฮอ เอ้อ		^ เอ้อ	เฮ่อ เอิ่ง	ซึ้ง เออ
ฟ_ซฟ	รรร_ฟค	ร'ค'ท'_ค	_ร_ฟ'	_____	___ร	ร'ค'ท'_คร	_ฟ_ค

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจในท่ายห้องที่ 1 จากนั้นเอื้อนในห้องที่ 2 ว่า ซึ้งเออเฮ่อเออเออ เอ้อ ยืนเสียงเอื้อนไว้จนถึงท่ายห้องที่ 5 หยุดหายใจในคั่นห้องที่ 6 แล้วเอื้อนต่อว่า เอ้อเฮ่อเอิ่งซึ้งเออ การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 นี้ระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มคั่นประโยคด้วยหางเสียงของประโยคที่แล้ว เอื้อนต่อว่า ซึ้งเออเออเออเออ หยุดหายใจกลางห้องที่ 2 เอื้อนต่อว่า ซึ้งเออเฮ่อเออเออเอ้อ หยุดหายใจในคั่นห้องที่ 6 แล้วเอื้อนต่อว่า เอ้อเฮ่อเอิ่งเออ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้ระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงต่ำเช่นเดียวกับทางที่ 1

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 2 การกลืนคำในห้องที่ 3 การซ้อนเสียงในห้องที่ 4 จากนั้นใช้การกลืนในห้องที่ 7 และการกระทบในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1-2 การกลืนคำในห้องที่ 3 การซ้อนเสียงในห้องที่ 4 การกลืนในห้องที่ 7 และใช้การกระทบในห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก คือทำนองหลักบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงอยู่บน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากสำนวนการเอื้อนไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ไม่ยึดเสียงของทำนองหลักเป็นโครงสร้าง ผู้ขับร้องมีอิสระในการประดิษฐ์ทางร้อง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา ส่วนวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กันคือลูกตกเสียงโด

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก คือทำนองหลักบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงอยู่บน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากสำนวนการเอื้อนไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ไม่ยึดเสียงของทำนองหลักเป็นโครงสร้าง ผู้ขับร้องมีอิสระในการประดิษฐ์ทางร้องเช่นเดียวกับทางที่ 1

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา ส่วนวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กันคือลูกตกเสียงโด

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองในลักษณะเดียวกัน และไม่มีการบรรจุคำร้องเช่นเดียวกัน ทั้งสองทางมีระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 4

ทำนองหลัก

_ท_ค	รค__	__ซค	__ทค	__รร	_ค__	คค__	ซซ_ฟ
_ฟ__	__ทค	ซฟ__	ซค__	_ร__	_ค_ค	___ซ	___ฟ

ทางที่ 1

	^ เอ้อ	เฮอ	เอ้อเฮ้อเอ้อเอ้อ		^ เอ็ง	ซึ้งเออ	เออเฮ้อเอ็งเอ้อ
_____	___ซ	___ค	ซคซ_ค'	_____	___ค	_คค	ซคซ_ค'

ทางที่ 2

	^ เออ	เฮ้อเออ ซึ้งเออ	เอ้อเฮ้อเอ้อ		^ เออ	เอ้อ เออ	เอ้อเออ เฮ้อเอ้อ
_____	___ซ	คซ_คค	ซคซ_ค'	_____	___ซ	_ฟ_ซ	ฟซ_คซ_ซ

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 2 จากนั้นเอื้อนว่า เอ้อเฮ้อเอ้อเฮ้อเอ้อเอ้อ ขึ้นเสียงไว้จนถึงท้ายคันท้องที่ 5 หยุดหายใจในคันท้องที่ 6 แล้วเอื้อนต่อว่า เอ็งซึ้งเออเออเอ้อเอ้อเอ้อ การเอื้อนนี้ยังไม่จบสำนวน ซึ่งจะจบลงในคันท้องที่ 1 ของประโยคถัดไป เป็นเทคนิคของการขับร้องที่ผู้ร้องเจตนาให้เสียงตกสำคัญไปตกลงในคันท้องถัดไป ระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 2 จากนั้นเอื้อนว่า เอ้อเฮ้อเอ้อเอ้อเอ้อเอ้อเอ้อ หยุดหายใจในคันท้องที่ 6 แล้วเอื้อนต่อว่า เอ้อเอ้อเอ้อเอ้อเอ้อเอ้อเอ้อเอ้อ การเอื้อนนี้ยังไม่จบสำนวน ซึ่งจะจบลงในคันท้องที่ 1 ของประโยคถัดไป ซึ่งเป็นเทคนิคของการขับร้องที่ผู้ร้องเจตนาให้เสียงตกสำคัญไปตกลงในคันท้องถัดไป ระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงต่ำเช่นเดียวกับทางที่ 1

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การซ้อนเสียงในคันท้องที่ 4 การกระทบในคันท้องที่ 7-8 และการกลืนในคันท้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในคันท้องที่ 2-3 การซ้อนเสียงในคันท้องที่ 4 และการกระทบในคันท้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟขX ทางร้องใช้บันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ฟชลXครX วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ฟชลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี วรรณคดีสำนวนการเอื้อนของทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากทำนองหลักดำเนินทำนองแบบเก็บถี่ ๆ ส่วนสำนวนการเอื้อนเริ่มในครั้งที่ 2 เสียงห่าง ๆ ส่วนวรรณคดีการดำเนินทางร้องก็ไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้างเช่นเดียวกัน

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงโด วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงฟา แต่ทางร้อง ลูกตกเสียงลา

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟขX ทางร้องใช้บันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ฟชลXครX วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ฟชลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี วรรณคดีสำนวนการเอื้อนของทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากทำนองหลักดำเนินทำนองแบบเก็บถี่ ๆ ส่วนสำนวนการเอื้อนเริ่มในครั้งที่ 2 ผู้ขับร้องประดิษฐ์ทางร้องเป็นอิสระจากทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีการดำเนินทางร้องก็ไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง ไม่สัมพันธ์กันทั้งเสียงและสำนวนทำนอง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงโด วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงฟา แต่ทางร้อง ลูกตกเสียงซอล

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับประโยคนี้ ในวรรณคดีการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกัน แต่ในวรรณคดีมีการดำเนินทำนองทางร้องที่แตกต่างกัน และไม่มีการบรรจุคำร้องเช่นเดียวกัน ทั้งสองทางมีระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 5

ทำนองหลัก

มร __	ค_คร	มร __	ช_มฟ	__ชล	คต __	ชล __	ซฟ __
__คช	_ช__	__คร	___ค	_ฟ__	__ซฟ	__ซฟ	__มร

ทางที่ 1

	^ เออ	เฮ้อ เออ	เออ เอ้อ		^ เอ็ง	ฮังเออ	เออเฮ้อเอ็งเออ
ซ'ฟ'__	___ค	ร'ค'ท'_ค	_ร_ฟ'	_____	___ฟ	__ซฟ	มร_มรร

ทางที่ 2

เฮ้อ	^ เออ	เฮ้อ เออ	เออ เอ้อ		^ เอ็ง	ฮังเออ	เออเฮ้อเอ็งเออ
ค'ซ'ฟ'__	___ค	ร'ค'ท'_ค	_ร_ฟ'	_____	___ฟ	__ซฟ	มร_มรร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยเสียงจบสำนวนการเอื้อนของประโยคที่แล้ว จากนั้นหยุดหายใจในต้นห้องที่ 2 เอื้อนต่อว่า เออเฮ้อเออเออเอ้อ ขึ้นเสียงไว้จนถึงท้ายห้องที่ 5 หยุดหายใจต้นห้องที่ 6 แล้วเอื้อนต่อว่า เอ็งฮังเออเออเฮ้อเอ็งเออ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยเสียงจบสำนวนการเอื้อนของประโยคที่แล้ว จากนั้นหยุดหายใจในต้นห้องที่ 2 เอื้อนต่อว่า เออเฮ้อเออเออเอ้อ ขึ้นเสียงไว้จนถึงท้ายห้องที่ 5 หยุดหายใจต้นห้องที่ 6 แล้วเอื้อนต่อว่า เอ็งฮังเออเออเฮ้อเอ็งเออ การดำเนินทำนองการร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนในห้องที่ 3 การซ้อนเสียงในห้องที่ 4 และการกระทบในห้องที่ 7-8

ทางที่ 2

ใช้การกลืนในห้องที่ 1 ห้องที่ 3 การซ้อนเสียงในห้องที่ 4 และการกระทบในห้องที่ 7-8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณถาฉบับไดเสียงไมสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX วรรณถาฉบับไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไมสัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณถาและวรรณถาฉบับ ทั้งวรรณถาและวรรณถาฉบับทำนองหลักดำเนินทำนองแบบเก็บถี่ ๆ เสียงสูงต่ำสลับกันไป แต่ทางร้องดำเนินทำนองด้วยสำนวนการเอื้อนแบบช้า ๆ ไปในทางหวาน ซึ่งไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถาฉบับลูกตกสัมพันธ์สัมพันธ์กับทำนองหลักคือทำนองหลัก ลูกตกเสียงฟา และวรรณถาฉบับลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณถาฉบับไดเสียงไมสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX ทางร้องวรรณถาฉบับมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 1 วรรณถาฉบับไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ทางร้องวรรณถาฉบับมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไมสัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณถาและวรรณถาฉบับเช่นเดียวกับทางที่ 1 เนื่องจากสำนวนทำนองทางร้องมีลักษณะเดียวกับทางที่ 1

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถาฉบับลูกตกสัมพันธ์สัมพันธ์กับทำนองหลักคือทำนองหลัก ลูกตกเสียงฟา และวรรณถาฉบับลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยชน์ทั้งสองทางดำเนินทำนองในลักษณะเดียวกัน มีการเอื้อนที่เหมือนกันและไม่มี การบรรจุงาร้องเช่นเดียวกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลางๆ

ประโยคที่ 6

ทำนองหลัก

_ช__	พร__	ทท__	คค_ร	_ร_ร	_ร__	รร__	คค_ท
__พร	__คท	___ค	___ร	_ฟ_ช	_ฟ_ร	___ค.	___ท

ทางที่ 1

^ ซึงเออ	เอ่อ เอ่อ	เอ่อ เออ	เฮ้อเอ็งเฮย			^ พระ•ทรง	ลักษณะ•
__พร	_ค_ฟ'	_ม_ฟ	ช'ฟ'ร'_ร	_____	___ฟ,	_ครค	___ค

ทางที่ 2

^ ซึงเออ	เอ่อเฮ้อเอ่อ	เอ่อเออ	เฮ้อเอ็งเฮย		^ เจ้า•	วัน	ทอง
ร__พร	ครค_ฟ'	_ม_ฟ	ช'ฟ'ร'_ร	___ฟ,	___ค	ทุ__ค	___ค

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 1 เริ่มต้นด้วย ซึงเออเอ่อเอ่อเอ่อเออเฮ้อเอ็งเฮย ขึ้นเสียงไว้จบสำนวนการเอื้อนด้วยหางเสียงในคันท้องที่ 6 หยุดหายใจคันท้องที่ 7 ร้องคำว่า พระทรง ในคันท้องที่ 7 คำว่าพระ ออกเสียงเป็น พร้า – สะ ส่วนคำว่า ทรง ออกเสียงตรง ๆ แล้วร้องคำว่าลักษณะในคันท้องที่ 8 ออกเสียงเป็น ล้า – ฮัก การดำเนินทำนองการร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 1 เริ่มต้นด้วย ซึงเออเอ่อเฮ้อเอ่อเอ่อเออเฮ้อเอ็งเฮย จบสำนวนการเอื้อนด้วยหางเสียงในคันท้องที่ 5 หยุดหายใจในคันท้องที่ 6 ร้องคำว่า เจ้า ในคันท้องที่ 6 ออกเสียงเป็น จ้า – เอ้า ร้องคำว่า วัน ในคันท้องที่ 7 และคำว่า ทอง ในคันท้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง ๆ เช่นเดียวกับทางที่ 1

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในคันท้องที่ 1 การซ้อนเสียงในคันท้องที่ 2 การกลืนในคันท้องที่ 4 ออกเสียงหางเสียงในคันท้องที่ 5 และใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า พระ ในคันท้องที่ 7 และคำว่าลักษณะในคันท้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 การช้อนเสียงในห้องที่ 2 การกลืนในห้องที่ 4 ออกเสียงหางเสียงในห้องที่ 5 และใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า เจ้า ในห้องที่ 6

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟชX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมีในห้องที่ 3 วรรณคดีบอกอนุโลมว่าบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟชX เนื่องจากทางขับร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี วรรณคดีทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง แต่สำนวนการเอื้อนของทางขับร้องเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วกลับมายังเสียงต่ำ ส่วนวรรณคดีมีการบรรจุคำร้องคำว่าพระทรงในห้องที่ 7 และคำว่าลักษณะ ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองโน้ตเข้าหาคำร้องโดยไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟชX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมีในห้องที่ 3

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี วรรณคดีทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง แต่สำนวนการเอื้อนของทางขับร้องเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วกลับมายังเสียงต่ำ ส่วนวรรณคดีมีการบรรจุคำร้องคำว่าเจ้าวันทอง ในห้องที่ 6-8 การดำเนินทำนองโน้ตเข้าหาคำร้องโดยไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกมีความสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้อง ลูกตกเสียงโด

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับประโยคนี้ ในวรรณคดีการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกัน สำหรับวรรณคดีมีการดำเนินทำนองทางร้องที่ต่างกัน เนื่องจากมีการบรรจุคำร้องในท่ายประโยค ซึ่งคำร้องต่างกัน

ดังนั้นทำนองจึงต้องโน้มเข้าหาคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางมีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง ๆ

ประโยคที่ 7

ทำนองหลัก

__ คร	__ คร	_____	__ ลข	_ ค _ ร	_____	__ ฟ	__ ชล
_ ท __	คท __	คทคร	คท __	_ ท __	คทลข	_ ค __	_ ฟ __

ทางที่ 1

^ ซึงเออ	เออเฮอเอิงเอ้อ	^ ซึงเออ	เออเฮอเอิงเอ้ย	ฮือฮือ		^ งาม	พัคค์
__ ฟร	ครค _ ร'	ค'ท' _ คท	ช _ ลขช	__ ลข	__ ค ,	__ ช	__ ค

ทางที่ 2

^ ซึงเออ	เออเฮอเอิงเอ้อ	^ ซึง เออ	เออเฮอเอิงเอ้ย			^ หลับ	ต้อง
__ ฟร	ครค _ ท	_ ค _ ท	ชลช _ ช	_____	__ ค ,	__ ฟ	__ ช

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 1 เอื้อนต่อว่า ซึงเออเออเฮอเอิงเอ้อ หยุดหายใจคันท้องที่ 3 จากนั้นเอื้อนต่อว่า ซึงเออเออเฮอเอิงเอ้ย ฮือฮือ หยุดหายใจคันท้องที่ 7 ร้องคำว่า งาม ในคันท้องที่ 7 และคำว่า พักค์ ในคันท้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 1 เอื้อนต่อว่า ซึงเออเออเฮอเอิงเอ้อ หยุดหายใจในคันท้องที่ 3 เอื้อนต่อว่า ซึงเออเออเฮอเอิงเอ้ย ยืนเสียงไว้จนถึงท้ายคันท้องที่ 6 หยุดหายใจคันท้องที่ 7 จากนั้นร้องคำว่า หลับ ในคันท้องที่ 7 และคำว่า ต้อง ในคันท้องที่ 8 โดยร้องเสียงเดียวไม่มีการกระทบ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในคันท้องที่ 1-4 การกลืนในคันท้องที่ 2-3 ออกเสียงหางเสียงในคันท้องที่ 6

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในคันท้องที่ 1-4 ออกเสียงหางเสียงในคันท้องที่ 6

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟขX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 4 วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟชลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี วรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองแบบเก็บถี่ ๆ ส่วนทางร้องเริ่มสำนวนการเอื้อนจากเสียงสูงเคลื่อนที่มายังเสียงต่ำแล้วเอื้อนซ้ำในลักษณะเดิมแต่เปลี่ยนระดับเสียง วรรณคดีทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูง แต่ทางร้องมีการบรรจุคำร้องคำว่างในในห้องที่ 7 และคำว่าพักตร์ ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง จึงไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงซอล และวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์ไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก คือทำนองหลักลูกตกเสียงลูกตกเสียงลา แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟขX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 4 วรรณคดีอนุโลมว่าบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักใช้บันไดเสียงบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟชลXครX เนื่องจากทางขับร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี วรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองแบบเก็บถี่ ๆ ส่วนทางร้องเริ่มสำนวนการเอื้อนจากเสียงสูงเคลื่อนที่มายังเสียงต่ำแล้วเอื้อนซ้ำในลักษณะเดิมแต่เปลี่ยนระดับเสียง วรรณคดีทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูง แต่ทางร้องมีการบรรจุคำร้องคำว่างในในห้องที่ 7 และคำว่าต้อง ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง จึงไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงซอล วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงลา แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับประโยคนี้ ในวรรณคดีการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกัน วรรณคดีมีการดำเนินทำนองทางร้องที่ต่างกัน เนื่องจากมีการบรรจุคำร้องในท้ายประโยค ซึ่งคำร้องต่างกัน ดังนั้น

ทำนองจึงต้อง โนม้เข้าหาคำร้องเช่นเดียวกับประโยคที่แล้ว การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 8

ทำนองหลัก

_ท_ค	รค__	__ซล	__ทค	ร__ร	ร_รค	_ค__	ทค_ท
_ฟ__	__ทล	ซฟ__	ซล__	_ร_ซ	_ซ__	ซ_ซล	___ฟ

ทางที่ 1

อือ เอ่อ	เออ	^ เอ่อ	เฮ่อเอ่อเอ่ย	^	ผ่อง●	เพียง	อือ อือ
ซ_ฟ	___ซ	___ท	คท_ค ^ร	---	___ค	ท_ค*	_ค*_ร*

ทางที่ 2

เอ่อ	เออ	^ เอ่อ	เฮ่อเอ่อเอ่ย		^ มนต์	มีน	อือ อือ
___ฟ	___ซ	___ท	คท_ค ^ร	___ฟ,	___ค	___ค	_ค*_ร*

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยเสียงอือที่ต่อเนื่องจากคำว่า พักตร์ ในประโยคที่แล้ว เอื่อนต่อว่า เอ่อเออ หุคหายุใจต้นประโยคที่ 3 จากนั้นเอื่อนต่อว่า เอ่อเฮ่อเอ่อเอ่ย หุคหายุใจต้นห้องที่ 6 ร้องคำว่า ผ่อง ออกเสียงเป็น พอ-อ่อง ร้องคำว่า เพียง ในห้องที่ 7 เป็นการลักจังหวะ แล้วเอื่อนต่อว่า อืออือ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มต้นด้วยการเอื่อนในห้องที่ 1 ว่า เอ่อเออ หุคหายุใจต้นห้องที่ 3 เอื่อนต่อว่า เอ่อเฮ่อเอ่ย หุคหายุใจต้นห้องที่ 6 ร้องคำว่า มนต์ จากนั้นร้องคำว่า มีน ในห้องที่ 7 ซึ่งเป็นการลักจังหวะ แล้วเอื่อนในห้องที่ 8 ว่า อืออือ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ เช่นเดียวกับท่วงที่ 1

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 4 การปั้นคำเมื่อออกเสียงคำว่า ผ่อง ในห้องที่ 6 ร้องคำว่า เพียง โดยการลักจังหวะในห้องที่ 7 และการหวนเสียงในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 4 ออกเสียงหางเสียงในห้องที่ 5 และการหวนเสียงในห้องที่ 8
วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาจุมล ทครXฟชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี วรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองแบบเก็บถี่ ๆ เคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูง ทางร้องเริ่มด้วยสำนวนการเอื้อนแบบห่าง ๆ ไปในทางหวน เคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง วรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองแบบเก็บถี่ ๆ เคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูง แต่ทางร้องมีการบรรจุคำร้องคำว่าผ่อง ในห้องที่ 6 และคำว่าเพียง ในห้องที่ 7 การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง จึงไม่ยึดทำนองหลักเป็น โครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงโด ทางร้องลูกตกเสียงเร วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที ทางร้องลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาจุมล ทครXฟชX ส่วนวรรณคดีอนุโลมว่าบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักใช้บันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาจุมล ทครXฟชX เนื่องจากทางขับร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี วรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองแบบเก็บถี่ ๆ เคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูง ทางร้องเริ่มด้วยสำนวนการเอื้อนแบบห่าง ๆ ไปในทางหวน เคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง วรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองแบบเก็บถี่ ๆ เคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูง แต่ทางร้องมีการบรรจุคำร้องคำว่ามนต์ ในห้องที่ 6 และคำว่ามีน ในห้องที่ 7 การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง จึงไม่ยึดทำนองหลักเป็น โครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก

วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงโด ทางร้องลูกตกเสียงเร วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที ทางร้องลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับการดำเนินทำนองในประโยคนี้มีการดำเนินทำนองในลักษณะเดียวกัน มีการบรรจุคำร้องท้ายประโยคด้วยเสียงเดียวกัน และใช้วิธีลักจังหวะเหมือนกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 9

ทำนองหลัก

_ ลข _	ชช __	ลข _ช	_ ฟ __	ชฟ _ฟ	_ ร __	ฟร _ร	_ ค __
__ ล	_ ฟ _ฟ	__ ฟ _	ฟร _ร	__ ร _	รค _ค	__ ค _	คท _ท

ทางที่ 1

อืออือ^ เออ	เฮ่อเอ็งเออ	^ เออ	เฮ่อเอ็งเออ	^ ฮึ่งเออ	เอ็งเออ	เอ่อเฮ่อเอ็งเอ่อ	เฮ่อเอ็งเอ่อ
ค*ท* __ช	ลชช __ช	__ ร	มร _ร	__ ฟค	_รฟค	ทุรค_ท	รค _ท

ทางที่ 2

อืออือ	^เออเฮ่อเอ็งเอ่อ	เออ	เฮ่อเอ็งเออ	^ ฮึ่งเออ	เอ็ง เออ	เออเออเอ่อเออ	เฮ่อเอ็งเอ่อ
__ ค*ท*	ชลชล' _ฟ'	ร' __ ร	ฟร _ร	__ ฟค	_รฟค	ทลชท	รค _ร'

วิเคราะห์ทางขั้วร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการเอื้อนว่า อืออือ ซึ่งเป็นเสียงจบของห้องที่แล้ว จากนั้นหยุดหายใจในคั่นห้องที่ 1 เอื้อนต่อว่า เออเฮ่อเอ็งเออ หยุดหายใจคั่นห้องที่ 3 เอื้อนต่อในลักษณะเดิม คือ เออเฮ่อเอ็งเออ แต่ระดับเสียงสูงกว่า หยุดหายใจคั่นห้องที่ 5 แล้วเอื้อนต่อจนจบประโยคว่า ฮึ่งเออเอ็งเออ เอ่อเฮ่อเอ็งเอ่อ เฮ่อเอ็งเอ่อ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการเอื้อนว่า อืออือ ซึ่งเป็นเสียงจบของห้องที่แล้ว หยุดหายใจคั่นห้องที่ 2 เอื้อนต่อว่า เออเฮ่อเอ็งเอ่อ หยุดหายใจคั่นห้องที่ 3 เอื้อนต่อว่า เออเฮ่อเอ็งเออ หยุดหายใจคั่นห้องที่ 5 แล้วเอื้อนต่อจนจบประโยคว่า ฮึ่งเออเอ็งเออ เออเออเอ่อเออ เฮ่อเอ็งเอ่อ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเช่นเดียวกับท่วงที่ 1

กลวิธีพิเศษในการขั้วร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 - 5 และห้องที่ 7 - 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบและกลืนในห้องที่ 2 - 6 จากนั้นใช้การกลืนในห้องที่ 2 - 3 ใช้การกระทบและกลืนคำในห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรคถามใช้บันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล พชลXครX วรรคตอบใช้บันไดเสียงบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรคถามและวรรคตอบ เนื่องจากวรรคถามทำนองหลักเคลื่อนที่สลับกันระหว่างเสียงสูงกับเสียงต่ำ โดยเริ่มเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำ ส่วนทางร้องสำนวนการเอื้อนเริ่มจากเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปยังเสียงสูงแล้วกลับมายังเสียงเดิม จากนั้นเอื้อนสำนวนเดิมซ้ำอีกรอบ แต่เปลี่ยนเสียง วรรคตอบทำนองหลักดำเนินทำนองโดยการยกเอื้อนสลับไปมาระหว่างเสียงสูงกับเสียงต่ำ ทางร้องเอื้อนในลักษณะการใช้เสียงซ้ำกับสำนวนเอื้อนในกลุ่มหน้า คือห้องที่ 6 ใช้เสียงซ้ำกับห้องที่ 5 และห้องที่ 8 ใช้เสียงซ้ำกับห้องที่ 7

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร วรรคตอบลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงที

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรคถามใช้บันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล พชลXครX วรรคตอบใช้บันไดเสียงบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟชX ทางร้องวรรคถามมีโน้ตเสียงที เป็นโน้ตจร ในห้องที่ 1 และทางร้องวรรคตอบมีโน้ตเสียงลา เป็นโน้ตจร ในห้องที่ 7

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรคถามและวรรคตอบ เนื่องจากวรรคถามทำนองหลักเคลื่อนที่สลับกันระหว่างเสียงสูงกับเสียงต่ำ โดยเริ่มเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำ ส่วนทางร้องเอื้อนโดยใช้เสียงต่ำสลับกับเสียงสูงแล้วค่อย ๆ ลดหลั่นจากเสียงสูงมายังเสียงต่ำ แล้วเอื้อนจากเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปยังเสียงสูงวกกลับมาเสียงเดิม วรรคตอบทำนองหลักดำเนินทำนองโดยการยกเอื้อนสลับไปมาระหว่างเสียงสูงกับเสียงต่ำ ทางร้องเอื้อนในลักษณะการใช้เสียงซ้ำกับสำนวนเอื้อนในกลุ่มหน้า คือห้องที่ 6 ใช้เสียงซ้ำกับห้องที่ 5 แล้วใช้การเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร ส่วนวรรคตอบลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับประโยคนี้การดำเนินทำนองมีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่ผู้ขับร้องมีวิธีการเอื้อนที่ต่างกัน จึงทำให้การดำเนินทำนองต่างกันในช่วง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 10

ทำนองหลัก

_ ล _ _	ลช _ _	ซฟ _ _	ฟร _ _	_ ล _ _	_ ร _ _	_ _ _ ท	_ _ คร
_ _ ซฟ	_ _ ฟร	_ _ รค	_ _ คท	_ _ ซฟ	_ _ คท	_ ฟ _ _	_ ท _ _

ทางที่ 1

^ ซึงเออ	เอ่อ เออ	^ ซึงเออ	เออเออเอ็งเอ้ย			^ ควง	บุหลัน
_ _ คท	_ ซุ _ ร	_ _ ฟร	ครค _ ร'	_ _ ค'ท'	_ _ _ _	_ _ _ ร	_ ร _ ร

ทางที่ 2

	^ เอ็ง	ซึงเอ็ง	เอ็ง เอ้ย			^ ยังมิด •	หน้า •
_ _ ค'ท'	_ _ _ ร	_ _ ฟร	ค _ ร' _	ค'ท' _ _	_ _ _ _	_ ค _ ค	_ ท _ ท

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจในห้องที่ 1 เอื้อนต่อว่า ซึงเออเอ่อเออ หยุดหายใจดันห้องที่ 3 จากนั้นเอื้อนต่อว่า ซึงเออเออเออเอ็งเอ้ย ลากเสียงเอื้อนมาจนถึงท้ายห้องที่ 6 หยุดหายใจดันห้องที่ 7 ร้องคำว่า ควง ในห้องที่ 7 และคำว่า บุหลันในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยเสียงจบของประโยคที่แล้ว หยุดหายใจในดันห้องที่ 2 เอื้อนต่อว่า เอ็งซึงเออเอ็งเอ้ย หยุดหายใจดันห้องที่ 6 ร้องคำว่า ยังมิด ในห้องที่ 7 ออกเสียงคำว่า มิด เป็น มือ – อัด แล้วร้องคำว่า หน้า ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น นา – อ่า การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเช่นเดียวกับทางที่ 1

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 ห้องที่ 3 - 4 ใช้การกลืนคำในห้องที่ 4 - 5

ทางที่ 2

ใช้การกลืนในห้องที่ 1 กระทบในห้องที่ 3 การกลืนคำในห้องที่ 4 - 5 และใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า มิด และคำว่า หน้า

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ส่วนทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟชX และวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งวรรณคดีและวรรณคดีไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากวรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองในลักษณะการเก็บถี่ ๆ ยักเยื้องทำนอง โดยการใช้เสียงสูงต่ำสลับไปมา ส่วนทางร้องเริ่มสำนวนการเอื้อนโดยเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วกลับมายังเสียงต่ำ วรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองโดยใช้สำนวนที่มีเสียงเรียงซิดติดกัน ทางร้องมีการบรรจุคำร้องคำว่าควง ในห้องที่ 7 และคำว่าบุหลันในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองโน้มนำเข้าหาคำร้องจึงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก สำหรับทางร้องในวรรณคดีถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องมีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้องเพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ส่วนทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟชX และวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งวรรณคดีและวรรณคดีไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากวรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองในลักษณะการเก็บถี่ ๆ ยักเยื้องทำนอง โดยการใช้เสียงสูงต่ำสลับไปมา ส่วนทางร้องเริ่มสำนวนการเอื้อนโดยเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วกลับมายังเสียงต่ำ วรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองโดยใช้สำนวนที่มีเสียงเรียงซิดติดกัน ทางร้องมีการบรรจุคำร้องคำว่ายังมีด ในห้องที่ 7 และคำว่าหน้าในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองโน้มนำเข้าหาคำร้องจึงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก สำหรับทางร้องในวรรณคดีถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องมีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้องเพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร ทางร้องลูกตกเสียงที่

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขั้วร้อง

สำหรับประโยคนี้ ในวรรณกรรมการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกัน สำหรับวรรณคดีที่มีการดำเนินทำนองทางร้องที่ต่างกัน เนื่องจากการบรรจุคำร้องในทำยประโยค ซึ่งคำร้องต่างกัน ดังนั้นทำนองจึงต้องโน้มเข้าหาคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 11

ทำนองหลัก

_ ร _ _	คค _ _	รร _ _	ฟฟ _ ช	_ ล _ ค	_ ล _ _	ชช _ _	ฟฟ _ ร
_ ล _ ช	_ _ _ ล	_ _ _ ฟ	_ _ _ ช	_ ล _ ค	_ _ _ ช	_ _ _ ฟ	_ _ _ ล

ทางที่ 1

ซึ้งเออ	เอเอเอเอเอ ^{เอ} อึ้งเออ	เฮ้อ เออ	เออ เอ้อ		เอ็ง	ซึ้งเออ	เอเอเอเอเอ
ฟ _ ชฟ	ร _ มร _ ฟค	ร'ค'ท' _ ค	_ ร _ ฟ ^ค	_ _ _ _	_ _ _ ฟ	_ _ ชฟ	มร _ มรร

ทางที่ 2

อ้อ	เอ็งเออ	เฮ้อ เออ	เออ เอ้อ		เอ็ง	ซึ้งเออ	เอเอเอเอเอ
ทุคร _	_ _ ฟค	ร'ค'ท' _ ค	_ ร _ ฟ ^ค	_ _ _ _	_ _ _ ฟ	_ _ ชฟ	มร _ มรร

วิเคราะห์ทางขั้วร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยหางเสียงของประโยคที่แล้ว เอื้อนต่อว่า ซึ้งเออเออเออเออ หุคหทัยใจกลางห้องที่ 2 เอื้อนต่อว่า ซึ้งเออเออเออเออเออ หุคหทัยใจต้นห้องที่ 6 แล้วเอื้อนต่อว่า เอ็งซึ้งเออเออเออเออเออ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยเสียงอ้อซึ่งเป็นเอื้อนท้ายคำของประโยคที่แล้ว หุคหทัยใจต้นห้องที่ 2 เอื้อนต่อว่า ซึ้งเออเออเออเออเออ หุคหทัยใจต้นห้องที่ 6 แล้วเอื้อนต่อว่า เอ็งซึ้งเออเออเออเออเออ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ เช่นเดียวกับทางที่ 1 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 - 2 การกลืนในห้องที่ 3 การซ้อนเสียงในห้องที่ 4 และใช้การกระทบในห้องที่ 7 - 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 2 การกลืนในห้องที่ 3 การซ้อนเสียงในห้องที่ 4 และใช้การกระทบในห้องที่ 7 - 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคามบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงหลัก บันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟชลXครX ส่วนทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟชX วรรณคอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟชลXครX ทางร้องวรรณคอบมีโน้ตเสียงมีเป็นโน้ตจร ในห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคามและวรรณคอบ เนื่องจากวรรณคามทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง ทางร้องเริ่มสำนวนการเอื้อนด้วยเสียงสูงเคลื่อนที่มายังเสียงต่ำ แล้วเริ่มสำนวนใหม่เคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง วรรณคอบทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำ การดำเนินทำนองมีลักษณะห่าง ๆ จาว ๆ ทางร้องมีอิสระจากทางเครื่องโดยไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง ใช้การเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วกลับมาเสียงเดิม

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล ทางร้องลูกตกเสียงฟา วรรณคอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคามบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟชลXครX ส่วนทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟชX วรรณคอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟชลXครX ทางร้องวรรณคอบมีโน้ตเสียงมีเป็นโน้ตจร ในห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคามและวรรณคอบ เนื่องจากวรรณคามทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง ทางร้องเริ่มสำนวนการเอื้อนด้วยเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปยังเสียงสูง วรรณคอบทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำ การดำเนินทำนองมีลักษณะห่าง ๆ จาว ๆ ทางร้องมีอิสระจากทางเครื่องโดยไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง ใช้การเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วกลับมาเสียงเดิม

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกเสียง
ซอล ทางร้องลูกตกเสียงฟา วรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร
วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางในประโยคนี้ มีลักษณะเหมือนกัน และไม่มีการ
บรรจุคำร้องเช่นเดียวกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับ
เสียงกลาง ๆ

ประโยคที่ 12

ทำนองหลัก

_ ฟ _ ท	_ _ คร	_ ร _ ร	_ ค _ ท	_ ช _ _	ฟฟ _ _	ทท _ _	คค _ ร
_ ค _ ท	_ _ _ ร	_ ฟ _ ร	_ ค _ ท	_ ร _ ค	_ _ _ ท	_ _ _ ค	_ _ _ ร

ทางที่ 1

^ เอ้อ	เฮ้อ เอ้อ	^ ฮึ่งเอ้อ	เอ้อเฮ้อเอ้อเอ้อ	ฮึ่งเอ้อ	เฮ้อ เอ้ย	^ เจ้า●	อือ เอย
_ _ _ ท	คท _ ค ^ร	_ _ ฟร	ครค _ ร	ค'ท' _ คท	ค'ช'ฟ' _ ช'ท'	_ _ _ ค	ทุคร _ ร

ทางที่ 2

^ ฮึ่งเอ้อ	เฮ้อ เอ้อ	ฮึ่งเอ้อ	เอ้อเฮ้อเอ้อเอ้อ	^ ฮึ่งเอ้อ	เฮ้อ เอ้ย	^ เจ้า●	อือ เอย
_ _ ฟท	ค _ ทค ^ร	_ _ ฟร'	ค'ค'ครค _ ร'	ค'ท' _ คท	ค'ช'ฟ' _ ช'ท'	_ _ _ ค	ทุคร _ ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 1 เอ็นต่อว่า เอ้อเฮ้อเอ้อ หยุดหายใจในคันท้อง
ที่ 3 ฮึ่งเอ้อเอ้อเอ้อเอ้อ ฮึ่งเอ้อเฮ้อเอ้ย ร้องคำว่า เจ้า ในคันท้องที่ 7 ออกเสียงเป็น จา-เอ้า จากนั้น
เอ็นเสียง อือ แล้วร้องคำว่า เอย ในคันท้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้อง
เป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 1 เอ็นต่อว่า ฮึ่งเอ้อเฮ้อเอ้อ ฮึ่งเอ้อเอ้อเอ้อเอ้อ หยุด
หายใจคันท้องที่ 5 จากนั้นเอ็นต่อว่า ฮึ่งเอ้อเฮ้อเอ้ย หยุดหายใจคันท้องที่ 7 ร้องคำว่า เจ้า ออก
เสียงเป็น จา-เอ้า จากนั้นเอ็นเสียง อือ แล้วร้องคำว่า เอย ในคันท้องที่ 8 การดำเนินทำนองทาง
ร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การซอเสียงในห้องที่ 2 กระทบในห้องที่ 3-4 การกลืนในห้องที่ 4-6 ใช้การกระทบในห้องที่ 5 การซอเสียงในห้องที่ 6 และป็นคำในการออกเสียงคำว่า เจ้า

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 การซอเสียงในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3-4 ใช้การกลืนต่อเนื่องจากการกระทบในห้องที่ 3-6 การกระทบในห้องที่ 5 การซอเสียงในห้องที่ 6 และป็นคำในการออกเสียงคำว่า เจ้า

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาฆูท ทครXฟขX ทางร้องวรรคตอบมีโน้ตเสียงลาเป็นโน้ตจร ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องสัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรคถามและวรรคตอบ เนื่องจากวรรคถามทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วกลับมายังเสียงต่ำ ส่วนวรรคตอบการดำเนินทำนองเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง ทางร้องดำเนินทำนองโดยยึดทำนองหลักเป็น โครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก สำหรับทางร้องในวรรคถามถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องมีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้องเพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาฆูท ทครXฟขX ทางร้องวรรคถามมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 4 และวรรคตอบมีโน้ตเสียงลาเป็นโน้ตจร ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องสัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรคถามและวรรคตอบ เนื่องจากวรรคถามทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วกลับมายังเสียงต่ำ ส่วนวรรคตอบการดำเนินทำนองเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง ทางร้องดำเนินทำนองโดยยึดทำนองหลักเป็น โครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก สำหรับทางร้องในวรรคถามถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องมีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้อง

เพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับ
ทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้เป็นประโยคจบท่อน ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะเดียวกัน มี
การบรรจุคำร้องว่า เจ้าเอ๋ย ท้ายประโยค การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้อง
เป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

สามชั้นท่อน 2

ประโยคที่ 1

ทำนองหลัก

___ ฟ	__ ซซ	___ ล	__ ซซ	__ ซล	คล ___	ซล ___	ซฟ ___
___ ฟ	_ ซ ___	___ ล	_ ซ ___	_ ฟ ___	___ ซฟ	___ ซฟ	___ มร

ทางที่ 1

	เอ๋อ	เออ	เฮ้อ เอ้อ	ฮึ่งเออ	เอ็งเอ้อ	เฮ้อเออ [^] สา	- รพัด
_____	___ ฟ!	___ ซ	ล'ซ'ฟ'ซ'ล'	__ คล	_ ซ _ ฟ	ลซ _ ฟม	ซ , _ มม

ทางที่ 2

	เออ	เฮ้อ	เอ็ง เออ	[^] ฮึ่ง เออ	เออเฮ้อเอ็งเอ้อ	เฮ้อเออ [^] ผวา	ตื้น
_____	___ ซ	___ ล	_ ซ _ ซ	__ คล	ซลซ _ ฟซ	ลซ _ ซฟซ	_ ค , _ ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการเอื้อนขึ้นคั่นประโยคว่า เอ้อเออเฮ้อเอ้อ ฮึ่งเออเอ็งเอ้อเฮ้อเออ หยุด
หายใจกลางห้องที่ 7 ร้องคำว่า สารพัด ในห้องที่ 7 และห้องที่ 8 โดยพยางค์ที่ร้องว่า สา ออก
เสียงเป็น สา-สะ ในห้องที่ 7 และร้องพยางค์ว่า รพัด ออกเสียงเป็น ระ-พา-ฮัด ในห้องที่ 8
การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการเอื้อนขึ้นคั่นประโยคว่า เออเฮ้อเอ็งเออ หยุดหายใจคั่นห้องที่ 5 เอื้อนต่อว่า
ฮึ่งเออเออเฮ้อเอ็งเอ้อเฮ้อเออ หายใจกลางห้องที่ 7 ร้องคำว่า ผวา ออกเสียงเป็น ผะ-วา-สะ
แล้วร้องคำว่า ตื้นในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียง
ต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนและซ่อนเสียงในห้องที่ 4 การกระทบในห้องที่ 5 และห้องที่ 7 ใช้หางเสียงในการออกเสียงคำว่า สา และการปั้นคำเมื่อออกเสียงคำว่า พัด

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 5-7 และใช้หางเสียงท้ายคำว่า ผวา
วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาฆูต ฟซลXครX ทางร้องวรรคตอบมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 7 และห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบการดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากวรรคถามทำนองหลักขึ้นต้นด้วยลูกเต๋า แต่ทางร้องเริ่มสำนวนการอื่นที่ไม่ใช่ลูกเต๋า เป็นการเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง วรรคตอบทำนองหลักดำเนินทำนองด้วยสำนวนกลอนแบบเก็บถี่ ๆ เคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำ ทางร้องมีสำนวนการอื่นที่แตกต่างจากทำนองหลัก และมีการบรรจุคำร้องคำว่า สารพัด ในห้องที่ 7-8 ซึ่งทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง ไม่ยึดทำนองหลักเป็น โครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล ทางร้องลูกตกเสียงลา วรรคตอบลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร ทางร้องลูกตกเสียงมี

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาฆูต ฟซลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองวรรคถามมีลักษณะสัมพันธ์สอดคล้องกับทำนองหลัก คือขึ้นต้นด้วยลูกเต๋าให้เสียงซอลและเสียงลาเป็นหลัก แล้วจบลงด้วยเสียงซอล ส่วนวรรคตอบการดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากทำนองหลักดำเนินทำนองด้วยสำนวนกลอนแบบเก็บถี่ ๆ เคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำ ทางร้องมีสำนวนการอื่นที่แตกต่างจากทำนองหลัก และมีการบรรจุคำร้องคำว่า ผวา ในห้องที่ 7 และคำว่า ตื่น ในห้องที่ 8 ซึ่งทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง ไม่ยึดทำนองหลักเป็น โครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือเสียงซอล วรรณคดี
ลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลัก คือ ลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับการดำเนินทำนองทางร้องในประโยคนี้ ทั้งสองทางดำเนินทำนองทางร้องต่างกัน มีการบรรจุคำร้องท้ายประโยคเหมือนกัน ตำแหน่งเดียวกัน แต่คำร้องต่างกัน จึงมีผลทำให้การดำเนินทำนองทางร้องต่างกันด้วย การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 2

ทำนองหลัก

_ ด _	ช ม _	_ _ _ ค	_ _ ร ม	_ ฟ _ ช	ล ช _	_ _ ร ม	_ _ ฟ ช
_ _ ช ม	_ _ ร ค	_ ช _	_ ค _	_ ค _	_ _ ฟ ม	ร ค _	ร ม _

ทางที่ 1

เออเฮ้อเออ	^ เอ่อ	เออ	เฮ้อ เอ่อ	เอย ฮือ	ฮือฮือฮือ	^พร้อม ●	พริ้ง ●
ช ร _ ม ร	_ _ _ ค	_ _ _ ร	ม'ร'ค'ม	_ ฟ _ ร	ฟ ม _ ฟ ช ฟ	ท _ _ ค	ค _ _ ค

ทางที่ 2

^ ฮึงเออ	เออเฮ้อเอ็งเอ่อ	^ เออ	เฮ้อ เอ้ย			^ ฟั้น ●	ตัว
_ _ ช ฟ	ร ม ร ช ค	_ _ _ ร	ม'ร'ค'ร'ฟ	_ _ _ _	_ _ _ _	_ _ _ ค	_ ค _ ค

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยหางเสียงของประโยคที่แล้ว ร้องต่อด้วยเอื้อนท้ายคำว่า เออเฮ้อเออ หุคหายใจต้นห้องที่ 2 เอื้อนต่อว่า เอ่อเออเฮ้อเอ่อเอย ฮือฮือฮือฮือ หุคหายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่าพร้อม ออกเสียงเป็น พรอ - ฮ้อม และร้องคำว่า พริ้ง ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น พริ - ฮึง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มประโยคด้วยการหายใจในต้นห้องที่ 1 ฮึงเออเออเฮ้อเอ็งเอ่อ หายใจต้นห้องที่ 3 เอื้อนต่อว่า เออเฮ้อเอ้ย ขึ้นเสียงเคิมไว้จนท้ายห้องที่ 6 หุคหายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า ฟั้น ออกเสียงเป็น ฟือ - ฮั้น แล้วร้องคำว่าตัวในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 การกลิ้งในห้องที่ 4 การหวนเสียงในห้องที่ 5 การกระทบและหางเสียงในห้องที่ 6 และใช้การป้อนคำในการออกเสียงคำว่า พร้อมพริ้ง

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 - 2 การกลิ้งและการซ้อนเสียงในห้องที่ 4 และการป้อนคำในการออกเสียงคำว่า ฟีน

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคถาบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงนอก ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ครมXชลX ทางร้องวรรณคถามีโน้ตจรเสียงฟา ในห้องที่ 4 วรรณคถอบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงออต่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ฟชลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคถาและวรรณคถอบ เนื่องจากวรรณคถาทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูง แต่ทางร้องเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง วรรณคถอบทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูงเช่นเดียวกับวรรณคถา แต่ทางร้องมีอิสระจากทำนองหลัก มีการบรรจุคำร้องคำว่าพร้อม ในห้องที่ 7 และคำว่าพริ้ง ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง โดยไม่ยึดทำนองหลักเป็น โครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคถาลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงมี วรรณคถอบลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล ทางร้องลูกตกเสียงลา

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคถาบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือทำนองหลักบันไดเสียงนอก ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ครมXชลX ทางร้องวรรณคถามีโน้ตจรเสียงฟา ในห้องที่ 1 และห้องที่ 4 วรรณคถอบอนุโลมว่าบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออต่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ฟชลXครX เนื่องจากทางขับร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคถาและวรรณคถอบ เนื่องจากทั้งวรรณคถาและวรรณคถอบทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูง แต่ทางร้องเป็นอิสระจากทำนองหลัก โดยไม่ยึดทำนองหลักเป็น โครงสร้าง มีการบรรจุคำร้องคำว่าฟีน ในห้องที่ 7 และคำว่าตัว ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง ทำให้ไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคตามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตก เสียงมี ทางร้องลูกตกเสียงฟ้า วรรคตอบลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียง ซอล ทางร้องลูกตกเสียงลา

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับการดำเนินทำนองทางร้องในประโยคนี้ ทั้งสองทางดำเนินทำนองทางร้องต่างกัน เนื่องจากผู้ขับร้องมีความสามารถในการประดิษฐ์เอื้อนในลักษณะต่างกัน การดำเนินทำนองทาง ร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ประโยคที่ 3

ทำนองหลัก

___ ฟ	__ ซซ	___ ล	__ ซซ	__ ซล	คล __	ซล __	ซฟ __
___ ฟ	_ ซ __	___ ล	_ ซ __	_ ฟ __	__ ซฟ	__ ซฟ	__ มร

ทางที่ 1

อื่อ ซิ่งเออ	เออเออเออเออ [^] เออ	เอื่อ	เออเออเออเออ		[^] เออ	เอื่อเอ็งเออ	เออเออเออเอื่อ
คซ _ คล	ซลซซ _ ซ	___ ล	ซลซซ _ ซ	___	___ ซ	ลซ _ คล	ซลซซ _ ร

ทางที่ 2

	อื่อ	[^] อื่อ อื่อ	อื่อเออเออเออ		[^] เออ	เอื่อเอ็งเออ	เออเออเออเอื่อ
___	___ ล	_ ล'ซ'ฟ'ซ' ล'	ซลซซ _ ซ	___	___ ซ	ลซ _ คล	ซลซซ _ ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการเอื้อนท้ายเสียงของประโยคที่แล้ว จากนั้นเอื้อน เท่า ว่า ซิ่งเออเออ เอื่อเออ เออเออเออเออเออเออ หุคทายใจคั่นห้องที่ 6 แล้วเอื้อนต่อว่า เออเออเอ็งเออ เอื่อเออเอื่อ เอื่อ ซึ่งยังไม่จบสำนวน ไปจบสำนวนในประโยคถัดไป การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับ เสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มประโยคด้วยเสียงอื่อ ซึ่งเป็นเอื้อนท้ายคำประโยคที่แล้ว ลากเสียงมาถึงท้ายห้องที่ 2 หุคทายใจคั่นห้องที่ 3 เอื้อนต่อว่า อื่ออื่ออื่อเออเออเออ หุคทายใจคั่นห้องที่ แล้วเอื้อนต่อว่า เออ

เฮ่อเอ็งเออ เอ่อเฮอเอ่อเอือ
เสียงต่ำ

การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 - 2 ห้องที่ 4 และห้องที่ 7 - 8

ทางที่ 2

ใช้การกลืนและการซ้อนเสียงในห้องที่ 3 การกระทบในห้องที่ 4 และห้องที่ 7 - 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องในวรรคถามมีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเป็นสำนวนของลูกเท่าเช่นเดียวกัน ส่วนวรรคตอบการดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากทำนองหลักดำเนินทำนองในสำนวนกลอนแบบเก็บถี่ ๆ เคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วยกย้ายทำนองมายังเสียงต่ำ แต่ทางร้องเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงซอล วรรคตอบลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องในวรรคถามมีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเป็นสำนวนของลูกเท่าเช่นเดียวกัน ส่วนวรรคตอบการดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากทำนองหลักดำเนินทำนองในสำนวนกลอนแบบเก็บถี่ ๆ เคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วยกย้ายทำนองมายังเสียงต่ำ แต่ทางร้องเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงซอล วรรคตอบลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับการดำเนินทำนองทางร้องในประโยคนี้ ทั้งสองทางดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกัน ในวรรคถามเป็นการเอื้อนเท่า ไม่มีการบรรจุคำร้องในประโยคนี้ การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 4

ทำนองหลัก

_ ล _ _	ชม _ _	_ _ ค	_ _ รม	_ ฟ _ ซ	ลซ _ _	_ _ รม	_ _ ฟซ
_ _ ชม	_ _ รค	_ ซ _ _	_ ค _ _	_ ค _ _	_ _ ฟม	รค _ _	รม _ _

ทางที่ 1

เฮือ เออ		^ เอือ	เออ		เอือ	เฮือ เออ	เออ เออ
_ _ มร	_ _ _ _	_ _ ค	_ _ ร	_ _ _ _	_ _ ม	ม'ร'ค'รฟ	_ ฟ _ ซ

ทางที่ 2

	^ เอือ	เอือ	เออ		^ เอือ	เออเอือเอือ	เออ เออ
_ _ _ _	_ _ ค	_ _ ค	_ _ ร	_ _ _ _	_ _ ม'	ร'ค'รรม	_ ฟ _ ซ

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยเสียงจบสำนวนการเอื้อนของประโยคที่แล้ว ขึ้นเสียงไว้จนถึงท้ายห้องที่ 2 หายใจดันห้องที่ 3 แล้วเอื้อนต่อว่า เอือเออ เอือเฮือเออเออเออ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มประโยคด้วยการหายใจดันห้องที่ 2 แล้วจบประโยคเอื้อน เอือเอือเอือ เอือเออเอือเอือเออเออ การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 และการกลิ้งคำในห้องที่ 7

ทางที่ 2

ใช้การกลิ้งในห้องที่ 6 - 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงนอก ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ครมXซลX ทางร้องวรรณคดีฉบับใดจริงเสียงฟา ในห้องที่ 7 และห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดีดำเนินทำนองโดยเคลื่อนที่จากเสียงสูง

มายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูง ใช้จำนวนกลอนแบบเก็บถี่ ๆ เป็นส่วนใหญ่ แต่ทางร้องไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง เนื่องจากทางร้องใช้จำนวนห่าง ๆ จาว ๆ และเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง

ความสัมพันธ์ของลูกตก พรรคถามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงมี ส่วนทางร้องลูกตกเสียงเร พรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงซอล

ทางที่ 2

บันไดเสียง พรรคถามอนุโลมว่าบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงนอก ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ครมXซลX เนื่องจากทางขับร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก พรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงนอก ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ครมXซลX ทางร้องพรรคตอบมีโน้ตจรเสียงฟา ในห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งพรรคถามและพรรคตอบ เนื่องจากทำนองหลักทั้งพรรคถามและพรรคตอบดำเนินทำนองโดยเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำแล้วกลับไปยังเสียงสูง ใช้จำนวนกลอนแบบเก็บถี่ ๆ เป็นส่วนใหญ่ แต่ทางร้องไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง เนื่องจากทางร้องใช้จำนวนห่าง ๆ จาว ๆ และเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงเช่นเดียวกับทางที่ 1

ความสัมพันธ์ของลูกตก พรรคถามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงมี ส่วนทางร้องลูกตกเสียงเร พรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงซอล

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับการดำเนินทำนองทางร้องในประโยคนี ทั้งสองทางดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 5

ทำนองหลัก

_ค_ล	_ช__	ฟฟ__	ชช_ล	_ค_ร	_ค__	ลล__	ชช_ฟ
_ค_ล	_ช_ฟ	___ช	___ล	_ค_ร	_ค_ล	___ช	___ฟ

ทางที่ 1

	^ เอ้อ	เออ	เฮ้อ เอ้อ	^ เออ	เฮ้อเอิงเออ	ฮึ่งเออ	เออเฮ้อเอิงเอ้อ
_____	___ฟ	___ช	ล'ช'ฟ'ล'	___ค	รค_ล	__คล	ชลช_ล'

ทางที่ 2

	^ เอ็ง	ฮึ่งเออ	เฮ้อ เอ้อ	^ เออ	เฮ้อเอิงเออ	ฮึ่งเออ	เออเฮ้อเอิงเอ้อ
_____	___ฟ	__คช	ล'ช'ฟ'ล'	___ค	ทรค_ล	__คล	ชลช_ล'

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจดันห้องที่ 2 เอื้อน เอ้อเออเฮ้อเอ้อ หยุดหายใจดันห้องที่ 5 แล้วเอื้อนต่อว่า เออเฮ้อเอิงเออ ฮึ่งเออเออเฮ้อเอิงเอ้อ ประโยคนี้ไม่มีการบรรจุคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการหายใจดันห้องที่ 2 จากนั้นเอื้อน เอ็งฮึ่งเออเฮ้อเอ้อ หยุดหายใจดันประโยคที่ 5 แล้วเอื้อนต่อว่า เออเฮ้อเอิงเออ ฮึ่งเออเออเฮ้อเอิงเอ้อ ประโยคนี้ไม่มีการบรรจุคำร้อง เป็นเสียงเอื้อนเสียงเปล่า การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนและซ้อนเสียงในห้องที่ 4 และการกระทบในห้องที่ 4-8 การกลืนในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกลืนและซ้อนเสียงในห้องที่ 4 การกระทบในห้องที่ 6-8 และการกลืนในห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาต ฟชลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องในวรรณคดีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากมีเสียงตกท้ายห้องในแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก ดำเนินทำนองโดยยึดโครงสร้าง

ทำนองหลัก ส่วนการดำเนินทำนองทางร้องในวรรคตอบก็สัมพันธ์กับทำนองหลักเนื่องจากดำเนินทำนองโดยยึดโครงสร้างของทำนองหลักเช่นเดียวกัน

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงลา ส่วนวรรคตอบลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงฟา แต่ทางร้องลูกตกเสียงลา

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปี่จุมล ฟซลXครX ทางร้องวรรคตอบมีโน้ตจรเสียงที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองมีลักษณะใกล้เคียงกับทางที่ 1 จึงมีความสัมพันธ์กับทำนองหลักเช่นเดียวกับทางที่ 1

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงลา ส่วนวรรคตอบลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงฟา ส่วนวรรคตอบลูกตกเสียงลา

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับการดำเนินทำนองทางร้องในประโยคนี้ ทั้งสองทางดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกัน ไม่มีการบรรจุคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 6

ทำนองหลัก

มร __	ค_คร	มร __	ช_มฟ	__ชถ	คถ __	ชถ __	ชฟ __
__คช	_ช__	__คร	_ร_ค	_ฟ__	__ชฟ	__ชฟ	__มร

ทางที่ 1

	^ เออ	เฮ้อ เออ	เฮ้อเฮย ทุก	อือ ฮือ	อืออืออืออือ^ถึง	อือ ฮือเออ	เออเฮ้อ อัน
ช'ฟ' __	___ค	ร'ค'ท' _ค	มร _ร	มร* _ม*ร*	ค*ฟชถช_ร	ฟ_ชฟ	มร มร_ร

ทางที่ 2

	^ เออ	เฮ้อ เออ	เฮ้อเฮย ไม่	อือ ฮือ	อืออืออืออือ^ลิ้ม	ฮือเอ้อ	^ ตา
ช'ฟ' __	___ค	ร'ค'ท' _ค	รด _รด	ร* _ม*ร*	ค*ฟชถช_ฟ	ชฟ'_ม'ร'	ค __ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการจบสำนวนการเอื้อนในประโยคที่แล้ว หายใจคืนห้องที่ 2 เอื้อน เออ เฮ้อเฮ้อเฮ้อเฮย จากนั้นร้องคำว่า ทุกข์ ท้ายห้องที่ 4 ออกเสียงเป็น ทู - สุก เอื้อนต่อว่า อือฮือ อือฮืออืออือ หยุดหายใจกลางห้องที่ 6 ร้องคำว่า สิ่ง ท้ายห้องที่ 6 ออกเสียงเป็น สิ่ง - ฮือ แล้วเอื้อน ฮือเออเออเฮ้อ ร้องคำว่า อัน ท้ายห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการจบสำนวนการเอื้อนในประโยคที่แล้ว หายใจคืนห้องที่ 2 จากนั้นเอื้อน เออ เฮ้อเฮ้อเฮ้อเฮย ร้องคำว่า ไม่ ออกเสียงเป็น ไม่ - อี ในห้องที่ 4 จากนั้นเอื้อนในห้องที่ 5 - 6 ว่า อืออืออืออืออือ แล้วร้องคำว่า ลิ้ม ท้ายห้องที่ 6 เอื้อนในห้องที่ 7 ว่า ฮือเอ้อ ร้องคำว่า ตา ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนในห้องที่ 3 การกระทบและปั้นคำในห้องที่ 4 การหวนเสียงในห้องที่ 5 การกระทบในห้องที่ 6 และการกระทบในห้องที่ 7 - 8

ทางที่ 2

ใช้การกลืนในห้องที่ 3 การกระทบและปั้นคำในห้องที่ 4 การหวนเสียงในห้องที่ 5 การกระทบในห้องที่ 6 - 7 และใช้การกลืนต่อเนื่องจากการกระทบ ในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคถาบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงนอก ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ครมXชลX ทางร้องบันไดเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXฟชX มีโน้ตจรเสียงมีในห้องที่ 4 วรรณคถอบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ฟชลXคร ทางร้องวรรณคถอบมีโน้ตจรเสียงมีในห้องที่ 5 และห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคถาและวรรณคถอบ เนื่องจากทำนองหลักดำเนินทำนองด้วยสำนวนแบบเก็บถี่ ๆ แต่ทางร้องมีการประดิษฐ์การเอื้อนเป็นอิสระจากทำนองหลัก และมีการบรรจุคำร้องคำว่าทุกในห้องที่ 4 คำว่าสิ่งในห้องที่ 6 และคำว่าอันในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง โดยไม่ยึดโครงสร้างทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคถาลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงฟา ทางร้องลูกตกเสียงเร ส่วนวรรณคถอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคถาบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงนอก ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ครมXชลX ทางร้องบันไดเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXฟชX วรรณคถอบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ฟชลXครX ทางร้องวรรณคถอบมีโน้ตจรเสียงมีในห้องที่ 7

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคถาและวรรณคถอบ เนื่องจากทำนองหลักดำเนินทำนองด้วยสำนวนแบบเก็บถี่ ๆ แต่ทางร้องมีการประดิษฐ์การเอื้อนเป็นอิสระจากทำนองหลัก และมีการบรรจุคำร้องคำว่าไม่ในห้องที่ 4 คำว่าลิ้มในห้องที่ 6 และคำว่าตาในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองไม่ยึดโครงสร้างทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคถาลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงฟา ทางร้อง ลูกตกเสียงโค วรรณคถอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับประโยคนี้ทางร้องทั้งสองทางมีการเอื้อนในลักษณะเดียวกัน และมีการบรรจุทางร้องในตำแหน่งเดียวกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 7

ทำนองหลัก

__ คร	__ คร	__ คร	_____	_ ค _ ร	_____	__ ฟ	__ ชล
_ ท __	คท __	คท __	คทลช	_ ท __	คทลช	_ ค __	_ ฟ __

ทางที่ 1

^ ซึงเออ	เอิง เอ้อ	เออ	เฮ้อ เอ้อ			^ เอ้อ	เออ
__ ฟร	_ ค _ ร'	ค'ท' _ ค	ร'ค'ท' _ ค'ร'	_____	_____	__ ค	__ ร

ทางที่ 2

ซึงเออ	เออเฮ้อเอิงเอ้อ	^ เออ	เฮ้อ เอ้อ			^ เอ้อ	เออ
__ ฟร	ครค _ ร'	ค'ท' _ ค	ร'ค'ท' _ ค'ร'	_____	_____	__ ค	__ ร

วิเคราะห์ทางขั้วร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 1 จากนั้นเอื้อนในคันท้องที่ 1-6 ว่า ซึงเออเอิงเอ้อ เออเฮ้อเอ้อ หยุดหายใจคันท้องที่ 7 แล้วเอื้อนในคันท้องที่ 7-8 ต่อว่า เอ้อเออ ประโยคนี้ไม่มีการบรรจุกำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มประโยคด้วยการเอื้อนในคันท้องที่ 1-2 ว่า ซึงเออเออเฮ้อเอิงเอ้อ หยุดหายใจคันท้องที่ 3 เอื้อนต่อในคันท้องที่ 3 เออเฮ้อเอ้อ แล้วขึ้นเสียงไว้จนถึงท้ายคันท้องที่ 6 หายใจคันท้องที่ 7 จากนั้นเอื้อนต่อว่า เอ้อเออ ประโยคนี้ไม่มีการบรรจุกำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขั้วร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในคันท้องที่ 1 การกลืนในคันท้องที่ 2-4 การซ้อนเสียงในคันท้องที่ 4

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในคันท้องที่ 1 การกลืนในคันท้องที่ 2-4 การซ้อนเสียงในคันท้องที่ 4

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีมโนราห์บันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟซX วรรณคดีมโนราห์บันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟซX เนื่องจากทางขับร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากทำนองหลักดำเนินทำนองด้วยสำนวนกลอนส่วนใหญ่แบบเก็บถี่ ๆ แต่ทางร้องมีการประดิษฐ์ทางร้องเป็นอิสระจากทำนองหลัก โดยไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีมโนราห์ไม่สัมพันธ์ทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล ทางร้องลูกตกเสียงเร วรรณคดีมโนราห์ไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงลา ทางร้องลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีมโนราห์บันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟซX วรรณคดีมโนราห์บันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟซX เนื่องจากทางขับร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากทำนองหลักดำเนินทำนองด้วยสำนวนกลอนส่วนใหญ่แบบเก็บถี่ ๆ แต่ทางร้องมีการประดิษฐ์ทางร้องเป็นอิสระจากทำนองหลัก โดยไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้างเช่นเดียวกับทางที่ 1

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีมโนราห์ไม่สัมพันธ์ทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล ทางร้องลูกตกเสียงเร วรรณคดีมโนราห์ไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงลา แต่ทางร้องลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับประโยคนี้ทางร้องทั้งสองทางมีการเอื้อนในลักษณะเดียวกัน ในประโยคนี้ไม่มีการบรรจุคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 8

ทำนองหลัก

_ท_ค	รค__	__ซล	__ทค	ร_ร_	ร_รค	_ค__	ทค_ท
_ฟ__	__รค	ซฟ__	ซล__	_ร_ซ	_ซ__	_ซ_ซล	___ฟ

ทางที่ 1

ซึ้งเออ	เฮ้อเอ้อ	^ เอ้อ	เออ	เอ็งเออ	เฮ้อเอ็งเออ	เฮ้อเอ็งเอ้อ	
__พร	ร'ค'ท'ค'ร'	___ฟ	_ซ__	_ลค'ซ	ล'ซ'ฟ'_ร	_รค'ร'	ค'ท'_

ทางที่ 2

ซึ้งเออ	เฮ้อ เอ้อ	^ เอ้อ	เออ	เอ็งเออ	เฮ้อเอ็งเออ	ซึ้งเออ	เอ็ง เอ้อ
__พร	ร'ค'ท'ค'ร'	___ฟ	_ซ__	_ลค'ซ	ล'ซ'ฟ'_ร	__พร	_ค_ร'ค'ท'

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการเอื้อนว่า ซึ้งเออเฮ้อเอ้อ หยุดหายใจต้นห้องที่ 2 แล้วเอื้อนในห้องที่ 3-8 ว่า เอ้อเออ เอ็งเออเฮ้อเอ็งเออ เฮ้อเอ็งเอ้อ ประโยคนี้ไม่มีการบรรจุกำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการเอื้อนว่า ซึ้งเออเฮ้อเอ้อ หยุดหายใจต้นห้องที่ 3 แล้วเอื้อนในห้องที่ 3-8 ว่า เอ้อเออ เอ็งเออเฮ้อเอ็งเออ ซึ้งเออเอ้อ ประโยคนี้ไม่มีการบรรจุกำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 การซ้อนเสียงและการกลืนในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 5 การกลืนในห้องที่ 6 - 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 การซ้อนเสียงและการกลืนในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 5 การกลืนในห้องที่ 6 การกระทบในห้องที่ 7 และการกลืนในห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณถาฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟขX วรรณถาฉบับใดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟขX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟชลXครX ทางร้องวรรณถาฉบับใดมีโน้ตจรเสียงที่ ในห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณถาและวรรณถาฉบับใด เนื่องจากทำนองหลักดำเนินทำนองด้วยสำนวนกลอนส่วนใหญ่แบบเก็บถี่ ๆ แต่ทางร้องมีการประดิษฐ์ทางร้องเป็นอิสระจากทำนองหลักโดยไม่ยึดทำนองหลักเป็น โครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถาฉบับใดไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงโด ทางร้องลูกตกลงก่อนจังหวะตกคือลูกตกเสียงซอล วรรณถาฉบับใดสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที่ซึ่งลงก่อนจังหวะตกเช่นเดียวกัน

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณถาฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟขX วรรณถาฉบับใดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟขX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟชลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณถาและวรรณถาฉบับใด เนื่องจากทำนองหลักดำเนินทำนองด้วยสำนวนกลอนส่วนใหญ่แบบเก็บถี่ ๆ แต่ทางร้องมีการประดิษฐ์ทางร้องเป็นอิสระจากทำนองหลักโดยไม่ยึดทำนองหลักเป็น โครงสร้าง

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถาฉบับใดไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงโด ทางร้องลูกตกลงก่อนจังหวะตกคือลูกตกเสียงซอล วรรณถาฉบับใดสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที่

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับการดำเนินทำนองทางร้องในประโยคนี้ ทั้งสองทางดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกัน ต่างกันในห้องที่ 7-8 ทางที่ 1 ร้องลัดจังหวะ แต่ทางที่ 2 ร้องลงตรงจังหวะ การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ประโยคที่ 9

ทำนองหลัก

_ล_ล	_ช__	ลช_ช	_ฟ__	ชฟ_ฟ	_ร__	ฟร_ร	_ค__
_ช_	ชฟ_ฟ	_ฟ_	ฟร_ร	_ร_	รค_ค	_ค_	คท_ท

ทางที่ 1

^ เอ่อเอ๋อ	เฮ้อเออเอ๋อ	เฮ้อเฮย วิไล	วรรณ	ฮือฮือ		^ อ้อน	แئن
_ทศร์	_รคท	รค_ชช	_ช	ลช_	_	_ช๐	ฟ_ช๐

ทางที่ 2

เอ่อเอ๋อ	เฮ้อเอ็งเอ๋อ	เฮ้อเฮย^คว่า	กอด	ฮือฮือฮือ		^ ขุนแผน	นึ่ง
_ทศร์	_รคท	ครค_ล_ค	_ฟ	ชลช_	_	_ชค, ช	_ช

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจดันห้องที่ 1 แล้วเอื้อนในห้องที่ 1 - 3 ว่า เอ่อเอ๋อเฮ้อเอ็งเอ๋อเฮ้อเฮย ร้องคำว่า วิไล ในห้องที่ 3 และคำว่า วรรณ ในห้องที่ 4 สำหรับห้องที่ 5 เป็นเอื้อนท้ายเสียงคำว่าวรรณ เอื้อนว่า ฮือฮือ หยุดหายใจดันห้องที่ 7 ร้องคำว่า อ้อน ออกเสียงเป็น อ้อน - ฮือ และร้องคำว่า แئن ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น แئن - ฮือ กคเสียงเพื่อไม่ให้เสียงลอย การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการหายใจในดันห้องที่ 1 แล้วเอื้อนในห้องที่ 1-3 ว่า เอ่อเอ๋อเฮ้อเอ็งเอ๋อเฮ้อเฮย หยุดหายใจกลางห้องที่ 3 แล้วร้องคำว่า คว่า ท้ายห้องที่ 3 ออกเสียงเป็น ควา - ฮ้า ร้องคำว่า กอด ในห้องที่ 4 ในห้องที่ 5 เป็นเอื้อนท้ายคำ เอื้อนว่า ฮือฮือฮือ ลากเสียงยาวมาถึงห้องที่ 6 แล้วร้องคำว่า ขุนแผน ในห้องที่ 7 ออกเสียงเป็น ขุน - ฮือ - แผน ร้องคำว่า นึ่ง ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น นึ่ง - ฮือ กคเสียงเพื่อไม่ให้เสียงลอย การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 1 การกระทบในห้องที่ 3 และห้องที่ 5 ใช้การกคเสียงในห้องที่

ทางที่ 2

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 1 การกระทบในห้องที่ 3 และห้องที่ 5 ออกเสียงหางเสียงท้ายคำ ว่า ชุน ในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดี ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียง เพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX วรรณคดีทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่ม เสียงปัญญามูล ทครXฟซX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและ วรรณคดี เนื่องจากทางร้องมีการบรรจุคำร้องคำว่า วิไลวรรณ ในห้องที่ 3-4 และคำว่า อ่อนแอ ใน ห้องที่ 7-8 การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง โดยไม่ยึดโครงสร้างทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตก เสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล วรรณคดีลูกตกก็ไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตก เสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดี ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียง เพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 3 วรรณคดีทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX แต่ทางร้องบันได เสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและ วรรณคดี เนื่องจากทางร้องมีการบรรจุคำร้องคำว่า คว้า ในห้องที่ 3 และคำว่า กอด ในห้องที่ 4 คำ ว่า ชุน แขน ในห้องที่ 7 และคำว่า นิ่ง ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง โดยไม่ยึด โครงสร้างทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตก เสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา วรรณคดีลูกตกก็ไม่สอดคล้องกับทำนองหลัก ทำนองหลักลูก ตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับประโยชน์ทางร้องทั้งสองทางมีการเอื้อในลักษณะเดียวกัน มีการบรรจุทางร้องใน ตำแหน่งเดียวกัน แต่เนื่องจากคำร้องเป็นคนละคำจึงมีผลทำให้ทางร้องต่างกันบ้างเล็กน้อย การ ดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 10

ทำนองหลัก

_ ล _ _	ลช _ _	ชฟ _ _	ฟร _ _	_ ล _ _	_ ร _ _	_ _ _ ท	_ _ ดร
_ _ ชฟ	_ _ ฟร	_ _ รค	_ _ คท	_ _ ชฟ	_ _ คท	_ ฟ _ _	_ ท _ _

ทางที่ 1

อ้อ	อ้ออ้อ	^ เอ็ง	เออ	เฮ้อเออ	เฮ้อ เอ๊ย	^ เอว ●	กลม
ฟ _ _ ฟ๑	ลช _ _	_ _ _ ท	_ _ _ ท	_ _ คท	ล'ช'ฟ' _ ช'ท'	_ _ ฟร	_ _ _ ร

ทางที่ 2

อ้อ อ้ออ้ออ้อ		^ เออ	เฮ้อเอ็งเออ	ฮี้เออ	เฮ้อ เอ๊ย	^ ไม่ดึง	ตัว
ฟ๑ _ ชลช	_ _ _ _	_ _ _ ท	คท _ ท	_ _ คท	ล'ช'ฟ' _ ช'ท'	_ คท๑ค	ทุคร _ ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้ขึ้นต้นด้วยการเอื้อนท้ายคำของคำว่า แอ้น ในประโยคที่แล้ว เอื้อนว่า อ้ออ้ออ้อ หยุดหายใจต้นห้องที่ 3 จากนั้นเอื้อนในประโยคที่ 3-6 ว่า เอ็งเออ เฮ้อเออเฮ้อเอ๊ย หายใจในต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า เอว ท้ายห้องที่ 7 แล้วร้องคำว่า กลม ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการเอื้อนท้ายคำของคำว่า นิ่ง ในประโยคที่แล้ว เอื้อนว่า อ้ออ้ออ้อ หยุดหายใจต้นห้องที่ 3 จากนั้นเอื้อนในประโยคที่ 3-6 ว่า เออเฮ้อเอ็งเออ ฮี้เออเฮ้อเอ๊ย หายใจในต้นเอ๊ย หายใจในต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า ไม่ดึง ออกเสียงเป็น ไม่ - อี - ดึง ท้ายห้องที่ 7 แล้วเอื้อนเชื่อมคำร้องในห้องที่ 8 ว่า อ้ออ้อ และร้องคำว่า ตัว ต่อเนื่องท้ายห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกดเสียงในห้องที่ 1 การกระทบในห้องที่ 2 และห้องที่ 5 การกลืนและซ้อนเสียงในห้องที่ 6 การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า เอว

ทางที่ 2

ใช้การกดเสียงในห้องที่ 1 การกระทบในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3-4 และห้องที่ 5 การกลืนและซ้อนเสียงในห้องที่ 6 การกดเสียงในการออกเสียงคำว่า ไม่

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงขอบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXฟขX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 2 และทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากวรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองในลักษณะการเก็บถี่ ๆ ยักเยื้องทำนอง โดยการใช้เสียงสูงต่ำสลับไปมา วรรณคดีฉบับทำนองหลักดำเนินทำนองโดยใช้สำนวนที่มีเสียงเรียงซิดติคกัน ทางร้องมีการประดิษฐ์ทางร้องเป็นอิสระจากทำนองหลัก มีการบรรจุคำร้องคำว่าเอว ในห้องที่ 7 และคำว่ากลมในห้องที่ 8 การดำเนินทำนอง โนม้เข้าหาคำร้องจึงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงที่ วรรณคดีฉบับลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงขอบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXฟขX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 1 และทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากวรรณคดีทำนองหลักดำเนินทำนองในลักษณะการเก็บถี่ ๆ ยักเยื้องทำนอง โดยการใช้เสียงสูงต่ำสลับไปมา วรรณคดีฉบับทำนองหลักดำเนินทำนองโดยใช้สำนวนที่มีเสียงเรียงซิดติคกัน ทางร้องมีการประดิษฐ์ทางร้องเป็นอิสระจากทำนองหลัก มีการบรรจุคำร้องคำว่าไม่ดิง ในห้องที่ 7 และคำว่าตัวในห้องที่ 8 การดำเนินทำนอง โนม้เข้าหาคำร้องจึงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือ ลูกตกเสียงที่ วรรณคดีฉบับลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

สำหรับประโยคนี้ทางร้องทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกัน ต่างกันที่ลีลาการเอื้อน มีการบรรจุทางร้องในตำแหน่งเดียวกัน แต่เนื่องจากคำร้องเป็นคนละคำจึงมีผลทำให้ทางร้องต่างกันบ้างในตอนท้ายประโยค การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 11

ทำนองหลัก

_ร__	คค__	รร__	ฟฟ_ช	_ล_ค	_ล__	ชช__	ฟฟ_ร
_ล_ช	___ล	___ฟ	___ช	_ล_ค	_ล_ช	___ฟ	___ล

ทางที่ 1

		^ เตะ	เอ็ย			^ อา	เวา
_____	_____	___ค	___ค ^๕	ร ^๕ ___	___ฟ,	___ค	รด_ค

ทางที่ 2

อ้ออ้อ		^ เตะ	เอ็ย			^ อา	เวา
_ฟรฟ	_____	___ค	___ค ^๕	_ร ^๕ __	___ฟ,	___ค	รด_ท

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้ 2 ห้องแรกเป็นการลากเสียงยาวต่อเนื่องของคำว่า กลม ในประโยคที่แล้ว หยุดหายใจต้นห้องที่ 3 ร้องคำว่า เตะ คำว่า เอ็ย ในห้องที่ 4 โดยลากเสียงจบด้วยหางเสียงในห้องที่ 6 หยุดหายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า อา ออกเสียงเป็น อา-ฮ้า-อา แล้วร้องคำว่า เวา ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น ว้า-อาว-อู่ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยเสียงเอื้อนท้ายคำของประโยคที่แล้วว่า อ้ออ้อ ลากเสียงจนถึงท้ายห้องที่ 2 หายใจในต้นห้องที่ 3 ร้องคำว่า เตะ โดยทำเสียงนิ่ง ๆ ร้องคำว่า เอ็ย ลากเสียงจบด้วยหางเสียงในห้องที่ 6 หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า อา ออกเสียงเป็น อา-ฮ้า-อา แล้วร้องคำว่า เวา ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น วา-อาว-อู่ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การซ้อนเสียงในห้องที่ 4-6 ออกเสียงหางเสียงในห้องที่ 6 และการกระทบในห้องที่ 7 - 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบและหางเสียงในห้องที่ 1 ใช้การซ้อนเสียงในห้องที่ 4-6 ออกเสียงหางเสียงในห้องที่ 6 และการกระทบในห้องที่ 7 - 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พชลXครX

ทางขับร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากวรรณคดีทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง วรรณคดีทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำ การดำเนินทำนองมีลักษณะห่าง ๆ จาว ๆ ทางร้องมีอิสระจากทางเครื่องโดยไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง มีการบรรจุกำภาษามอญคำว่าเตะ ในห้องที่ 4 คำว่าเอ๋ย ในห้องที่ 5 คำว่าอา ในห้องที่ 7 และคำว่าเว ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง จึงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด วรรณคดีลูกตกก็ไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พชลXครX ทางขับร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากวรรณคดีทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง วรรณคดีทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงสูงมายังเสียงต่ำ การดำเนินทำนองมีลักษณะห่าง ๆ จาว ๆ ทางร้องมีอิสระจากทางเครื่องโดยไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง มีการบรรจุกำภาษามอญคำว่าเตะ ในห้องที่ 4 คำว่าเอ๋ย ในห้องที่ 5 คำว่าอา ในห้องที่ 7 และคำว่าเว ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง จึงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักเช่นเดียวกับทางที่ 1

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด วรรณคดีลูกตกก็ไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงที

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยชน์ทั้งสองทางดำเนินทำนองทางร้องได้อย่างน่าฟัง เพราะมีการร้องที่แทบจะเหมือนกัน มีการบรรจงทำให้ทางร้องหวาน โดยการลากเสียง ปั่นคำ เมื่อฟังแล้วทำให้เกิดความ

ประทับใจ มีการบรรจุคำร้องที่เป็นภาษามอญ ทำให้การร้องในวรรณคดีโดดเด่น การดำเนินทำนอง
ทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ประโยคที่ 12

ทำนองหลัก

_ฟ_ท	__ดร	_ร_ร	_ค_ท	_ช__	ฟฟ__	ทท__	คค_ร
_ค_ท	___ร	_ฟ_ร	_ค_ท	_ร_ค	___ท	___ค	___ร

ทางที่ 1

^	เหยียะโกย	ฮำ	ราว		อาเว	^ สุซาน	อ้ออ้อ เอย
ทช__	_ช_ท	___ร	___ค	ทช__	_ช_ท_ท	_ท_ค	ทดร_ร

ทางที่ 2

^	เหยียะโกย		ฮำราว		^ อาเว	ซาน	อ้ออ้อ เอย
ลช__	_ช_ท	_____	_ค_ท	ชลช__	_ช_ค_ท	___ค	ทดร_ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยเสียงร้องต่อเนื่องของคำว่าวาวในประโยคที่แล้ว หายใจทำห้องที่ 1
ร้องคำว่า เหยียะโกย ในห้องที่ 2 ออกเสียงตรง ๆ ร้องคำว่า ฮำ ในห้องที่ 3 โดยออกเสียงตรง ๆ
ร้องคำว่า ราว ในห้องที่ 4 ออกเสียงเป็น ราว-อว-อู เช่นเดียวกับคำว่าวาวในประโยคที่แล้ว ร้องคำ
ว่า อาเว ในห้องที่ 6 ออกเสียงเป็น อ่า-ฮ่า-วาว หายใจหน้าห้องที่ 7 ร้องคำว่า สุซาน ออกเสียง
ตรง ๆ ให้ชัดเจน เอื้อน อ้ออ้อ แล้วร้องคำว่า เอย ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มี
ระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยเสียงร้องต่อเนื่องของคำว่าเวาในประโยคที่แล้ว หายใจทำห้องที่ 1 ร้องคำว่า
เหยียะโกย ในห้องที่ 2 ออกเสียงตรง ๆ ร้องคำว่า ฮำราว ในห้องที่ 3 ออกเสียงเป็น ฮำ-ราว
อ้ออ้ออ้อ ร้องคำว่า อาเว ในห้องที่ 6 ออกเสียงเป็น อ่า-ฮ่า-วาว หายใจหน้าห้องที่ 7 ร้องคำว่า
ซาน ออกเสียงตรง ๆ ให้ชัดเจน เอื้อน อ้ออ้อ แล้วร้องคำว่า เอย ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนอง
ทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 2 - 3 การกลิ้งในห้องที่ 4 - 5 การกระทบในห้องที่ 5 การกลิ้ง และซ็อนเสียงในห้องที่ 6

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 5 และการซ็อนเสียงในห้องที่ 6

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟขX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรคถามไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ส่วนวรรคตอบการดำเนินทำนองทางร้องสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากวรรคถามทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วกลับมายังเสียงต่ำ แต่ทางร้องมีการบรรจุคำร้อง ทำให้ทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง ไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง วรรคตอบทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง ทางร้องมีการบรรจุคำร้อง และเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงโดยยึดโครงสร้างทำนองหลัก จึงมีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที่ แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด วรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟขX วรรคถามมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 1 และวรรคตอบมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 5

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรคถามไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ส่วนวรรคตอบการดำเนินทำนองทางร้องสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากวรรคถามทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงแล้วกลับมายังเสียงต่ำ แต่ทางร้องมีการบรรจุคำร้อง ทำให้ทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง ไม่ยึดทำนองหลักเป็นโครงสร้าง วรรคตอบทำนองหลักเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูง ทางร้องมีการบรรจุคำร้อง และเคลื่อนที่จากเสียงต่ำไปยังเสียงสูงโดยยึดโครงสร้างทำนองหลัก จึงมีความสัมพันธ์กับทำนองหลักเช่นเดียวกับทางที่ 1

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที่ วรรคตอบลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้ทั้งสองทางดำเนินทำนองทางร้องได้อย่างน่าฟัง ร้องในลักษณะที่ใกล้เคียงกันมาก ต่างกันเล็กน้อยในการขึ้นคำบางคำ ยกตัวอย่าง การออกเสียง อ่า – ฮา – วาว กับ อ่า – ฮ้า – วาว ถ้าฟังโดยไม่ตั้งใจอาจจะไม่เห็นถึงความแตกต่าง นี่แสดงถึงความสามารถของผู้ขับร้องแต่ละคน ที่สามารถประดิษฐ์ทางร้องได้ไม่ซ้ำกัน นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างกันตรงคำร้องว่า สุขาน ทางที่ 1 ร้องว่า สุขานู แต่ทางที่ 2 ร้องแค่ ซานู พยางค์เดียว การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

สามชั้น ก่อน 3

ประโยคที่ 1

ทำนองหลัก

_ ร _ _	คค _ _	รร _ _	ฟฟ _ ช	_ ล _ ค	_ ล _ _	ชช _ _	ฟฟ _ ร
_ ล _ ช	_ _ _ ล	_ _ _ ฟ	_ _ _ ช	_ ล _ ค	_ ล _ ช	_ _ _ ฟ	_ _ _ ล

ทางที่ 1

เออ	เฮ้อ เอ้อ	^ เอ้อ	เออ	เฮ้อ เอ็ง	เออ	เฮ้อเฮ้อฮือเออ	เฮ้อเอ็งเอ้อ
_ _ _ ค	ร'ค'ท' _ ค'ร'	_ _ _ ฟ	_ _ _ ช	ล'ช'ฟ' _ ชล	_ ค _ ช	ลช _ ค'ช	ลชฟ _ ช'

ทางที่ 2

เออ	เฮ้อ เอ้อ	^ เอ้อ	เออ	เฮ้อ เอ็ง	เออ	เฮ้อเฮ้อ^ขวัญ	หาย
_ _ _ ค	ร'ค'ท' _ ค'ร'	_ _ _ ฟ	_ _ _ ช	ล'ช'ฟ' _ ชล	_ คช	ลช _ ฟ	_ ล , _ ฟ

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มต้นด้วยการเอื้อน เออเฮ้อเอ้อ หายใจขึ้นห้องที่ 2 แล้วเอื้อนในห้องที่ 6 – 8 เอ้อเออ เฮ้อเอ็งเออเฮ้อเออ ฮือเออเฮ้อเอ็งเอ้อ โดยยังไม่มีการบรรจุคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มต้นด้วยการเอื้อน เออเฮ้อเอ้อ หายใจขึ้นห้องที่ 2 แล้วเอื้อนในห้องที่ 6 – 7 ว่า เอ้อเออ เฮ้อเอ็งเออเฮ้อเออ หยุดหายใจกลางวรรคที่ 7 ร้องคำว่า ขวัญ ออกเสียงเป็น ขวัญ – ฮือ มีหางเสียง ให้เสียงออกนาลึก แล้วร้องคำว่า หาย ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น หาย – ฮือ มีหางเสียง

เช่นเดียวกับคำว่า ขวัญ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนและซ้อนเสียงในท้องที่ 1 การกลืนในท้องที่ 5 การกระทบในท้องที่ 6 - 7 และการกลืนในท้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกลืนและซ้อนเสียงในท้องที่ 1 การกลืนในท้องที่ 5 การกระทบในท้องที่ 6 - 7 และออกเสียงหางเสียง คำว่า ขวัญ

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณถามบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXพซX ส่วนวรรณถอบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณถามและวรรณถอบ เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถاملูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงซอล วรรณถอบลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณถามบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXพซX ส่วนวรรณถอบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณถามและวรรณถอบ เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถاملูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงซอล วรรณถอบลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้อง ลูกตกเสียงฟา

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้อมีการดำเนินทำนองทางร้องที่ใกล้เคียงกัน ต่างกันในช่วงท้ายประโยค ทางที่ 1 ไม่มีการบรรจุคำร้อง แต่ทางที่ 2 บรรจุคำร้องไว้ท้ายประโยค ดังนั้นเมื่อมีการบรรจุคำร้องจึงทำให้

การทำงานทางร้องต่างกัน เนื่องจากต้องโน้มทำนองเข้าหาเนื้อร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ประโยคที่ 2

ทำนองหลัก

_ ฟ _ ท	_ _ ดร	_ ร _ ร	_ ค _ ท	_ ช _ _	ฟฟ _ _	ทท _ _	คค _ ร
_ ค _ ท	_ _ _ ร	_ ฟ _ ร	_ ค _ ท	_ ร _ ค	_ _ _ ท	_ _ _ ค	_ _ _ ร

ทางที่ 1

	^ เอ็ง	ซึ้งเออ	เออเออเอ็งเอ๊ย			^ อันนา	รี
ฟ'ร' _ _	_ _ _ ร	_ _ ฟร	ครค _ ร'	_ _ _ _	_ _ ค'ท'	_ _ ร _ ร	_ _ _ ร

ทางที่ 2

อือ ซื่อ	^ ซึ้งเออ	เออ เออ	เออ เออ		^ เอ็ง	ซึ้งเออ	เออเออเอ็งเออ
ลฟ _ ชฟร	_ _ ฟค	ร' _ ค'ท' _ ค	_ ร _ ฟ'	_ _ _ _	_ _ _ ฟ	_ _ ชฟ	รรมร _ ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคที่ 1 เริ่มด้วยเสียงจบสำนวนเอื้อนของประโยคที่ 1 หายใจต้นห้องที่ 2 เอื้อนว่า เอ็ง ซึ้งเออเออเออเอ็งเอ๊ย เอื้อนจนถึงห้องที่ 6 หยุดหายใจต้นห้องที่ 7 ร้องพยางค์ว่า อันนา ออกเสียงตรง ๆ และร้องคำว่า รี ในห้องที่ 8 โดยออกเสียงตรง ๆ ให้ชัดเจน การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการเอื้อนท้ายคำของประโยคที่แล้วว่า อือซื่อ หายใจต้นห้องที่ 2 เอื้อนว่า ซึ้งเออเออเออเออเออ ลากเสียงยาวไปถึงท้ายห้องที่ 5 หยุดหายใจหน้าห้องที่ 6 เอื้อนต่อว่า เอ็งซึ้งเออเออเออเออเออ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 3 - 4 การกลืนในห้องที่ 1 และห้องที่ 4 - 6

ทางที่ 2

ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า หาย และใช้การหวนเสียงในห้องที่ 1 การกระทบในห้องที่ 2 การกลืนในห้องที่ 3 การซ่อนเสียงในห้องที่ 4 การกระทบในห้องที่ 7 - 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาจุมล ทครXฟชX วรรณคดีนั้นทางร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก สำหรับทางร้องในวรรณคดีถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องมีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้องเพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาจุมล ทครXฟชX วรรณคดีนั้นทางขับร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยชน์การดำเนินทำนองทางร้องไม่เหมือนกัน แต่สัมพันธ์กันที่ลูกตก ทางที่ 1 มีการบรรจุกำร้องในห้องที่ 7-8 แต่ทางที่ 2 ไม่มีการบรรจุกำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ประโยคที่ 3

ทำนองหลัก

_ร__	คค__	รร__	ฟฟ_ช	__ด_	ด_ช_	ฟ_ช_	ช_ฟ_
_ด_ช	___ด	___ฟ	___ช	___ช	_ฟ_ร	_ร_ฟ	_ร_ค

ทางที่ 1

^ เออ	เฮ่อ เอ้อ	^ เอ้อ	เออ	เอ็งเออ	เฮ่อเอ็งเอ้อ	^ เฮ้อเออ	เอ็งเออ
___ค	ร'ค'ท'__ค'ร'	___ฟ	___ช	_ลค'ช	ล'ช'ฟ'_ร	__ชฟ	รฟ_ค

ทางที่ 2

ฮังเออ	เฮ่อ เอ้อ	^ เอ้อ	เออ	เอ็งเออ	เฮ่อเอ็งเอ้อ	^ กาย●	สั้น
__ฟค	ร'ค'ท'__ค'ร'	___ฟ	_ช__	_ลค'ช	ล'ช'ฟ'_ร	ฟ__ฟ	ร__ค

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มประโยคด้วยการหายใจดันห้องที่ 1 เอื้อนว่า เออเฮ่อเอ้อ หยุดหายใจดันห้องที่ 3 เอื้อนในห้องที่ 3-6 ว่า เอ่อเออเอ็งเออเฮ่อเอ็งเอ้อ หายใจดันห้องที่ 7 แล้วเอื้อนว่า เฮ้อเออเอ็งเออ เป็นการเอื้อนทั้งประโยคโดยไม่มีการบรรจุคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการเอื้อนว่า ฮังเออเฮ่อเอ้อ หยุดหายใจดันห้องที่ 3 เอื้อนในห้องที่ 3-6 ว่าเอ่อเออเอ็งเออเฮ่อเอ็งเอ้อ หายใจดันห้องที่ 7 ร้องคำว่า กาย ออกเสียงเป็น ก้า-อ้าย และร้องคำว่า สั้น ในห้องที่ 8 ออกเสียงตรง ๆ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนและการซ่อนเสียงในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 5 การกลืนในห้องที่ 6 และการกระทบในห้องที่ 7-8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 การกลืนและการซ่อนเสียงในห้องที่ 2 การกลืนในห้องที่ 6 ใช้การป้อนคำเมื่อออกเสียงคำว่า กายในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX ส่วนวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องในวรรณคดีไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีออบน โลมว่าการดำเนินทำนองทางร้องสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องในแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกมีความสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงซอล วรรณคดีออบนลูกตกก็มีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงโด

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX ส่วนวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX ทางร้องวรรณคดีออบนมีโน้ตจรเสียงที่ในหน้าที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดีออบน เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงซอล แต่ตกก่อนจังหวะ วรรณคดีออบนลูกตกมีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงโด

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้นี้มีการดำเนินทำนองทางร้องที่ใกล้เคียงกัน ต่างกันในช่วงท้ายประโยค ทางที่ 1 ไม่มีการบรรจุคำร้อง แต่ทางที่ 2 บรรจุคำร้องไว้ท้ายประโยค ดังนั้นเมื่อมีการบรรจุคำร้องจึงทำให้การทำนองทางร้องต่างกัน เนื่องจากต้องโน้มทำนองเข้าหาเนื้อร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ประโยคที่ 4

ทำนองหลัก

__ ร _	ฟม __	_ คร _	ฟม __	__ คร	__ มฟ	_ ช __	ฟม __
_ ค _ ค	__ รค	ท __ ค	__ รค	_ ท __	คร __	ม _ ฟท	__ รค

ทางที่ 1

	^ เอ้อ	เออ	เฮ้อ เอ้ย			^ ที่	เป็น
_____	___ ทุ	___ ค	ร'ค'ทุ' - ค'ร'	_____	___ ฟ,	___ ค๑	ทุ __ ค

ทางที่ 2

อ้ออ้ออ้อ	^ เออ	เฮ้อเอ็งเอ้อ	เออ	เอ็งเอ้อ	เฮ้อ เอ้อ	เฮ้อ ^ เออ	เออ
ค _ รค	___ ค	รค _ ชุ	___ ทุ	_ ลคฟ	ชฟ _ ฤ	ช'ฟ'ม' _ ท	___ ค

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 2 เอื้อนในคันท้องที่ 2-4 ว่า เอ้อเออเฮ้อเอ้ย ลากเสียงยาวไปถึงคันท้องที่ 6 หายใจคันท้องที่ 7 ร้องคำว่า ที่ ออกเสียงเป็น ที่ - อี้ ร้องคำว่า เป็น ในคันท้องที่ 8 โดยออกเสียงตรง ๆ ให้ชัดเจน การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มประโยคด้วยการเอื้อนท้ายคำของประโยคที่แล้วว่า อ้ออ้ออ้อ หายใจคันท้องที่ 2 เอื้อนในคันท้องที่ 2-6 ว่า เออเฮ้อเอ็งเอ้อเออ เอ็งเอ้อเฮ้อเอ้อเฮ้อ หายใจกลางคันท้องที่ 7 เอื้อนต่อว่า เออ และเออ อีก 1 พยางค์ในคันท้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนและซ้อนเสียงในคันท้องที่ 4 ออกเสียงหางเสียงในคันท้องที่ 6 กลเสียงในการออกเสียงคำว่า ที่ ในคันท้องที่ 7

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในคันท้องที่ 1 - 3 และ คันท้องที่ 5 การซ้อนเสียงในคันท้องที่ 6 และการกลืนในคันท้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟชX สำหรับวรรณคดีทางร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงโด แต่ทางร้องลูกตกเสียงเร วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงโด

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟชX วรรณคดีฉบับบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักฉบับบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟชX แต่ทางร้องฉบับบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ฟชลXครX มีโน้ตจรเสียงที่ ในห้องที่ 7

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงโด แต่ทางร้องลูกตกเสียงที่ วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงโด

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องไม่เหมือนกัน แต่สัมพันธ์กันที่ลูกตก ทางที่ 1 มีการบรรจุคำร้องในห้องที่ 7-8 แต่ทางที่ 2 ไม่มีการบรรจุคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 5

ทำนองหลัก

_ช__	ฟรด _	ทท __	คค _ร	_ร _ร	_ร __	รร __	คค _ท
__ฟร	___ท	___ค	___ร	_ฟ_ช	_ฟ_ร	___ค	___ท

ทางที่ 1

ชื่ออ้อ	^ เอ้อ	เออ	เฮ้อ เอ้อ	^ เออ	เฮ้อเอ็งเออ	ซึ้งเออ	เอ็ง เอ้อ
รด __	___ท	___ค	ร'ค'ท' _ค'ร'	___ฟ	ชฟ_ร	__ฟร	_ค_ร'

ทางที่ 2

ซึ้งเออ	เอ็ง เอ้อ	เออ	เฮ้อ เอ้อ		^ เอ็ง	ซึ้งเออ	เออเฮ้อเอ็งเอ้อ
__ฟร	_ค_ร'ค'ท'	___ค	ร'ค'ท' _ค'ร'	_____	___ร	__ฟร	ครค_ร'

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการเอื้อนท้ายคำของประโยคที่แล้วว่า ชื่ออ้อ หายใจดันห้องที่ 2 เอื้อนในห้องที่ 3-4 ว่า เอ้อเออเฮ้อเอ้อ หายใจดันห้องที่ 5 เออเฮ้อเอ็งเออ ซึ้งเออเอ็งเอ้อ ประโยคนี้ไม่มีการบรรจุคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการเอื้อนว่า ซึ้งเออเอ็งเอ้อ เออเฮ้อเอ้อ ให้ห้องที่ 1-4 แล้วลากเสียงยาวมาถึงห้องที่ 5 หยุดหายใจดันห้องที่ 6 เอื้อนต่อในห้องที่ 6-8 ว่า เอ็งซึ้งเออเออเฮ้อเอ็งเอ้อ ประโยคนี้ไม่มีการบรรจุคำร้องเช่นเดียวกับทางที่ 1 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 การกลืนและการซ่อนเสียงในห้องที่ 4 การกระทบในห้องที่ 6-7 และการกลืนในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 การกลืนและการซ่อนเสียงในห้องที่ 2 และห้องที่ 4 การกระทบในห้องที่ 7-8 และการกลืนในห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงขอบบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟขX สำหรับวรรณคดีทางร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องในวรรณคดีอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องส่วนใหญ่ตรงกับทำนองหลัก และมีการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีการดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร วรรณคดีฉบับไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงขอบบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟขX สำหรับวรรณคดีทางร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลักเช่นเดียวกับทางที่ 1

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองในวรรณคดีอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องส่วนใหญ่ตรงกับทำนองหลักและมีการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีการดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร ส่วนวรรณคดีฉบับไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้มีการดำเนินทำนองทางร้องที่ใกล้เคียงกัน ต่างกันเล็กน้อยในการประดิษฐ์การเอื้อน และไม่มีการบรรจุคำร้องในประโยคนี้เช่นเดียวกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง

ประโยคที่ 6

ทำนองหลัก

_ค __	รค __	ทช __	ทค _ท	_ค __	รค __	ทช __	ทค _ท
__ ทค	__ ทช	__ ฟช	___ ฟ	__ ทค	__ ทช	__ ฟช	___ ฟ

ทางที่ 1

^ เอ้อ	เออ	เฮ้อเฮ้อเฮ้อ	เออ เออ	^ เอ้อเออ	เฮ้อเฮอหน่อ●	กษัตริย์●	ชาติ●
คท _ฟ	___ ช	ลช _คช	_ล _ท	__ ลท	รค _ช	รฟ _ฟรฟ	___ ช

ทางที่ 2

เอ้อ	เออ	เฮ้อเฮ้อเฮ้อ	เฮอ เฮอ	อ้ออ้อ	อ้ออ้ออ้อ	^ ะรว	ริก
คท _ฟ	___ ช	ลชคช	_ล _ท	__ ลท	_ครค	__ ลล	___ ค

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยเสียงจบของสำนวนการเอื้อนในประโยคที่แล้ว หายใจกลางห้องที่ 1 เอื้อนในห้องที่ 1-4 ว่าเอ้อเฮ้อเฮ้อเฮ้อเฮ้อเฮ้อ เฮ้อใจต้นห้องที่ 5 เอื้อนต่อว่า เอ้อเฮ้อเฮ้อเฮ้อ ร้องคำว่า หน่อ ในห้องที่ 6 ออกเสียงเป็น หน่อ-อ้อ-ฮอ ร้องคำว่า กษัตริย์ ในห้องที่ 7 ออกเสียงเป็น กะ-ชา-หัด ร้องคำว่า ชาติ ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น ช้า-อา-อาด การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยเสียงจบสำนวนเอื้อนในท้ายประโยคที่แล้ว เอื้อนในห้องที่ 1-6 ว่า เอ้อเฮ้อเฮ้อเฮ้อเฮ้อเฮ้อเฮ้อ อ้ออ้ออ้ออ้ออ้อ อ้ออ้ออ้ออ้ออ้อ หยุดหายใจหน้าห้องที่ 7 ร้องคำว่า ะรว ร้องคำว่า ริก ในห้องที่ 8 ตรงเนื้อ ะรวริก ต้องออกเสียงควบกล้ำให้ชัดเจน การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 2-3 และห้องที่ 6 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า หน่อ กษัตริย์ ชาติ

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 2-3 และห้องที่ 6

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟขX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 3 และห้องที่ 4 และวรรณคดีฉบับใดมีโน้ตจรเสียงลาในห้องที่ 5

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที่ วรรณคดีฉบับใดไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที่ แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟขX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 3 และห้องที่ 4 วรรณคดีฉบับใดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟขX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟชลXครX มีโน้ตจรเสียงที่ในห้องที่ 5

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก

วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที่ วรรณคดีฉบับใดไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที่ แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้มีการดำเนินทำนองทางร้องที่ใกล้เคียงกัน ต่างกันในการประดิษฐ์การเอื้อนและในช่วงท้ายประโยคทั้งสองทางมีการบรรจุคำร้อง แต่ตำแหน่งของคำร้องไม่ตรงกัน และคำร้องนั้นต่างกัน จึงเป็นเหตุผลให้ทางร้องในประโยคนี้ต่างกันบ้างเล็กน้อย การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 7

ทำนองหลัก

__ คร	__ คร	__ คร	_____	_ ค _ ร	_____	___ ฟ	__ ชล
_ ท __	คท __	คท __	คทลช	_ ท __	คทลช	_ ค __	_ ฟ __

ทางที่ 1

เฮ้อเฮอ	^	เฮอ เฮ้อ	เฮอเฮ้อเฮ้อเฮอ			^ จะ	สนิท
รค _ ลุข	_____	_ ชุ _ ล	ชุลุชลุ _ ชุ	_____	_____	___ ฟ	__ ชฟ

ทางที่ 2

	^	อือ ฮือ	อือฮือเฮ้อเฮอ			^ ปลุก	หยิก อือ
___ ชุ	_____	_ ชุ _ ล'	ช'ฟ' _ ชลช _ ช	_____	___ ค	___ ฟ	_ ฟ _ ช

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการเอื้อนท้ายคำว่า เฮ้อเฮอ หายใจในห้องที่ 2 แล้วเอื้อนสำนวนลูกเท่าในห้องที่ 3-4 ลากเสียงเดิมยาวจนถึงท้ายห้องที่ 6 หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า จะ ออกเสียงตรง ๆ และคำว่า สนิท ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น ชะ - หนิด - อือ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยเอื้อนท้ายคำว่า อือ หายใจท้ายห้องที่ 2 แล้วเอื้อนสำนวนลูกเท่าในห้องที่ 2-4 ลากเสียงเดิมยาวโดยมีหางเสียงอยู่ในห้องที่ 6 ออกเสียงนาสิก หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า ปลุก ออกเสียงตรง ๆ ให้ชัดเจน และร้องคำว่า หยิก ในห้องที่ 8 เมื่อร้องคำว่าหยิกแล้วให้มีเอื้อนท้ายคำว่า อือ ด้วย คำร้องจะได้ไม่ห้วน การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 การกระทบในห้องที่ 4

ทางที่ 2

ใช้การกลืนในห้องที่ 3-4 และการกระทบในห้องที่ 4

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณถนฉบับไดเสียงไมสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาุมล ทครXฟชX ทางร้องบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาุมล ฟชลXครX ส่วนวรรณถนตอบทางร้องไมชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมูลอว่ามีสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาุมล ฟชลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไมสัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณถนและวรรณถนตอบ เนื่องจากการดำเนินทำนองไมไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถนลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงซอล วรรณถนตอบไมสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงลา แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณถนฉบับไดเสียงไมสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาุมล ทครXฟชX ทางร้องบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาุมล ฟชลXครX ส่วนวรรณถนตอบทางร้องไมชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมูลอว่ามีสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาุมล ฟชลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไมสัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณถนและวรรณถนตอบ เนื่องจากการดำเนินทำนองไมไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถนลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงซอล ส่วนวรรณถนตอบลูกตกไมสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงลา แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้มีการดำเนินทำนองทางร้องที่ใกล้เคียงกัน คือในห้องที่ 2 – 3 นั้นเป็นการเอื้อนสำนวนลูกเท่าเหมือนกัน ต่างกันในการการบรรจุคำร้องท้ายประโยค ตำแหน่งของคำร้องตรงกัน แต่คำร้องนั้นต่างกัน จึงเป็นเหตุผลให้ทางร้องในประโยคนี้อ่างกันบ้างเล็กน้อย ระดับเสียงในการดำเนินทำนองทางร้องต่างกัน การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ ส่วนการดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ประโยคที่ 8

ทำนองหลัก

_ท_ค	รค__	__ชล	__ทค	ร_ร_	ร_รค	_ค__	ทค_ท
_ฟ__	__ทล	ชฟ__	ชล__	_ร_ช	_ช__	ช_ชล	___ฟ

ทางที่ 1

เอ๋อ	เออ	เอ๋อ	เฮ้อ เอ๊ย		^ พิศ•	สวาท	อือ ฮือ
ช_ฟ	___ช	___ท	คท_ค ^ร	___ฟ,	___พร	__คท	ค*_ร*ค*ท*

ทางที่ 2

เอ๋อ	เออ	^ เอ๋อ	เฮ้อ เอ๊ย			^ คิด	ว่า• เอ้อเออ
___ฟ	___ช	___ท	ค_ท_ค ^ร	_____	___ฟ,	___ร	คค_ทช_คท

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการเอื้อนท้ายคำของประโยคที่แล้วว่า อือ จากนั้นเอื้อนในห้องที่ 1 - 4 ว่า เอ้อเออเอ้อเฮ้อเอ๊ย ลากเสียงยาวมาถึงห้องที่ 5 หายใจหน้าห้องที่ 6 ร้องคำว่า พิศ ออกเสียงเป็น พิ-ฮิด ร้องคำว่า สวาท ในห้องที่ 7 ออกเสียงตรงๆ ไม่ต้องกระทบ และเอื้อนท้ายคำในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการเอื้อนในห้องที่ 1 - 2 ว่า เอ้อเออ หายใจต้นห้องที่ 3 เอื้อนในห้องที่ 3 - 4 ว่า เอ้อเฮ้อเอ๊ย ลากเสียงยาว โดยมีหางเสียงอยู่ในห้องที่ 6 หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า คิด ออกเสียงเป็น คิด-อือ ร้องคำว่า ว่า ในห้องที่ 8 โดยการลักจังหวะ ออกเสียงเป็น ว่า-อา-อ่า และเอื้อนท้ายคำว่า เอ้อเออ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 4 ออกเสียงหางเสียงในห้องที่ 5 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า พิศ ในห้องที่ 6 และการหวนเสียงในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 4 และหางเสียงในห้องที่ 6 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า ว่า ในห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทศรXฟชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงโด แต่ทางร้องลูกตกเสียงเร วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงที

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทศรXฟชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงโด แต่ทางร้องลูกตกเสียงเร วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงที

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้มีการดำเนินทำนองทางร้องที่ใกล้เคียงกัน คือในท้องที่ 1 - 4 มีการเอื้อนที่เหมือนกัน ช่วงท้ายประโยคมีการบรรจุคำร้องตำแหน่งและเนื้อร้องต่างกัน แต่มีลูกตกที่เหมือนกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 9

ทำนองหลัก

_ ล _ ล	ซซ _ _	ลซ _ ซ	ฟฟ _ ร	ซฟ _ ฟ	_ ร _ _	ฟร _ ร	_ ค _ _
_ _ ซ _	_ ฟ _ ฟ	_ _ ฟ _	_ ร _ _	_ _ ร _	รค _ ค	_ _ ค _	คท _ ท

ทางที่ 1

^ เออ	เฮ่อเอิงเออ	^ เออ	เอิงเออ	^ ซึงเออ	เอ็งเออ	เออเออเอ่อเออ	เฮ่อเอิงเอ่อ
_ _ _ ซ	ลซ _ ซ	_ _ _ ร	_ ร _ ร	_ _ ฟค	_ รฟค	ทล _ ซล	รค _ ท

ทางที่ 2

^ เออ	เฮ่อเอิงเอ้อ	ซึงเออ	เฮ่อเอิงเออ	^ ซึงเออ	เอ็งเออ	เออเออเอ่อเออ	เฮ่อเอิงเอ้อ
_ _ _ ซ	ลซ _ ล'	ซ'ฟ' _ ฟร	ฟร _ ร	_ _ ฟค	_ รฟค	ทลซท	รค _ ร'

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มต้นด้วยการหายใจในคั่นห้องที่ 1 เอื้อนในห้องที่ 1 - 2 ว่า เออเฮ่อเอิงเออ หายใจคั่นห้องที่ 3 เอื้อนในห้องที่ 3 - 4 ว่า เออเอิงเออ หายใจคั่นห้องที่ 5 แล้วเอื้อนในห้องที่ 5 - 8 ว่า ซึงเออเอ็งเออ เออเออเอ่อเออเฮ่อเอิงเอ่อ ประโยคนี้ไม่มีการบรรจุกำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ เคลื่อนที่มาระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการหายใจในคั่นห้องที่ 1 เอื้อนห้องที่ 1-4 ว่า เออเฮ่อเอิงเอ้อ ซึงเออเอิงเออ หายใจหน้าห้องที่ 5 แล้วเอื้อนในห้องที่ 5 - 8 ว่า ซึงเออเอิงเออ เออเออเอ่อเออเฮ่อเอิงเอ้อ ประโยคนี้ไม่มีการบรรจุกำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง เคลื่อนที่มาระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 - 2 ห้องที่ 5 - 6 และห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 - 2 การกลืนในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3 - 4 ห้องที่ 5 - 6 ห้องที่ 8 และการกลืนในห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พชลXครXส่วนวรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXพชX ทางร้องมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 7

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร วรรณคดีฉบับใดลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พชลXครX ส่วนวรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXพชX ทางร้องมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 7

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร วรรณคดีฉบับใดลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้มีการดำเนินทำนองทางร้องที่ใกล้เคียงกัน ต่างกันบ้างเล็กน้อยในรายละเอียดของการเอื้อน ประโยคนี้ทั้งสองทางไม่มีการบรรจุคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางเคลื่อนที่มาระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 10

ทำนองหลัก

_ ล _	ลช _	ชฟ _	ฟร _	_ ล _	_ ร _	_ _ ท	_ _ ดร
_ ช _ ล	_ _ ฟร	_ _ รค	_ _ คท	_ _ ชฟ	_ _ คท	_ ฟ _	_ ท _

ทางที่ 1

^	ซึ้งเออเอ่อเออ	^ ซึ้งเออ	เอ็งเอี้ย		^ไม่ งาม	อื้ออื้อ	สม
_ _ _ _	ชลช _ ร	_ _ ฟร	_ ค _ ร'	_ _ ค'ท'	คท๐ _ ค	_ _ ทุร	_ _ _ ร

ทางที่ 2

	^ เอ็ง	ซึ้งเออ	เอ็งเอี้ย		^ขุนช้าง●	อื้ออื้อ	อื้อ ^ ผัว
คท _ _	_ _ _ ร	_ _ ฟร	_ ค _ ร'	ค'ท' _ _	_ _ คฟค	รค'ร'ค'ท' _	ดร _ ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจในท่ายห้องที่ 1 เอื้อนในห้องที่ 2 ว่า ซึ้งเออเอ่อเออ หายใจดันห้องที่ 3 แล้วเอื้อนในห้องที่ 3 - 4 ว่า ซึ้งเออเอ็งเอี้ย ลากเสียงยาวโดยมีหางเสียงอยู่ในห้องที่ 5 หายใจดันห้องที่ 6 ร้องคำว่า ไม่ งาม ออกเสียงเป็น ไม่ - อื้อ - งาม คำว่า ไม่ ให้กดเสียง ไม่ใช่ร้องออกมาตรง ๆ ส่วนคำว่า งามให้ร้องออกมาตรง ๆ ร้อง ในห้องที่ 8 ร้องเอื้อนเชื่อมคำว่า อื้ออื้อ แล้วร้องคำว่า สม ออกเสียงเป็น สม - อื้อ ออกเสียงหางเสียงโดยใช้เสียงนาสิก เพราะถ้าไม่ใช่เสียงนาสิก จะออกเสียงเป็น ชม การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงกลางเคลื่อนที่มาระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มต้นประโยคด้วยเสียงเอื้อนลงท่ายสำนวนของประโยคที่แล้ว หายใจดันห้องที่ 2 เอื้อนในห้องที่ 2 แล้วจบลงในห้องที่ 5 ว่า เอ็งซึ้งเออเอ็งเอี้ย การเอื้อนท่ายเสียงคำว่า เอี้ย ให้ลงเร็วหน่อย คือลงในด้านห้องที่ 5 เพราะถ้าลงช้า จะร้องคำว่า ขุนช้างไม่ทัน หายใจดันห้องที่ 6 ร้องคำว่า ขุนช้าง ในห้องที่ 7 ออกเสียงเป็น ขุน - อื้อ ซา - ช้าง ต้องปิ้นคำจึงจะเกิดความไพเราะ ประโยคที่ 7 เป็นการเอื้อนเชื่อมคำร้องว่า อื้ออื้ออื้อ หายใจกลางห้องที่ 8 แล้วร้องคำว่า ผัว ออกเสียงเป็น ผัว - อื้อ มีหางเสียงโดยใช้เสียงนาสิก ถ้าไม่มีหางเสียงจะออกเสียงเป็น พัว ทำให้ความรู้สึกต่างจากคำว่า ผัว - อื้อ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงกลางเคลื่อนที่มาระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 2-3 การกลืนในห้องที่ 4-5 กดเสียงคำว่า ไม ในห้องที่ 6 และใช้หางเสียงท้ายคำว่า สม ในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 3 การกลืนในห้องที่ 4-5 ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า ขุน ปั้นคำในการออกเสียงคำว่า ช่าง การหวนเสียงในห้องที่ 7 และออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า ผัว ในห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ส่วนวรรณคดีตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดีตอบ เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก สำหรับทางร้องในวรรณคดีถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องมีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้องเพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรณคดีตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX วรรณคดีตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดีตอบ เนื่องจากการดำเนินทำนองไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก สำหรับทางร้องในวรรณคดีถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องมีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้องเพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรณคดีตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขั้วร้อง

ประโยคนี้อาจมีการดำเนินทำนองทางร้องที่ใกล้เคียงกัน คือ ห้องที่ 1 - 4 มีการดำเนินทำนองในลักษณะเดียวกัน ต่างกันบ้างในการเอื้อน ในช่วงท้ายประโยคมีการดำเนินทำนองที่ต่างกัน เนื่องจากมีการบรรจุคำร้องซึ่งตำแหน่งต่างกัน และคำร้องต่างกัน จึงทำให้ทำนองต้องโน้มเข้าหาเนื้อร้อง เป็นเหตุให้ทำนองต่างกันบ้างในช่วงท้ายประโยค การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นระดับเสียงกลางเคลื่อนที่มาระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 11

ทำนองหลัก

_ร__	คค__	รร__	ฟฟ_ช	_ล_ค	_ล_ค	ชช__	ฟฟ_ร
_ล_ช	___ล	___ฟ	___ช	_ล_ค	_ล_ช	___ฟ	___ล

ทางที่ 1

ซึ้งเออ	เออเออเออ [^] ซึ้งเออ	เออ เออ	เออ เออ		[^] เอ็ง	ซึ้งเออ	เออเออเออเออ
ฟ, _ชฟ	มร _ฟค	ร'ค'ท' _ค	_ร _ฟ'	_____	___ฟ	__ชฟ	มร _มรร

ทางที่ 2

ซึ้งเออ	เออเออเออ [^] ซึ้งเออ	เออ เออ	เออ เออ		[^] เอ็ง	ซึ้งเออ	เออเออเออเออ
ฟ, _ชฟ	มร _ฟค	ร'ค'ท' _ค	_ร _ฟ'	_____	___ฟ	__ชฟ	มร _มรร

วิเคราะห์ทางขั้วร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้อันขึ้นต้นด้วยการเอื้อนท้ายเสียงของประโยคที่แล้วเพื่อให้เกิดความหวาน หายใจกลางห้องที่ 2 เอื้อนในห้องที่ 2-4 ว่า ซึ้งเออเออเออเออเออ ลากเสียงเคิมยาวจนถึงห้องที่ 5 หายใจหน้าห้องที่ 6 แล้วเอื้อนในห้องที่ 7-8 ว่า เอ็งซึ้งเออเออเออเออเออ ประโยคนี้อังไม่มีการบรรจุคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ทางที่ 2

ประโยคนี้อันขึ้นต้นด้วยการเอื้อนท้ายเสียงของประโยคที่แล้วเพื่อให้เกิดความหวาน หายใจกลางห้องที่ 2 เอื้อนในห้องที่ 2-4 ว่า ซึ้งเออเออเออเออเออ ลากเสียงเคิมยาวจนถึงห้องที่ 5

หายใจหน้าห้องที่ 6 แล้วเอื้อในห้องที่ 7-8 ว่า เอ็งซึ่งเออเออเออเออเออเออ ประโยคนี้อย่างไม่มีการ บรรจุคำร้องเช่นเดียวกับทางที่ 1 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับ เสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ออกเสียงหางเสียงในห้องที่ 1 ใช้การกระทบในห้องที่ 1-2 การกลืนในห้องที่ 3 การซ้อน เสียงในห้องที่ 4 และการกระทบในห้องที่ 7-8

ทางที่ 2

ออกเสียงหางเสียงในห้องที่ 1 ใช้การกระทบในห้องที่ 1-2 การกลืนในห้องที่ 3 การซ้อนเสียงใน ห้องที่ 4 และการกระทบในห้องที่ 7-8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียง เพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาุมูล ฟซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงอบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาุมูล ทครXฟซX ส่วนวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้ กลุ่มเสียงปัญญาุมูล ฟซลXครX ทางร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ใน กลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมูลว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทางร้องมีโน้ตจรเสียงมี ในห้อง ที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและ วรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตก เสียงซอล แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียง เพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาุมูล ฟซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงอบน ใช้กลุ่มเสียง ปัญญาุมูล ทครXฟซX ส่วนวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียง เพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาุมูล ฟซลXครX ทางร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมี ความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมูลว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทางร้องมี โน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและ วรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคตามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตก เสียงซอล แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา วรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กัน คือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้อาจมีการดำเนินทำนองทางร้องที่เหมือนกันทั้งการดำเนินทำนองทางร้องและการเอื้อน ประโยคนี้อย่างไม่มีการบรรจุกำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ประโยคที่ 12

ทำนองหลัก

_ ฟ _ ท	_ _ คร	_ ร _ ร	_ ค _ ท	_ ช _ _	ฟฟ _ _	ทท _ _	คค _ ร
_ ค _ ท	_ _ _ ร	_ ฟ _ ร	_ ค _ ท	_ ร _ ค	_ _ _ ท	_ _ _ ค	_ _ _ ร

ทางที่ 1

^ เอ้อ	เฮ้อ เอ้อ	^ ฮึ่งเออ	เออเฮ้อเอ้อเอ้อ	ฮึ่งเออ	เฮ้อ เอ้ย	^ เจ้า ●	อือ เอย
_ _ _ ท	ท _ ค' ร'	_ _ ฟร	ครค _ ร'	ค' ท' _ คท	ค' ช' ฟ' _ ช' ท'	_ _ _ ค	ทคร _ ร

ทางที่ 2

^ ฮึ่งเอ้อ	เฮ้อเอ้อเอ้อ	^ ฮึ่งเออ	เออเฮ้อเอ้อเอ้อ	^ ฮึ่งเออ	เฮ้อ เอ้ย	^ เจ้า ●	อือ เอย
_ _ ฟท	คท _ ค' ร'	_ _ ฟร	ครค _ ร'	ค' ท' _ คท	ค' ช' ฟ' _ ช' ท'	_ _ _ ค	ทคร _ ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้อาจเป็นประโยคจบก่อนเริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 1 เอื้อนต่อว่า เอ้อเฮ้อเอ้อ หยุดหายใจในคันท้องที่ 3 ฮึ่งเออเอ้อเอ้อเอ้อ ฮึ่งเออเฮ้อเอ้ย ร้องคำว่า เจ้า ในคันท้องที่ 7 ออกเสียงเป็น จา - เอ้า จากนั้นเอื้อนเสียง อือ แล้วร้องคำว่า เอย ในคันท้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการหายใจในคันท้องที่ 1 เอื้อนต่อว่า ฮึ่งเอ้อเฮ้อเอ้อ ฮึ่งเอ้อเอ้อเอ้อเอ้อ หยุดหายใจในคันท้องที่ 5 จากนั้นเอื้อนต่อว่า ฮึ่งเออเฮ้อเอ้ย หยุดหายใจในคันท้องที่ 7 ร้องคำว่า เจ้า ออกเสียงเป็น จา - เอ้า จากนั้นเอื้อนเสียง อือ แล้วร้องคำว่า เอย ในคันท้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3 - 4 การกลืนในห้องที่ 4 - 6 การกระทบในห้องที่ 5 ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 6 และป็นคำในการออกเสียงคำว่า เจ้า ในห้องที่ 7

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 การซ่อนเสียงในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3 - 5 การกลืนในห้องที่ 4 - 6 ใช้การป็นคำในการออกเสียงคำว่า เจ้า ในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรคตฉบับไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทดรXฟชX ทางร้องวรรคตฉบับไม้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งวรรณคดีและวรรคตฉบับไม้ตจรมีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องส่วนใหญ่ตรงกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก สำหรับทางร้องในวรรณคดีถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องมีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้องเพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรคตฉบับไม้ตจรมีความสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรคตฉบับไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทดรXฟชX ทางร้องวรรคตฉบับไม้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 6 เช่นเดียวกับทางที่ 1

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งวรรณคดีและวรรคตฉบับไม้ตจรมีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องส่วนใหญ่ตรงกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก สำหรับทางร้องในวรรณคดีถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องมีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้องเพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรคตฉบับไม้ตจรมีความสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้เป็นประโยคจบท่อน ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะเดียวกัน การเอื้อนต่างกันบ้างเล็กน้อยตอนต้นประโยค มีการบรรจุคำร้องว่า เจ้าเอช ท้ายประโยค การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

สองชั้น ท่อน 1

ประโยคที่ 1

ทำนองหลัก

___ ฟ	__ ชช	___ ล	__ ชช	_ ท _ ค	_ ร __	ทท __	คค _ ร
___ ฟ	_ ช __	___ ล	_ ช __	_ ท _ ค	_ ร _ ท	___ ค	___ ร

ทางที่ 1

		เออ เอ้อ	เออเอ้อเอิงเออ	ควร	แต่ ●	^ นาง	สวรรค
----	----	_ ช _ ล	ชลชช _ ช	___ ค	___ ค	ท _ ร	__ ร

ทางที่ 2

	เออ	เอ้อ	เออเอ้อเอิงเออ	เล่า ●	ความ	^ ฝัน	มา
----	___ ช	___ ล	ชลชช _ ช	___ ค	_ ท _ ค	___ ร	_ ช , _ ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการขึ้นต้นด้วยสำนวนลูกเต๋า ร้องคำว่า ควร ในห้องที่ 5 ออกเสียงตรง ๆ ให้ชัดเจน ร้องคำว่า แต่ ในห้องที่ 6 ออกเสียงเป็น แต่ - แอ่ หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่านางในห้องที่ 7 ออกเสียงตรง ๆ ไม่ต้องปั้นคำ และร้องคำว่า สวรรค ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น ชะ - หวัน - ฮือ มีหางเสียงโดยออกเสียงนาสิก ถ้าไม่ออกเสียงนาสิกจะกลายเป็น นาง - ชะ - วัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไประดับเสียงกลาง

ทางที่ 2

เริ่มต้นด้วยลูกเต๋าเช่นเดียวกับประโยคที่ 1 ร้องคำว่า เล่า ในห้องที่ 5 ออกเสียงเป็น เลา - ่อ ร้องคำว่าความในห้องที่ 6 ออกเสียงตรง ๆ และออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัดเจน ร้องคำว่า หายใจต้นห้องที่ 7 เพื่อจะได้ร้องคำว่าฝันได้อย่างไพเราะและหวานอย่างที่ต้องการ ฝัน ในห้องที่ 7 ออกเสียง

เป็น ผัน - อื้อ ตรงคำว่าผันให้ทำเสียงลอย ๆ ร้องคำว่า มา ในห้องที่ 8 ออกเสียงตรง ๆ การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไประดับเสียงกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 4 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า แต่ ในห้องที่ 5 และออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า สวรรค์

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 4 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า เล่า ในห้องที่ 5 และออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า ผัน ในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พชลXครX ส่วนวรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXพชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองวรรณคดีสัมพันธ์กับทำนองหลัก เป็นกาดำเนินทำนองในลักษณะการเท่า ส่วนวรรณคดีฉบับใดการดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงซอล วรรณคดีฉบับใดสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พชลXครX ส่วนวรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXพชX มีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 7

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองวรรณคดีสัมพันธ์กับทำนองหลัก เป็นการดำเนินทำนองในลักษณะการเท่า ส่วนวรรณคดีฉบับใดการดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงซอล วรรณคดีฉบับใดสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขั้วร้อง

ประโยคนี้เป็นประโยคขึ้นต้น ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกัน โดยขึ้นต้นด้วยสำนวนลูกเท่า และมีการบรรจุคำร้องท้ายประโยคในตำแหน่งเดียวกัน แต่คำร้องต่างกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไประดับเสียงกลาง

ประโยคที่ 2

ทำนองหลัก

----	_ฟ_ฟ	_ล_ช	_ฟ_ค	__ช_	ชช__	คค__	ชช_ฟ
__ฟ	----	_ล_ช	_ฟ_ช	__ช	__ค	__ช	__ฟ

ทางที่ 1

สี่เอ	เอเอเอเอ [^] เอ็	เอ็ เอ็	เอ		[^] เอ็	เอ	เอเอเอ็
ฟ, _ชฟ	รמר_ร	ร'ค'ท'_คร	_ฟ_ค	----	__ช	__ค	_ร_ฟ'

ทางที่ 2

	[^] เอ็	เอ	เอ็เอ็เอ็	เอ็	เอ	เอ	เอ็เอ็เอ็
----	__ฟ	__ช	ล'ช'ฟ'_ค	__ช	__ค	__ช	ชล_ล'

วิเคราะห์ทางขั้วร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มต้นทางเสียงของคำในประโยคที่แล้ว ต่อด้วยเอ็เอ็นท้ายคำในห้องที่ 1 - 2 หายใจกลางห้องที่ 3 เอ็เอ็นในห้องที่ 2 - 4 ว่า เอ็เอ็เอ็เอ็เอ็ ลากเสียงจนถึงห้องที่ 5 หายใจหน้าห้องที่ 6 แล้วเอ็เอ็นในห้องที่ 6 - 8 ว่า เอ็เอ็เอ็เอ็เอ็ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการหายใจต้นห้องที่ 2 แล้วเอ็เอ็นในห้องที่ 2 - 8 ว่า เอ็เอ็เอ็เอ็เอ็เอ็ เอ็เอ็เอ็เอ็เอ็เอ็ โดยประโยคนี้นี้ยังไม่มีกรบรรจุคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ออกเสียงหางเสียงในห้องที่ 1 ใช้การกระทบในห้องที่ 1-2 การกลืนในห้องที่ 3 การกระทบในห้องที่ 4 และการซ้อนเสียงในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกลืนในห้องที่ 4 การกระทบในห้องที่ 7-8 และการกลืนในห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณถามบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงอบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXพซX ส่วนวรรณถอบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ทางร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้อง ไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณถามและวรรณถอบ เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถاملูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงโด และวรรณถอบลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงฟา

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณถามและวรรณถอบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX วรรณถอบทางร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรณถามอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องส่วนใหญ่ในแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก ส่วนวรรณถอบการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถاملูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงโด วรรณถอบลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงฟา แต่ทางร้องลูกตกเสียงลา

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางในห้องนี้ต่างกัน ผู้ขับร้องตกแต่งทางร้องได้ไพเราะต่างกัน ดังนั้นทางร้องจึงมีอิสระต่อกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ประโยคที่ 3

ทำนองหลัก

_ค_ค	_ค_ฟ	_ลชฟ	_ม_ร	_ฟ_ท	_คร	_ร_ร	_ค_ท
_ช__	ช__ฟ	_ลชฟ	_ท_ล	_ค_ท	__ร	_ฟ_ร	_ค_ท

ทางที่ 1

เฮ่อ	เอ๋อ	^ ซึงเออ	เออเฮ่อเอิงเออ			^ อัน	อูคม
__ม'ร'ค'	__ร'ฟ'	__ชฟ	มร_มรร	_____	_____	__ค	__คค

ทางที่ 2

^ เอ่อ	เฮ่อเอ๋อ	^ ซึงเออ	เออเฮ่อเอิงเออ			^ ประหม่า	กลัว
ชฟ_ค	_รคฟ'	__ชฟ	ร_มรร	_____	__ฟ,	__คคท	_ค__

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มต้นด้วยการเอื้อนต่อเนื่องจากประโยคที่แล้วในห้องที่ 1-5 ว่า เฮ่อเอ๋อ ซึงเออ เออเฮ่อเอิงเออ ลากเสียงเดิมยาวมาถึงห้องที่ 6 หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า อัน และคำว่าอูคมในห้องที่ 8 โดยออกเสียงตรง ๆ ไม่ต้องปั้นคำ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ทางที่ 2

เริ่มประโยคด้วยการหายใจต้นห้องที่ 1 แล้วเอื้อนในห้องที่ 1-4 ว่า เอ่อเฮ่อเอ๋อ ซึงเออเออ เออเอิงเออ ลากมาจนถึงหางเสียงในห้องที่ 6 หายใจหน้าห้องที่ 5 ร้องคำว่า ประหม่า ออกเสียงเป็น ประ-ม่า-่า และร้องคำว่า กลัว ในห้องที่ 8 ออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัดเจน คำว่ากลัวนี้ร้องลักจังหวะ คือไม่ลงตรงจังหวะตก การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนในห้องที่ 1 การซ่อนเสียงในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3-4

ทางที่ 2

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3-4 และออกเสียงหางเสียงในห้องที่ 6

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีฉบับบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX วรรณคดีฉบับบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟชX ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีทางร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมีในห้องที่ 1 และห้องที่ 4

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดีสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องส่วนใหญ่ตรงกับทำนองหลักและการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก วรรณคดีการดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร วรรณคดีฉบับลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX วรรณคดีฉบับบันไดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟชX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมีในห้องที่ 4

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดีสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องส่วนใหญ่ในตรงกับทำนองหลัก และการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก วรรณคดีการดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร วรรณคดีฉบับลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด ซึ่งตกลงก่อนจังหวะตก

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกัน ต่างกันบ้างในการเอื้อนดันประโยค และมีการบรรจุคำร้องท้ายประโยคในตำแหน่งเดียวกัน คำร้องต่างกัน แต่ร้องเสียงเดียวกัน การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

ประโยคที่ 4

ทำนองหลัก

__ ซล	__ ซซ	___ ฟ	__ ซล	__ ซล	__ ทค	_ ค __	ทค _ ท
_ ฟ __	_ ซ __	_ ค __	_ ฟ __	_ ฟ __	ซล __	ซ _ ซล	___ ฟ

ทางที่ 1

เอ็งเออ	เออเฮ่อเออ	^ จะร่วม	รส	อือ เออเฮอ	เออ เออ	เฮ่อเออ^ ภิ	รมย์
_ ทคท	ซ _ ลซ	__ ซซ	ฟ __ ซ	ลซอ _ ฟ _ ซ	_ ท _ ค	รด _ ค	_ ท * __

ทางที่ 2

อืออืออือ	อืออืออือ	^ ว่าทูน	หัว	เอ่อเออ	เออ เออ	สูม	ไฟ
_ ทคท	ซลซ _ ค	_ ซฟซ	_ ลค , ซ	_ ฟซ	_ ท _ ค	___ ค	_ ค ท

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มต้นด้วยการเอื้อนในห้องที่ 1 - 2 ว่าเอ็งเออเออเฮ่อเออ หายใจดันห้องที่ 3 ร้องคำว่า จะร่วม ออกเสียงเป็น จะ - ร่วม - อือ ร้องคำว่ารส ในห้องที่ 4 ออกเสียงเป็น โร- ฮค ห้องที่ 5 เอื้อนท้ายคำ ออกเสียงเป็น อือ แล้วเอื้อนต่อไปถึงห้องที่ 7 ว่า เอ่อเฮอเออเออเฮ่อเออ เมื่อเอื้อนจบร้องคำว่า ภิ ออกเสียงตรง ๆ ไม่ต้องปั้นคำ ร้องคำว่า รมย์ ออกเสียงตรง ๆ คำนี้ร้องโดยการลักจังหวะ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มต้นด้วยการเอื้อนในห้องที่ 1 - 2 ว่า อืออืออือ อืออืออือ หายใจดันห้องที่ 3 ร้องคำว่า ว่าทูน ออกเสียงเป็น ว่า - อ่า - ทูน ร้องคำว่า หัว ในห้องที่ 4 ออกเสียงเป็น หัว - อือ คำว่าหัวให้ออกเสียงลอย ๆ เจตนาทำให้เกิดความหวาน และร้องแบบลักจังหวะ ในห้องที่ 5 - 6 เอื้อนว่า เอ่อเออ เออเออ ร้องคำว่าสูมในห้องที่ 7 ออกเสียงเป็น สูม ตรง ๆ ไม่ต้องมีหางเสียง ร้องคำว่า ไฟ ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น ฟ่า - ไอ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 - 2 การกดเสียงในห้องที่ 4 การกระทบในห้องที่ 7 และการลักจังหวะในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 - 2 ใช้การป้อนคำในการออกเสียงคำว่า ว่า ในห้องที่ 3 ออกเสียงทางเสียงท้ายคำว่า หัว ในห้องที่ 4

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 2 และทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 5

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงลา แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที แต่ตกลงก่อนจังหวะ

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 2 และห้องที่ 4

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงลา แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะเดียวกัน แต่มีการประดิษฐ์การเอื้อนต่างกัน มีการบรรจุคำร้องตอนต้นประโยค และท้ายประโยค ในตำแหน่งเดียวกัน แต่คำร้องต่างกัน การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 นี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ ส่วนการดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงกลาง

ประโยคที่ 5

ทำนองหลัก

__ ซซ	__ รร	__ คค	__ ทท	_ ซ _	ฟฟ __	ทท __	คค _ ร
_ ร _	_ ร _	_ ค _	_ ท _	_ ร _ ค	__ _ ท	__ _ ค	__ _ ร

ทางที่ 1

เอ็็ง	เออ	เฮ็อเอ็งเออ	เฮ็อเอ็งเออ	เอ็งเออ	เฮ็อเอ็ย	^ ยิน •	ดี
__ ร	_ ฟ _ ค	รค _ ฟค	ร'ค'ท' _ ล	_ ซุคซุ	ล'ซ'ฟ' _ ซ'ท'	__ ฟร	__ ร

ทางที่ 2

^ เอ็็ง	เออ	^ เอ็อ	เฮ็อเอ็งเออ	เอ็งเออ	เฮ็อเอ็ย	^ ไร • ใน	มั่ง
__ ร	__ ฟค	__ ล	คท _ ล	_ ซุคซุ	ล'ซ'ฟ' _ ซ'ท'	_ ฟรร	__ ฟ

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการเชื่อมต่อเนื่องตั้งแต่ห้องที่ 1 - 6 ว่า เอ็งเออ เฮ็อเอ็งเออเฮ็อเอ็งเออ เอ็งเออเฮ็อเอ็ย หายใจหน้าห้องที่ 7 ร้องคำว่า ยิน ในห้องที่ 7 ออกเสียงเป็น ยี - อิน และร้องคำว่า ดี ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มประโยคนี้ด้วยการหายใจในต้นห้องที่ 1 เอ็งในในห้องที่ 1 - 2 ว่า เอ็งเออ หายใจต้นห้องที่ 3 เอ็งต่อเนื่องถึงห้องที่ 6 ว่า เอ็อเฮ็อเอ็งเอ็อ เอ็งเออเฮ็อเอ็ย หายใจต้นวรรคที่ 7 ร้องคำว่า ไร่ ในออกเสียงเป็น ไร - ไร ใน ร้องคำว่า มั่ง ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น มั่ง - อือ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 2-3 การกลืนในห้องที่ 4 การกระทบในห้องที่ 5 การกลืนและซ้อนเสียงในห้องที่ 6 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า ยิน ในห้องที่ 7

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 2 ห้องที่ 4 และห้องที่ 5 การกลืนและการซ้อนเสียงในห้องที่ 6 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า ไร่ ในห้องที่ 7 และคำว่า มั่ง ในห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟชX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 4 และทางร้องวรรณคดีฉบับใดมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงลา วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟชX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 4 และทางร้องวรรณคดีฉบับใดมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 6 เช่นเดียวกับทางที่ 1

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงลา วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะใกล้เคียงกัน มีการเอื้อนต่างกันบ้างในตอนต้นประโยค และมีการบรรจุคำร้องในท้ายประโยค ในตำแหน่งเดียวกัน แต่คำร้องต่างกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 6

ทำนองหลัก

_ค_ค	_ค_ฟ	_ลชฟ	_ม_ร	_ช__	ฟร__	ทท__	คค_ร
____	ช__ฟ	_ลชฟ	_ท_ล	__ฟร	__คท	____ค	____ร

ทางที่ 1

เอ๋อ	เฮ่อเอ๋อ	ซึ้งเออ	เออเฮ่อเอ็งเออ	^ ซึ้งเออ	เอ็งเอ้ย	เจ้า●	อือ เอย
__ค	_รคฟ	__ชฟ	มร_มรร	__ฟร	_ค_ร'	ค'ท'_ค	ทุคร_ร

ทางที่ 2

^ เอ๋อ	เฮ่อเอ๋อ	ซึ้งเออ	เอ็งเออ	^ ซึ้งเออ	เอ็งเอ้ย	^ เจ้า●	อือ เอย
ร__ค	_รคฟ	__ชฟ	มร_ร	__ฟร	_ค_ร'	ค'ท'_ค	ทุคร_ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เป็นประโยคจบตอนเริ่มด้วยการเชื่อมต่อเนื่องตั้งแต่ประโยคที่ 3-4 ว่า เอ๋อ เฮ่อเอ๋อ ซึ้งเออเออเฮ่อเอ็งเออ หายใจหน้าห้องที่ 5 เอ็นต่อถึงห้องที่ 6 ว่า ซึ้งเออเอ็งเอ้ย ร้องคำว่า เจ้า ในห้องที่ 7 ออกเสียงเป็น จ้า-เอ้า ในห้องที่ 8 ร้องเอื้อนท้ายคำว่า อือ และร้องคำว่า เอย โดยออกเสียงตรงๆ ให้ชัดเจน การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางๆ

ทางที่ 2

เริ่มด้วยการเชื่อมต่อเนื่อง ตั้งแต่ประโยคที่ 1-4 ว่า เอ๋อเฮ่อเอ๋อเอ๋อ ซึ้งเออเอ็งเออ หายใจหน้าห้องที่ 5 เอ็นต่อว่า ซึ้งเออเอ็งเอ้ย หายใจหน้าห้องที่ 7 ร้องคำว่า เจ้า ออกเสียงเป็น จ้า-เอ้า ในห้องที่ 8 ร้องเอื้อนท้ายคำว่า อือ แล้วร้องคำว่าเอย ในลักษณะเดียวกับทางที่ 1 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3-5 การกลืนในห้องที่ 7 และใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า เจ้า ในห้องที่ 7

ทางที่ 2

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3-4 การกลืนในห้องที่ 7 และใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า เจ้า ในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พชลXครX วรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXฟชX วรรณคดีทางร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 4

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองวรรณคดีอนุมานว่าสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องในแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีฉบับใดดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พชลXครX วรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXฟชX วรรณคดีทางร้องไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 4

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองวรรณคดีอนุมานว่าสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องในแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีฉบับใดดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะเดียวกัน ต่างกันในรายละเอียดของการเอื้อน คือการเอื้อนในห้องที่ 4 ทางที่ 1 เอื้อนแบบกระทบ แต่ทางที่ 2 ไม่กระทบ การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง ๆ

สองชั้น ท่อน 2

ประโยคที่ 1

ทำนองหลัก

_____	_ซ_ซ	_ค_ล	_ซ_ร	___ค	__รม	__รม	__ฟซ
___ซ	_____	_ค_ล	_ซ_ล	_ซ__	_ค__	รค__	รม__

ทางที่ 1

	เอ็ง	ซิ่งเออ	เอ็ง เอ่ย	ให้สม	องค์	พงค์	เผ่า
_____	___ซ	_ค_ล	ซ__ร	_รค๑_ร	ซ__ร	___ซ	___ฟ

ทางที่ 2

	เอ็ง	ซิ่ง เออ	เออเออเอ็งเอ่ย	^ เพลว	ปลาบ●	วาบ●	พลู่
_____	___ซ	_ค_ล	ซลซ_ร	ซ__ร	___ค	ฟ__ซ	_ฟ_ซ

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้อันขึ้นต้นด้วยการเอื้อนในห้องที่ 2 - 4 ว่า เอ็งซิ่งเออเอ็งเอ่ย ร้องคำว่า ให้สม ในห้องที่ 5 ออกเสียงเป็น ให้ - อี - สม - ฮือ คำว่า สม มีหางเสียงต้องออกเสียงนาสิก ร้องคำว่า องค์ ในห้องที่ 6 ร้องคำว่า พงค์ ในห้องที่ 7 คำว่า องค์ และพงค์ ให้ออกเสียงตรง ๆ ไม่ต้องปั้นคำ และร้องคำว่า เผ่า ในห้องที่ 8 ออกเสียงว่า เผ่า - ฮือ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงกลาง

ทางที่ 2

เริ่มประโยคด้วยการเอื้อนในห้องที่ 2 - 4 ว่า เอ็งซิ่งเออเออเออเอ็งเอ่ย หายใจหน้าห้องที่ 5 ร้องคำว่า เพลว ออกเสียงตรง ๆ ร้องคำว่า ปลาบ ในห้องที่ 6 ออกเสียงเป็น ปลา - อาบ ร้องคำว่า วาบ ในห้องที่ 7 ออกเสียงเป็น วา - อาบ และร้องคำว่า พลู่ ในห้องที่ 8 ออกเสียงตรง ๆ แต่มีเอื้อนท้ายคำในประโยคถัดไป การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 3 การกดเสียงในห้องที่ 5 ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า สม

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 3 - 4 ออกเสียงหางเสียงท้ายการเอื้อนในห้องที่ 6 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า เพลวปลาบ ในห้องที่ 6 - 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ฟซลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองวรรณคดีสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องในแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก และการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีฉบับการดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร วรรณคดีฉบับการดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ฟซลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองวรรณคดีสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกในแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก และการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีฉบับการดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือ ลูกตกเสียงเร และวรรณคดีฉบับการดำเนินทำนองก็สัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงซอล

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องในลักษณะใกล้เคียงกัน ต่างกันในความละเอียดของการเอื้อนในห้องที่ 4 ทางที่ 1 เอื้อนแบบไม่กระทบ แต่ทางที่ 2 เอื้อนแบบกระทบ และการบรรจุกำร้องในห้องที่ 5 – 8 ซึ่งอยู่ในตำแหน่งเดียวกัน แต่คำร้องต่างกัน การดำเนินทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง จึงมีผลทำให้ลูกตกท้ายห้องในประโยคนี้ไม่ตรงกัน การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 นี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงกลาง ส่วนการดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงกลาง

ประโยคที่ 2

ทำนองหลัก

_____	_ช_ช	_ค_ค	_ช_ร	___ค	__รม	__รม	__ฟช
___ช	_____	_ค_ค	_ช_ค	_ช___	_ค___	รค__	รม__

ทางที่ 1

	^ เอ็ง	ฮึงเออ	เอ็งเอ๋อ			^เอ๋อเออ	เออเออ
___ช	___ช	__คค	_ช_ร	_____	_____	_ร_ม	_ฟ_ช

ทางที่ 2

ฮือฮือฮือ	^ เอ็ง	เออ	เออเอ๋อเอ็งเอ๋อ			^เอ๋อเฮอ	เออเออ
ชลช_	___ช	__คค	ชลช_ร	_____	_____	_ร_ม	_ฟ_ช

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้ขึ้นต้นด้วยการเอื้อนท้ายคำของประโยคที่แล้วออกเสียงว่า ฮือ หายใจต้นห้องที่ 2 แล้วเอื้อนในห้องที่ 2 - 4 ว่า เอ็งฮึงเออเออเอ๋อเอ็งเออ ลากเสียงเดิมยาวจนถึงห้องที่ 6 หายใจต้นห้องที่ 7 เอื้อนต่อไปว่า เอ๋อเออเออเออ ประโยคนี้ไม่มีการบรรจุคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

ทางที่ 2

เริ่มต้นประโยคด้วยการเอื้อนท้ายคำของประโยคที่แล้ว ว่า ฮือฮือฮือ หายใจต้นห้องที่ 2 แล้วเอื้อนในห้องที่ 2 - 3 ว่า เอ็งเออเออเอ๋อเอ็งเอ๋อ ลากเสียงไว้จนถึงห้องที่ 6 หายใจต้นห้องที่ 7 เอื้อนต่อถึงห้องที่ 8 ว่า เอ๋อเฮอเออเออ ประโยคนี้ยังไม่มีกรบรรจุคำร้องเช่นเดียวกับทางที่ 1 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 3

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 และห้องที่ 3 - 4

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พซลXครX ทางร้องทั้งวรรณคดีและวรรณคดีไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 7

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือ ลูกตกเสียงซอล

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พซลXครX ทางร้องทั้งวรรณคดีและวรรณคดีไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 7

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดีสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก วรรณคดีการดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงซอล

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะเดียวกัน ต่างกันในรายละเอียดของการเอื้อน คือการเอื้อนในห้องที่ 4 ทางที่ 1 เอื้อนแบบไม่กระทบ แต่ทางที่ 2 เอื้อนแบบกระทบ การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

ประโยคที่ 3

ทำนองหลัก

_ค_ฟ	__ชล	_ค_ถ	_ช_ฟ	_ค_ค	_ค_ฟ	_ลชฟ	_ม_ร
_ช_ฟ	___ถ	_ค_ถ	_ช_ฟ	_ช___	ช___ฟ	_ลชฟ	_ท_ถ

ทางที่ 1

^ เออ	เฮ่อเออเออ	^ เอื้อ	เฮื้อเอื้อเอื้อ	เอื้อ	เฮื้อ เอื้อ	^ จักร	พรรคิ •
___ร	ม'_ร'ค'ถ	___ถ	คถช'_ถ'	ช'ฟ'_ค	รค_ฟ	___ร	ม__ม

ทางที่ 2

^ เออ	เฮ่อเออเออ	^ ฮึงเออ	เออฮึงเอื้อ	ฮือฮือ	ฮือฮือฮือ	^ ขึ้นปลาย	จาก •
___ร	ม'_ร'ค'ถ	__คถ	ชลช'_ถ'	ช'ฟ'_มฟ	ชลช_	_ท_ร	__คร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้อันขึ้นต้นประโยคด้วยการหายใจต้นห้องที่ 1 แล้วเอื้อนในห้องที่ 1-2 ว่า เออเฮ่อเออเออ หายใจต้นห้องที่ 3 เอื้อนจนถึงห้องที่ 6 ว่า เอื้อเฮื้อเอื้อเอื้อ เอื้อเฮื้อเอื้อ หายใจต้นห้องที่ 7 คำว่าจักรพรรคิ ร้องในห้องที่ 7-8 ออกเสียงเป็น จัก-กะ-พา-ฮัด จัก อยู่ในห้องที่ 7 ส่วน กะ-พา-ฮัด อยู่ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงกลาง

ทางที่ 2

เริ่มประโยคด้วยการหายใจต้นห้องที่ 1 เอื้อนในห้องที่ 1-2 ว่า เออเฮ่อเออเออเออ หายใจหน้าห้องที่ 3 เอื้อนจนถึงห้องที่ 6 ว่า ฮึงเออเอื้อเอื้อ ฮือฮือฮือฮือ หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า ขึ้นปลาย ออกเสียงตรงๆ ร้องคำว่า จาก ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น จ้า-อาก การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้ มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงต่ำ

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนในห้องที่ 2 และห้องที่ 4-5 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า พรรคิ ในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกลืนในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3-4 การกลืนในห้องที่ 4-5 การกระทบในห้องที่ 6 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า จาก

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณถาฉบับใดไม่เสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ทางร้องบันไดเสียงนอก ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูลครมXชลX เป็นโน้ตหลัก วรรณถาฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ทางร้องวรรณถาฉบับใดมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณถาและวรรณถาฉบับใด เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถาฉบับใดไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงฟา แต่ทางร้องลูกตกเสียงลา วรรณถาฉบับใดไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงมี

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณถาฉบับใดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ทางร้องบันไดเสียงนอก ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูลครมXชลX วรรณถาฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ทางร้องวรรณถาฉบับใดมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 5

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณถาและวรรณถาฉบับใด เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณถาฉบับใดไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงฟา แต่ทางร้องลูกตกเสียงลา วรรณถาฉบับใดสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะใกล้เคียงกัน สังเกตในตารางเปรียบเทียบในตอนต้นของประโยค ทางที่ 1 เอื้อนแบบตัด แต่ทางที่ 2 จะเอื้อนแบบเต็ม ซึ่งมีความไพเราะแตกต่างกันไป และมีการบรรจุคำร้องในทำนองในตำแหน่งเดียวกัน แต่คนละคำร้อง การดำเนินทำนองจึงโน้มเข้าหาคำร้อง ทำให้ลูกตกในประโยคนี้ไม่ตรงกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงกลาง ส่วนการดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงต่ำ

ประโยคที่ 4

ทำนองหลัก

__ซล	__ซซ	___ฟ	__ซล	__ซล	__ทค	_ค__	ทค_ท
_ฟ__	_ซ__	_ค__	_ฟ__	_ฟ__	ซล__	ซ_ซล	___ฟ

ทางที่ 1

เอ้อเออ		^ ผู้ • งาม	คัง	เอ้อเฮอ	เออ เออ	เอ้อเออ^ดวง	รัตน์*
ฟ_ซร	_____	_ซฟ_ซ	___ซ	_ฟ_ซ	_ท_ค	รด_ค	รด__

ทางที่ 2

อือ		^ ใหม่	มาก	เอ้อเออ	เออ เออ	เอ้อเออ^หลาย	ดับ
___ร	_____	___ซ๐	ฟ๐_ฟ	_ฟ_ซ	_ท_ค	รค_ท,	ค้_ซ

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้อันขึ้นต้นด้วยเสียงของคำในประโยคที่แล้ว และการเอื้อท้ายคำ ว่า เอ้อเออ ในห้องที่ 1 หายใจหน้าห้องที่ 3 แล้วร้องคำว่า ผู้ • งาม ออกเสียงเป็น พู - อู - งาม คำว่าผู้ให้ป็นคำ ส่วนคำว่า งาม ให้ออกเสียงตรง ๆ ร้องคำว่าคังในห้องที่ 4 ไม่ต้องป็นคำ เอื้อนในห้องที่ 5 - 7 ว่าเอ้อเฮอ เออเออเอ้อเออ หายใจกลางประโยคที่ 7 ร้องคำว่า ดวง โดยออกเสียงตรง ๆ และร้องคำว่า รัตน์ ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น รค - อือ ร้องแบบลักจังหวะ คือเสียงตกตกลงก่อนจังหวะตก การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มประโยคด้วยเสียงเอื้อนท้ายคำในประโยคที่แล้ว เสียง อือ หายใจต้นห้องที่ 2 ร้องคำว่า ใหม่ ในห้องที่ 3 โดยออกเสียงว่า ใหม่ - อือ แล้วร้องคำว่า มาก ในห้องที่ 4 ออกเสียงเป็น มา - อาก จากนั้นเอื้อนในห้องที่ 5 - 6 ว่าเอ้อเออเออเออ หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า หลาย ออกเสียงเป็น หลาย - อือ และร้องคำว่า ดับ ในห้องที่ 8 ออกเสียงตรง ๆ โดยไม่ต้องป็นคำ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงสูง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 ใช้การป็นคำในการออกเสียงคำว่า ผู้ ในห้องที่ 3 การกระทบในห้องที่ 7 ใช้การป็นคำในการออกเสียงคำว่า รัตน์ ในห้องที่ 8 และใช้การลักจังหวะ

ทางที่ 2

ใช้การกดเสียงในการออกเสียงคำว่า ไหม้มาก ในห้องที่ 3-4 การกระทบในห้องที่ 6 ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า หลาย ในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX และวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX ทางร้องวรรณคดีไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงลา แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล วรรณคดีลูกตกก็ไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด ซึ่งตกลงก่อนจังหวะตก

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX ทางร้องวรรณคดีไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงลา แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้อง ลูกตกเสียงซอล

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะใกล้เคียงกัน เนื่องจากมีการบรรจุคำร้องในห้องที่ 3-4 และห้องที่ 7-8 เป็นเหตุให้การดำเนินทำนองทางร้องต่างกันเล็กน้อย เนื่องจากการดำเนินทำนองโน้ตเข้าหาคำร้อง ยึดคำร้องเป็นหลัก การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงต่ำ ส่วนการดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงสูง

ประโยคที่ 5

ทำนองหลัก

__ซซ	__รร	__คค	__ทท	_ซ__	ฟฟ__	ทท__	คค_ร
_ร__	_ร__	_ค__	_ท__	_ร_ค	___ท	___ค	___ร

ทางที่ 1

^ เอ็ง	เออ	เฮ่อเอ็งเออ	เฮ่อเอ็งเออ	เอ็งเออ	เฮ่อ เอ้ย	^ มณี	ศรี
___ร	_ฟ_ค	รค_ฟค	ร'ค'ฟ'_ค	_ซคซ	ล'ซ'ฟ'_ซ'ฟ'	__รร	___ร

ทางที่ 2

อือ ^ เอ็ง	เออ	^ เอ่อ	เฮ่อเอ็งเอ่อ	เอ็งเออ	เฮ่อ เอ้ย	^ ลง ยับ	ยุ่ง*●
_ท_ร	__ฟค	___ค	คท_ค	_ซคซ	ล'ซ'ฟ'_ซ'ฟ'	_ร_ฟ	_ร_ค

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการหายใจดันห้องที่ 1 แล้วเอื้อนจนถึงห้องที่ 6 ว่า เอ็งเออเฮ่อเอ็งเออ เฮ่อเอ็งเออ เอ็งเออเฮ่อเอ้ย หายใจดันห้องที่ 7 ร้องคำว่า มณี ออกเสียงตรง ๆ ไม่ต้องปั้นคำ และในห้องที่ 8 ร้อง คำว่า ศรี ออกเสียงเป็น สี่ - ฮือ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงต่ำแล้วกลับมาเสียงกลาง

ทางที่ 2

เริ่มด้วยเสียงเอื้อนท้ายของประโยคที่แล้วก็คือเสียง อือ แล้วหายใจกลางห้องที่ 1 จากนั้นเอื้อนในห้องที่ 1 - 2 ว่า เอ็งเออ หายใจดันห้องที่ 3 แล้วเอื้อนจนถึงห้องที่ 6 ว่า เอ่อเฮ่อเอ็งเออ เอ็งเออเฮ่อเอ้ย หายใจดันห้องที่ 7 ลงยับ ออกเสียงตรง ๆ ร้องคำว่า ยุ่ง ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น ยู - อู้ง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงต่ำแล้วกลับมาเสียงกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 2 - 3 การกลืนในห้องที่ 4 การกระทบในห้องที่ 5 การกลืนและการซ้อนเสียงในห้องที่ 6 ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า ศรี ในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 2 ห้องที่ 4 - 5 การกลืนและการซ้อนเสียงในห้องที่ 6 ใช้การปั้นคำและลักจังหวะในการออกเสียงคำว่า ยุ่ง ในห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก ก็อบันใดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทศรXฟขX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 4 และทางร้องวรรณคดี มีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที่ แต่ทางร้องลูกตกเสียงลา วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก ก็อบันใดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทศรXฟขX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 4 และทางร้องวรรณคดี มีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที่ แต่ทางร้องลูกตกเสียงลา วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงโค

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะใกล้เคียงกัน มีลักษณะการเอื้อนต่างกันในห้องที่ 3-4 และตอนท้ายประโยคมีการบรรจุคำร้อง ในห้องที่ 7-8 ซึ่งมีคำร้องต่างกัน เป็นเหตุทำให้ทำนองทางร้องต่างกัน และมีลูกตกไม่ตรงกัน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลางเคลื่อนที่ไปหาระดับเสียงต่ำแล้วกลับมาเสียงกลาง

ประโยคที่ 6

ทำนองหลัก

_ค_ค	_ค_ฟ	_ลชฟ	_ม_ร	_ช__	ฟร__	ทท__	คค_ร
_ช__	ช__ฟ	_ลชฟ	_ท_ล	__ฟร	__คท	___ค	___ร

ทางที่ 1

^ เอ้อ	เฮ้อเฮ้อเฮ้อ	ฮึ่งเออ	เออเฮ้อเออเออ	^ ฮึ่งเออ	เอ็ง เอ๊ย	เจ้า●	อือ เอย
ฟ, __ค	_รคฟ ^๕	__ชฟ	มร_มรร	__ฟร	_ค_ร'	ค'ท'_ค	ทุคร_ร

ทางที่ 2

อือ ^ เอ้อ	เฮ้อเฮ้อเฮ้อ	ฮึ่งเออ	เอ็งเออ	^ ฮึ่งเออ	เอ็ง เอ๊ย	^ เจ้า●	อือ เอย
ทุคร_ค	_รคฟ ^๕	__ชฟ	มร_ร	__ฟร	_ค_ร'	ค'ท'_ค	ทุคร_ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มต้นด้วยการหายใจในคันท้องที่ 1 แล้วเอื้อนในคันท้องที่ 1-4 ว่า เอ้อเฮ้อเอ้อ ฮึ่งเออเออเฮ้อเออเออ หายใจคันท้องที่ 5 แล้วเอื้อนต่อไปจนถึงคันท้องว่า ฮึ่งเออเอ็งเอ๊ย ร้องคำว่า เจ้า ในคันท้องที่ 7 ออกเสียงเป็น จ้า-เฮ้า และในคันท้องที่ 8 ร้องเอื้อนท้ายคำว่า อือ แล้วร้องคำว่าเอย ในลักษณะเดียวกับทางที่ 1 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง

ทางที่ 2

เริ่มด้วยเสียงเอื้อนท้ายของประโยคที่แล้วคือเสียง อือ แล้วหายใจกลางคันท้องที่ 1 จากนั้นเอื้อนในคันท้องที่ 1-4 ว่า เอ้อเฮ้อเอ้อเอ้อ ฮึ่งเออเอ็งเออ หายใจคันท้องที่ 5 แล้วเอื้อนต่อไปจนถึงคันท้องที่ 6 หายใจคันท้องที่ 7 ร้องคำว่า เจ้า ออกเสียงเป็น จ้า-เฮ้า และในคันท้องที่ 8 ร้องเอื้อนท้ายคำว่า อือ แล้วร้องคำว่าเอย ในลักษณะเดียวกับทางที่ 1 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ออกเสียงหางเสียงในคันท้องที่ 1 ใช้การซ้อนเสียงในคันท้องที่ 2 การกระทบในคันท้องที่ 3-5 การกลืนในคันท้องที่ 6-7 ใช้การ ปั่นคำในการออกเสียงคำว่า เจ้า ในคันท้องที่ 7

ทางที่ 2

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3 และ ห้องที่ 5 การกลืนในห้องที่ 6-7 ใช้การป้อนคำในการออกเสียงคำว่า เจ้า ในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลักคือบันไดเสียงเพียงออต่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ฟา ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมีในห้องที่ 4 วรรณคดีบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดีอนุโลมว่าสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากมีเสียงตกท้ายห้องในแต่ละห้องสัมพันธ์กับทำนองหลักและการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีตอบการดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร และวรรณคดีตอบลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคดีบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออต่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX มีโน้ตจรเสียงมีในห้องที่ 4 ส่วนวรรณคดีบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดีอนุโลมว่าสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากมีเสียงตกท้ายห้องในแต่ละห้องสัมพันธ์กับทำนองหลักและการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีตอบการดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร วรรณคดีตอบลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้เป็นประโยคจบท่อน ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องเหมือนกัน โดยมีการเอื้อนในห้องที่ 1-6 และมีการบรรจุคำร้องในห้องที่ 7-8 ซึ่งมีคำร้องเหมือนกัน คือคำว่า เจ้า เอย การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

สองชั้น ท่อน 3

ประโยคที่ 1

ทำนองหลัก

_ _ คร	_ ฟ _ ซ	_ ล _ ซ	_ ฟ _ ร	_____	ฟซ _ _	ฟ _ ฟ _	ฟซ _ _
_ ท _ _	_ ฟ _ ซ	_ ล _ ซ	_ ฟ _ ล	_ _ คร	_ _ ฟร	_ ค _ ร	_ _ ฟร

ทางที่ 1

ชื่อ เออ	เออ เออ	เฮ้อเฮอฮั่งเฮอ	เฮ้อเอ็งเอ๊ย			^ เจริญ	คุณ
รคท_คร	_ ฟ _ ซ	ลซ_คซ	ลซฟ_ซ'	_ _ ฟ'ร'	_____	_ _ รร	_ _ ร

ทางที่ 2

ชื่อ อือ	เอ้อ เออ	เฮ้อเฮอฮั่งเฮอ	เฮ้อเอ็งเอ๊ย			^ ต้อง	อือ ตัว
รคทคร	_ ฟ _ ซ	ลซ_คซ	ลซฟ_ซ'	ฟ'ร'_ _	_____	_ _ ค๐	ทคร _ ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้ขึ้นต้นด้วยการเอื้อนในห้องที่ 1 - 5 ว่า ชื่อเออเออเออ เฮ้อเฮอฮั่งเฮอเฮ้อเอ็งเอ๊ย ร้องคำว่า เจริญ ในห้องที่ 7 ร้องคำว่า คุณ ในห้องที่ 8 โดยคำว่า เจริญคุณ ออกเสียงตรง ๆ ไม่ต้องปั้นคำ และออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัดเจน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

ทางที่ 2

เริ่มต้นประโยคด้วยการเอื้อนในห้องที่ 1 - 5 ว่า ชื่อเออเออเออ เฮ้อเฮอฮั่งเฮอเฮ้อเอ็งเอ๊ย หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า ต้อง ออกเสียงเป็น ต้อง - อือ ในห้องที่ 8 ร้องเอื้อนท้ายคำว่า อือ และคำว่า ตัว โดยออกเสียงตรง ๆ การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนในห้องที่ 1 การกระทบในห้องที่ 3 การกลืนในห้องที่ 4 - 5

ทางที่ 2

ใช้การกลืนในห้องที่ 1 การกระทบในห้องที่ 3 การกลืนในห้องที่ 4 - 5 ใช้การกดเสียงในการออกเสียงคำว่า ต้อง

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง วรรณคามบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ทางร้องมีโน้ตจรเสียงที ในห้องที่ 1 ส่วนวรรคอบทำนองหลักไม่ปรากฏชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่น่าจะเป็นบันไดเสียงที่ต่อเนื่องจากวรรณคามคือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX สำหรับทางร้องในวรรคอบไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใดเช่นเดียวกัน แต่เป็นเสียงต่อเนื่องจากวรรณคาม ดังนั้นน่าจะสรุปได้ว่าวรรคอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคามและวรรคอบ เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล วรรคอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือ ลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง วรรณคามบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX ทางร้องมีโน้ตจรเสียงที ในห้องที่ 1 ส่วนวรรคอบบันไดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักไม่ปรากฏชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่น่าจะเป็นบันไดเสียงที่ต่อเนื่องจากวรรณคามคือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล พซลXครX สำหรับทางร้องในวรรคอบเป็นบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXพซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคามและวรรคอบ เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล ส่วนวรรคอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ต่างกันเพียงเล็กน้อยตรงท่ายประโยคที่มีการบรรจุงำร้อง เนื่องจากคำร้องต่างกัน เป็นเหตุให้การดำเนินทำนองทางร้องต่างกัน เพราะการดำเนินทำนองทางร้องโน้มเข้าหาคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

ประโยคที่ 2

ทำนองหลัก

_ _ คร	_ ฟ _ ซ	_ ฟ _ ม	_ ร _ ค	_ ร _ _	ฟม _ _	_ คร _	ฟม _ _
_ ท _ _	_ ฟ _ ซ	_ ฟ _ ท	_ ล _ ซ	_ ค _ ค	_ _ รค	ท _ _ ค	_ _ รค

ทางที่ 1

ชื่อ เออ	เออ เออ	เฮ้อ เอ็ง	เอย			^ บุญ	ญา
ร'ค'ท' _ คร	_ ฟ _ ซ	ล'ซ'ฟ' _ ร	_ ฟ _ ค	_____	_____	_____ ค	_____ ค

ทางที่ 2

ชื่อ อือ	เอ้อ เออ	เฮ้อ เอ็ง	เอย			^ ผัว	ใหม่
ร'ค'ท' _ คร	_ ฟ _ ซ	ล'ซ'ฟ' _ ร	_ ฟ _ ค	_____	_____	_____ ร	_ ฟ , _ ค

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มต้นด้วยการเอื้อนในห้องที่ 1 - 4 ว่า ชื่อเออเออเออเฮ้อเอ็งเอย ลากเสียงเดิมยาวจนถึงห้องที่ 6 หายใจหน้าห้องที่ 7 ร้องคำว่า บุญ ในห้องที่ 8 ร้องคำว่า ยา ทั้งสองคำนี้ออกเสียงตรง ๆ ไม่ต้องปั้นคำ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

ทางที่ 2

เริ่มต้นประโยคด้วยการเอื้อนในห้องที่ 1 - 4 ว่า ชื่อเออเออเออเฮ้อเอ็งเอย ลากเสียงเดิมยาวจนถึงห้องที่ 6 หายใจหน้าห้องที่ 7 ร้องคำว่า ผัว ออกเสียงเป็น ผัว - ชื่อ ในห้องที่ 8 ร้องคำว่า ใหม่ ออกเสียงเป็น ใหม่ - อี การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกลืนในห้องที่ 1 และห้องที่ 3 การกระทบในห้องที่ 4

ทางที่ 2

ใช้การกลืนในห้องที่ 1 และห้องที่ 3 การกระทบในห้องที่ 4 ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า ผัว ในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงขอบบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟชX ส่วนทางร้องวรรณคดีไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงโด

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงขอบบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟชX ส่วนทางร้องวรรณคดีไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงโด

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ต่างกันเพียงเล็กน้อยตรงท้ายประโยคที่มีการบรรจุคำร้องในห้องที่ 7-8 เนื่องจากคำร้องต่างกัน เป็นเหตุให้การดำเนินทำนองทางร้องต่างกัน เพราะการดำเนินทำนองทางร้องโน้มเข้าหาคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

ประโยคที่ 3

ทำนองหลัก

_ฟ_ท	__คร	_ร_ร	_ค_ท	_____	ทค__	รค__	ทค__
_ค_ท	____ร	_ฟ_ร	_ค_ท	__ฟช	_ท_ท	__ทช	_ท_ท

ทางที่ 1

^ เอ่อ	เฮ่อเอ่อ เอ่อ	ฮิ่งเออ	เอ็งเอ๊ย			^ บา	รมี
____ท	รคท_คร	__ฟร	_ค_ร'	__ค'ท'	_____	____ท	__ทท

ทางที่ 2

^ เอ่อ	เฮ่อเอ่อเอ่อ	^ ฮิ่งเออ	เอ็งเอ๊ย			^ ทั้ง ไล่	พุง
ทค_ท	_คท_ร	__ฟร	_ค_ร'	ค'ท'__	_____	_ค'ทท	ช๑ท*__

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มต้นด้วยการหายใจในท้องที่ 1 แล้วเอื้อนจนถึงท้องที่ 5 ว่า เอ่อเฮ่อเอ่อ ฮิ่งเออ เอ็งเอ๊ย หายใจในต้นท้องที่ 7 ร้องคำว่า บา ในท้องที่ 8 ร้องคำว่า รมี คำว่าบารมีนี้ให้ออกเสียงตรง ๆ ไม่ต้องกระทบและออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัดเจน การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มต้นประโยคด้วยการหายใจในต้นท้องที่ 1 แล้วเอื้อนจนถึงท้องที่ 2 ว่า เอ่อเฮ่อเอ่อ หายใจต้นท้องที่ 3 เอื้อนถึงท้องที่ 5 ว่า ฮิ่งเออเอ็งเอ๊ย หายใจหน้าท้องที่ 7 ร้องคำว่า ทั้งไล่ ออกเสียงเป็น ทั้ง - อือ - ไล่ - อือ ในท้องที่ 8 ร้องคำว่า พุง ร้องออกมาตรง ๆ ให้ชัดเจน และใช้การลักจังหวะ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องในต้นประโยคเป็นเสียงระดับต่ำส่วนในตอนท้ายประโยคเป็นเสียงระดับสูง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในท้องที่ 3 การกลืนในท้องที่ 4

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในท้องที่ 3 การกลืนในท้องที่ 4 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า ทั้ง และการกดเสียงในการออกเสียงคำว่า ไล่ ในท้องที่ 7 ใช้การลักจังหวะในท้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXฟชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก สำหรับทางร้องในวรรณคดีถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องมีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้องเพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที่

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXฟชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก

สำหรับทางร้องในวรรณคดีถ้าพิจารณาจากตารางบันทึกโน้ตจะสังเกตเห็นว่าจริง ๆ แล้วทางร้องมีลูกตกเสียงที่เช่นเดียวกับทำนองหลัก แต่เทคนิคในการขับร้องเพลงไทยนั้นเจตนาทำให้ลูกตกสำคัญไปตกลงในห้องถัดไป ส่วนวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที่

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ต่างกันเพียงเล็กน้อยตรงท่ายประโยคที่มีการบรรจุงูคำร้องในห้องที่ 7 – 8 เนื่องจากคำร้องต่างกัน เป็นเหตุให้การดำเนินทำนองทางร้องต่างกัน เพราะการดำเนินทำนองทางร้องโน้มเข้าหาคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ และทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องในต้นประโยคเป็นเสียงระดับต่ำส่วนในตอนท้ายประโยคเป็นเสียงระดับสูง

ประโยคที่ 4

ทำนองหลัก

__ซล	__ซซ	___ฟ	__ซล	__ซล	__ทค	_ค__	ทค_ท
_ฟ__	_ซ__	_ค__	_ฟ__	_ฟ__	ซล__	ซ_ซล	___ฟ

ทางที่ 1

ซึ้งเอื้อ	เออเฮ้อเออ	^ พูน	ทวิ	เอื้อเฮอ	เออเออ	เฮ้อเออ^พระ	ยศ
__คท'	ล'ซ'_ซลซ	___ซ	__ซซ	_ฟ_ซ	_ท_ค	รด_ร	รด*___

ทางที่ 2

ซึ้งอื้อ	อื้อฮืออื้อ	^ นื่อง	สะคู้ง	เอื้อเออ	เฮอเฮอ	^ โคค	กลิ้ง
__คท	ซลซ_ค'	___ล	ค'_ซซ	ฟ_ซ	_ท_ค'	___ซ	___ท

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้อันขึ้นต้นด้วยการเอื้อนท้ายคำในห้องที่ 1-2 ว่า ซึ้งเออเออเฮ้อเออ หายใจหน้าห้องที่ 3 ร้องคำว่า พูน ในห้องที่ 4 ร้องคำว่า ทวิ คำว่า พูนทวิ ออกเสียงโดยไม่ต้องกระทบ แล้วเอื้อนต่อในห้องที่ 5-7 ว่า เอื้อเฮอเออเออเฮ้อเออ หายใจกลางห้องที่ 7 ร้องคำว่า พระ ออกเสียงโดยไม่ต้องกระทบ ในห้องที่ 8 ร้องคำว่า ยศ - อื้อ โดยการลัดจังหวะ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มต้นประโยคด้วยการเอื้อนท้ายคำในห้องที่ 1-2 ว่า อึ้งอื้ออื้อฮืออื้อ หายใจหน้าห้องที่ 3 ร้องคำว่า นื่อง ออกเสียงเป็น นอ - ฮ้อง ในห้องที่ 4 ร้องคำว่า สะคู้ง ออกเสียงเป็น สะ - คู้ง - อื้อ เอื้อนในห้องที่ 5-6 ว่า เอื้อเออเฮอเฮอ หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า โคค ออกเสียงตรงๆ ในห้องที่ 8 ร้องคำว่า กลิ้ง ออกเสียงเป็น กลิ้ง - อื้อ - ฮือ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบและการกลืนในห้องที่ 1-2 การกระทบในห้องที่ 7 ใช้การลัดจังหวะในการออกเสียงคำว่า ยศ ในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1-2 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า นื่อง ในห้องที่ 3

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาคุณ พชลXครX วรรณคดีมีโน้ตจรเสียงที่ ในห้องที่ 1 ส่วนวรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาคุณ ทครXพชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีทำนองหลักลูกตกเสียงลา แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล วรรณคดีทำนองหลักลูกตกเสียงที่ แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด ซึ่งลงก่อนจังหวะตก

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาคุณ พชลXครX วรรณคดีมีโน้ตจรเสียงที่ ในห้องที่ 1 ส่วนวรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาคุณ ทครXพชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงลา แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือ ลูกตกเสียงที่

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะที่ใกล้เคียงกัน ต่างกันเพียงเล็กน้อยในห้องที่มีการบรรจุกำร้องคือห้องที่ 3 - 4 และ ห้องที่ 7 - 8 เนื่องจากคำร้องต่างกัน เป็นเหตุให้การดำเนินทำนองทางร้องต่างกัน เพราะการดำเนินทำนองทางร้องโน้มเข้าหาคำร้อง การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ และทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องในต้นประโยคเป็นเสียงระดับสูง

ประโยคที่ 5

ทำนองหลัก

__ซซ	__รร	__คค	__ทท	_ซ__	фф__	тт__	คค_ร
_ร__	_ร__	_ค__	_ท__	_ร_ค	__ท	__ค	__ร

ทางที่ 1

^ เอ็ง	เออ	เฮ่อเอ็งเออ	เฮ่อเอ็งเออ	เอ็งเออ	เฮ่อ เอ้ย	^ ปรากฎ	ไกล
__ร	_ฟ_ค	รด_ฟค	ร'ค'ท'_ล	_ซคซ	ล'ซ'ฟ'_ซ'ท'	__รค	__ร

ทางที่ 2

^ เอ็ง	เออ	^ เอ่อ	เฮ่อเอ็งเอ่อ	เอ็งเออ	เฮ่อ เอ้ย	^ อยู่ กลาง	แปลง
ซท_ร	_ฟ_ค	__ท	ค'ท'_ล	_ซคซ	ล'ซ'ฟ'_ซ'ท'	_ค_ร	__ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้อันขึ้นต้นด้วยการหายใจในต้นห้องที่ 1 แล้วเอื้อนในห้องที่ 1 - 6 ว่า เอ็งเออเฮ่อเอ็งเออเฮ่อเอ็งเออ เอ็งเออเฮ่อเอ้ย หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า ปรากฎ ในห้องที่ 8 ร้องคำว่า ไกล คำว่า ปรากฎไกล ให้ออกเสียงตรง ๆ ให้ ชัดเจน ไม่ต้องปั้นคำ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องในตอนต้นประโยคเป็นเสียงระดับกลาง เคลื่อนที่มาหาเสียงต่ำ แล้วเคลื่อนที่กลับไปที่ระดับเสียงกลาง

ทางที่ 2

เริ่มประโยคนี้อันขึ้นต้นด้วยการหายใจในต้นห้องที่ 1 เอื้อนในห้องที่ 1 - 2 ว่า เอ็งเออ หายใจต้นห้องที่ 3 เอื้อนต่อถึงห้องที่ 6 ว่า เอ่อเฮ่อเอ็งเอ่อ เอ็งเออเฮ่อเอ้ย หายใจต้นวรรคที่ 7 ร้องคำว่า อยู่ กลาง ในห้องที่ 8 ร้องคำว่า แปลง คำว่า อยู่กลางแปลง ให้ออกเสียงตรง ๆ ไม่ต้องปั้นคำ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงสูง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 2 - 3 การกลืนในห้องที่ 4 การกระทบในห้องที่ 5 การกลืนและการซ้อนเสียงในห้องที่ 6

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 2 ห้องที่ 4 และห้องที่ 5 การกลืนและการซ้อนเสียงในห้องที่ 6

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงขอบบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาคุณ ทศรXฟชX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 4 และทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงลา วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือ ลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงขอบบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาคุณ ทศรXฟชX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 4 และทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงลา วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือ ลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะเดียวกัน มีการเอื้อนต่างกันบ้างในตอนต้นประโยค และมีการบรรจุคำร้องในท้ายประโยค ในตำแหน่งเดียวกันคือห้องที่ 7 - 8 แต่คำร้องต่างกัน การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง เคลื่อนที่มาจากเสียงต่ำ แล้วเคลื่อนที่กลับไปสู่ระดับเสียงกลาง ทางที่ 2 การดำเนินทำนองทางร้องนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงสูง

ประโยคที่ 6

ทำนองหลัก

_ค_ค	_ค_ฟ	_ลชฟ	_ม_ร	_ช__	ฟร__	ทท__	คค_ร
_ช__	ช__ฟ	_ลชฟ	_ท_ล	__ฟร	__คท	___ค	___ร

ทางที่ 1

^ เอ้อ	เฮ้อเอ้อเอ้อ	ฮึ่งเออ	เออเฮ้อเอ็งเออ	^ฮึ่งเออ	เอ็ง เอี้ย	เจ้า●	เอย
___ค	_รคฟ ^๕	__ชฟ	มร_มรร	__ฟร	_ค_ร'	ค'ท'_ค	ทุคร_ร

ทางที่ 2

^ เอ้อ	เฮ้อเอ้อเอ้อ	ฮึ่งเออ	เอ็ง เออ	^ฮึ่งเออ	เอ็ง เอี้ย	^เจ้า●	เอย
___ค	_รคฟ ^๕	__ชฟ	มร_ร	__ฟร	_ค_ร'	ค'ท'_ค	ทุคร_ร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มต้นด้วยการหายใจในต้นห้องที่ 1 แล้วเอื้อนในห้องที่ 1-4 ว่า เอ้อเฮ้อเอ้อ ฮึ่งเออเออเฮ้อเอ็งเออ หายใจต้นห้องที่ 5 แล้วเอื้อนต่อไปจนถึงห้องว่า ฮึ่งเออเอ็งเอี้ย ร้องคำว่า เจ้า ในห้องที่ 7 ออกเสียงเป็น จ้า-เฮ้า และในห้องที่ 8 ร้องเอื้อนท้ายคำว่า อือ แล้วร้องคำว่าเอย ในลักษณะเดียวกับทางที่ 1 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับเสียงกลาง

ทางที่ 2

เริ่มด้วยเสียงเอื้อนท้ายของประโยคที่แล้วคือเสียง อือ แล้วหายใจกลางห้องที่ 1 จากนั้นเอื้อนในห้องที่ 1-4 ว่า เอ้อเฮ้อเอ้อเอ้อ ฮึ่งเออเอ็งเออ หายใจต้นห้องที่ 5 แล้วเอื้อนต่อไปจนถึงห้องที่ 6 หายใจต้นห้องที่ 7 ร้องคำว่า เจ้า ออกเสียงเป็น จ้า-เฮ้า และในห้องที่ 8 ร้องเอื้อนท้ายคำว่า อือ แล้วร้องคำว่าเอย ในลักษณะเดียวกับทางที่ 1 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3-5 การกลืนในห้องที่ 6-7 และใช้การป้อนคำในการออกเสียงคำว่า เจ้า ในห้องที่ 7

ทางที่ 2

ใช้การซ่อนเสียงในห้องที่ 2 การกระทบในห้องที่ 3 - 4 การกลืนในห้องที่ 6 - 7 และใช้การป้อนคำในการออกเสียงคำว่า เจ้า ในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรคถามบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX มีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 4 วรรคตอบบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองวรรคถามสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องแต่ละห้องสัมพันธ์กับทำนองหลัก และการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก ส่วนวรรคตอบการดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากการดำเนินทำนองไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรคถามและวรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรคถามบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ฟซลXครX มีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 4 วรรคตอบบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทครXฟซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองวรรคถามสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องแต่ละห้องสัมพันธ์กับทำนองหลัก และการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก ส่วนวรรคตอบการดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากการดำเนินทำนองไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรคถามและวรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ประโยคนี้นี้เป็นประโยคจบท่อน ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องเหมือนกัน โดยมี การเอื้อนในห้องที่ 1-6 และมีการบรรจุคำร้องในห้องที่ 7-8 ซึ่งมีคำร้องเหมือนกัน คือคำว่า เจ้า เอย การดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

ชั้นเดียว ท่อน 1

ประโยคที่ 1

ทำนองหลัก

__ซล	__ซซ	__ทท	_ค_ร	_ร_ร	_ร_ค	___ค	_ซ_ฟ
_ฟ__	_ซ__	_ท__	_ค_ร	_ซ_ฟ	_ร_ค	_ซ__	__รค

ทางที่ 1

เออเอ้อ	เอ่อเอ็งเอย	ฝ้าย	ว่ามอญใหม่	เอื้อ	เอ็งเออ	เอ่อ เออ	เอื้อเออเอื้อ
__ซล	ฟซุ_ซุ	_ท*__	คท_ร_ค	ร__ฟ	_รฟค	_ซ_ค	_มรฟ

ทางที่ 2

		เรื่องเริง	เพลงผลาญ	เออ	เอ่อเอ็งเออ	เอ่อ เออ	เอื้อเออเอื้อ
----	-----	_ค_ค	_ร_ร	___ร	ครฟค	_ซ_ค	_ซรฟ

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้อันขึ้นต้นประโยคด้วยการเอื้อเอื้อ เอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อ ร้องคำว่า ฝ้าย ในห้องที่ 3 ออกเสียงตรง ๆ ร้องแบบลักจังหวะ ในห้องที่ 4 ร้องคำว่า ว่ามอญใหม่ ออกเสียงเป็น ว่า-อ่า-มอญ-มา-ไอ หายใจต้นห้องที่ 5 แล้วเอื้อในในห้องที่ 5-8 ว่า เอื้อเอื้อเอื้อ เอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำเคลื่อนที่ไปสู่ระดับเสียงกลาง

ทางที่ 2

เริ่มต้นด้วยการร้องคำว่า เรื่องเริง ในห้องที่ 2 และคำว่า เพลงผลาญ ในห้องที่ 3 ออกเสียงตรง ๆ ในห้องที่ 5-8 เอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อเอื้อ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การลักจังหวะในการออกเสียงคำว่า ฝ้าย ในห้องที่ 3 การกระทบในห้องที่ 6 และห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 6 และห้องที่ 8

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก ก็บันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟชX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 1 ทำนองหลักวรรณคดีไม่ปรากฏชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใดแต่น่าจะเป็นบันไดเสียงที่ต่อเนื่องจากวรรณคดีคือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟชX และทางร้องวรรณคดีไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงฟา

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก ก็บันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟชX ทำนองหลักวรรณคดีไม่ปรากฏชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใดแต่น่าจะเป็นบันไดเสียงที่ต่อเนื่องจากวรรณคดีคือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทศรXฟชX และทางร้องวรรณคดีไม่ชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่โน้ตมีความสัมพันธ์อยู่ในกลุ่มของทำนองหลัก จึงอนุมานว่ามีความสัมพันธ์กับทำนองหลัก

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร ส่วนวรรณคดีลูกตกก็สัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงฟา

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องต่างกัน เนื่องจากในห้องที่ 1 - 2 ทางที่ 1 มีการเอื้อน แต่ทางที่ 2 ไม่มี ห้องที่ 2 - 3 มีการบรรจุกำร้อง ซึ่งคำร้องต่างกัน ทำให้การดำเนินทำนองต่างกัน ในห้องที่ 4 - 8 มีการเอื้อนเล่นเสียงต่างกัน การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำเคลื่อนที่ไปสู่ระดับเสียงกลาง และการดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

ประโยคที่ 2

ทำนองหลัก

_ช__	ลช__	ฟร__	ฟร__	__ชช	__ชล	ท_รด	___ท
__ฟช	__ฟร	__คร	__คท	_ช__	_ฟ__	_ฟ__	ทฟ__

ทางที่ 1

^ เอื้อ	เฮื้อเฮื้อเฮื้อ	^ ไกล้	สว่าง		จะจากนาง	เอื้อเอื้อเอื้อ	^ตั้งความ
___ฟ	ฟร_ร	ฟ,_ท	ช๐_ทช	ท_---	ชฟ_ช	_ทรค	_ช_ท

ทางที่ 2

ซึ้งเออ	เออเอื้อเอื้อ	^ ม่าน	หมอน ฟูก	ซึ้งเออเออ	^ถูกน้อง•	เอื้อเอื้อเอื้อ	พูปอง
__ชฟ	รม_ร	_ค๐	คัฟ,_คัท	คัทช_	ฟช_ทช	ท_ทรค	_ค_ท

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้นั้นขึ้นต้นประโยคด้วยการหายใจในคั่นห้องที่ 1 แล้วเอื้อนในห้องที่ 1 - 2 ว่า เอื้อเฮื้อเอื้อเฮื้อ หายใจคั่นห้องที่ 3 ร้องคำว่า ไกล้ ออกเสียงเป็น ไกล้-อื้อ ร้องคำว่าสว่าง ในห้องที่ 4 ออกเสียงเป็น สะ-หว่าง-ฮือ ร้องคำว่าจะจากนางในห้องที่ 6 โดยออกเสียงตรง ๆ เอื้อนในห้องที่ 7 ว่า เอื้อเอื้อเอื้อ หายใจหน้าห้องที่ 8 ร้องคำว่า ตั้งความ ออกเสียงตรง ๆ ให้ชัดเจน การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ

ทางที่ 2

ประโยคนี้นั้นขึ้นต้นประโยคด้วยการเอื้อนในห้องที่ 1 - 2 ว่า ซึ้งเออเออเอื้อเอื้อ หายใจคั่นห้องที่ 3 ร้องคำว่า ม่านหมอน ออกเสียงเป็น ม่าน-อื้อ-หมอน-ฮือ ร้องคำว่า ฟูก ในห้องที่ 4 ออกเสียงเป็น ฟู-อูก ห้องที่ 5 เอื้อนว่า ซึ้งเออเออ หายใจคั่นห้องที่ 6 ร้องคำว่า ถูกน้อง ออกเสียงเป็น ถูก-นอ-ฮือ-ฮือ คำว่าถูกออกเสียงตรง ๆ ส่วนคำว่าน้องให้ป็นคำ ห้องที่ 7 เอื้อนว่า เอื้อเอื้อเอื้อ ในห้องที่ 8 ร้องคำว่า พูปอง ออกเสียงตรง ๆ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 2 ออกเสียงหางเสียงท้ายเอื้อนในห้องที่ 3 กดเสียงคำว่า ไกล้ ในห้องที่ 3 ใช้การกระทบในห้องที่ 6 ใช้การกระทบในห้องที่ 7

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1-2 ใช้การกดเสียงคำว่า ม่าน และออกเสียงหางเสียงคำว่า หมอน ในห้องที่ 3 การกระทบในห้องที่ 5 และห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรคถามและวรรคตอบ เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที แต่ทางร้องลูกตกเสียงซอล วรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงที

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญจมูล ทครXฟชX ทางร้องวรรคถามมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 2

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรคถามและวรรคตอบ เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรคถามและวรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะใกล้เคียงกัน การดำเนินทำนองทางร้องต่างกันบ้างเล็กน้อย เนื่องจากมีการบรรจุคำร้อง ซึ่งคำร้องต่างกัน ทำให้การดำเนินทำนองต้องโน้มเข้าหาคำร้อง แต่ยังมีเสียงตกท้ายห้องตรงกันบ้าง จึงทำให้ทำนองยังมีความคล้ายกัน การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ และการดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูง

ประโยคที่ 3

ทำนองหลัก

__ ฟช	_ ท _ค	__ รร	_ ช _ร	__ รร	__ รร	_ รคท	_ ค _ร
_ ม __	_ ท _ค	_ ร __	_ ร _ร	_ ร __	_ ร __	_ รคท	_ ค _ร

ทางที่ 1

เอ็งเออ	เอ็ง เออ	เออเฮ้อเออ	∧ตามวิสัย	เออ	เอ็ง เออ	เฮ้อเอ็งเออ	เจ้าเออ
_ รฟค	_ ท _ค	_ ชลช	_ ร _รร	ฟ, __ ร	__ _ร	มรฟท	_ คท _คร

ทางที่ 2

∧เอ็ง เออ	เออ เฮ้อ	เออเออเออ	∧เป็นหลายแห่ง	∧ เออ	เฮ้อเอ็งเออ	เฮ้อเออเออเออ	เจ้า เออ
_ รฟค	_ ท _ค	ทลช _	รรฟ, ค	__ _ร	_ มรร	ฟรคท	_ คท _คร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้นั้นขึ้นต้นประโยค ด้วยการเอื้อนในห้องที่ 1-3 ว่า เอ็งเออเอ็งเออ เออเฮ้อเออ หายใจต้นห้องที่ 4 ร้องคำว่า ตามวิสัย ออกเสียงเป็น ตาม - วิ - สัย - สือ เอื้อนในห้องที่ 5-7 ว่า เออเอ็งเออ เฮ้อเอ็งเออ ร้องคำว่า เจ้าเออ ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น เจ้า - เออ - เออ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำเคลื่อนที่ไปสู่ระดับเสียงกลาง

ทางที่ 2

เริ่มต้นประโยคด้วยการหายใจในต้นห้องที่ 1 แล้วเอื้อนในห้องที่ 1-3 ว่า เอ็งเออเออเออเออเออ เออ เอื้อนหน้าห้องที่ 4 ร้องคำว่า เป็นหลายแห่ง ออกเสียงว่า เป็น - หลาย - สือ - แห่ง หายใจหน้าห้องที่ 5 แล้วเอื้อนถึงห้องที่ 7 ว่า เออเฮ้อเอ็งเออ เฮ้อเออเออเออ ร้องคำว่า เจ้าเออ ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น เจ้า - เออ - เฮอ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูงเคลื่อนที่มาสู่ระดับเสียงกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 และห้องที่ 3 ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า สัย ในห้องที่ 4 การกระทบในห้องที่ 7

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในห้องที่ 1 ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า หลาย ในห้องที่ 4 และการกระทบในห้องที่ 5-7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาฆต ทศรXฟซX ทางร้องวรรคถามมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 2 และห้องที่ 3 และทางร้องวรรคตอบมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 7

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรคถามไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ส่วนวรรคตอบอนุโลมว่าสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องในแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก และการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรคถามและวรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรคถามและวรรคตอบบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาฆต ทศรXฟซX ทางร้องวรรคถามมีโน้ตจรเสียงลา ในห้องที่ 3 และทางร้องวรรคตอบมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรคถามไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ส่วนวรรคตอบการดำเนินทำนองทางร้องสัมพันธ์กับทำนองหลักเนื่องจากเสียงตกท้ายห้องในแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องในแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก และการดำเนินทำนองทางร้องใกล้เคียงกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรคถามลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงโด วรรคตอบลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะใกล้เคียงกัน ต่างกันบ้างเล็กน้อยในการตกแต่งทางเอื้อน และการบรรจุคำร้องซึ่งคำร้องต่างกัน การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำเคลื่อนที่ไปสู่ระดับเสียงกลาง ส่วนการดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูงเคลื่อนที่มาสู่ระดับเสียงกลาง การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้ มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

ชั้นเดียว ท่อน 2

ประโยคที่ 1

ทำนองหลัก

_ ล _ ช	_ ม _ _	_ _ ร ม	_ _ ฟ ช	_ ล _ ช	_ ม _ _	_ _ ร ม	_ _ ฟ ช
_ _ ช _	_ ร _ ร	_ ค _ _	ร ม _ _	_ _ ช _	_ ร _ ร	_ ค _ _	ร ม _ _

ทางที่ 1

เออเอ้อ	เออเอ็งเอ๋อ	เป็นภาษา	เมาะตะมะ	^ เออ	เอ้อเอ็งเอ๋อ	เออเฮอ	เอ้อเฮอเออ
_ _ ช ล	ช ฟ ม ร	_ ม ม ม	ช , _ ม ช _ ม	ร _ _ ช	_ ล ช ร	_ _ ร ม	ร ม ฟ ช

ทางที่ 2

เออ	เอ้อเอ็งเอ๋อ	ไม่มีใคร	ช่วยคับ	^ เออ	เอ้อเอ็งเอ๋อ	เอ้อ เฮอ	เออ เออ
_ _ _ ช	ล ช _ ร	_ ร ค ร	_ ช ฟ ฟ	ช _ _ ช	ล ช _ ร	_ ร _ ม	_ ฟ _ ช

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้นั้นขึ้นต้นด้วยการเอื้อนในท้องที่ 1 – 2 ว่า เออเอ้อเออเอ็งเอ๋อ ร้องคำว่า เป็นภาษา ในท้องที่ 3 ออกเสียงว่า เป็น – พา – ตา – ฮือ ร้องคำว่า เมาะตะมะ ออกเสียงเป็น เมาะ – ตา – มะ – อือ หายใจต้นท้องที่ 5 เอื้อนในท้องที่ 5 – 8 ว่า เออเอ้อเอ็งเอ๋อ เอ้อเฮอเอ้อเฮอเออ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มต้นประโยคด้วยการเอื้อนในท้องที่ 1 – 2 ว่า เออเอ้อเอ็งเอ๋อ ร้องคำว่า ไม่มีใคร ในท้องที่ 3 โดยออกเสียงตรง ๆ ร้องคำว่า ช่วยคับ ในท้องที่ 4 ออกเสียงเป็น ช่วย – อี – คับ – อือ หายใจต้นท้องที่ 5 เอื้อนในท้องที่ 5 – 8 ว่า เออเอ้อเอ็งเอ๋อ เอ้อเฮอเออเออ การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า ษา ในท้องที่ 3 การกลืนในท้องที่ 6

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในท้องที่ 1 การกลืนในท้องที่ 6

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พชลXครX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 2 ห้องที่ 3 และห้องที่ 4 และทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 7 และห้องที่ 8

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดีไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ส่วนการดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดีสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล แต่ทางร้องลูกตกเสียงมี วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงซอล

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล พชลXครX และทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 7

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดีไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ส่วนการดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดีสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากเสียงตกท้ายห้องแต่ละห้องตรงกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงซอล แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือ ลูกตกเสียงซอล

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะใกล้เคียงกัน ต่างกันบ้างเล็กน้อยในการตกแต่งทางเอื้อน และการบรรจุคำร้องซึ่งคำร้องต่างกัน การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ และทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

ประโยคที่ 2

ทำนองหลัก

__ซล	คล __	ซล __	ซฟ __	__ซซ	__ซล	ท _รด	__ _ท
_ฟ __	__ซฟ	__ซฟ	__มร	_ซ __	_ฟ __	_ฟ __	ทฟ __

ทางที่ 1

^ เอื้อ	เฮื้อเอื้อเอื้อ	คละ	คำไทย		^ ออระหน่าย	เอื้อเอื้อ	เตะเอย
__ _ ล	_ลซฟ	_ซ* __	_ร _ร	__ _ _	_ซซซ	_ท_ค	_ซ_ท

ทางที่ 2

เอื้อ เอื้อ	เฮื้อเอื้อเอื้อ	เฮื้อเอย	^ วับวบแรง		น้องนี้	เอื้อเฮื้อเอย	นิกเสยง
_ฟ _ล	คัลซฟ	ลซ __	ซรคร	__ _ _	_ซทท	_ทรค	_คทท

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้ขึ้นต้นด้วยการหายใจในคันท่วงที่ 1 เอื้อนในห้องที่ 1 – 2 ว่า เอื้อเฮื้อเอื้อเอื้อ ร้องคำว่า คละ ในห้องที่ 3 โดยการลัดจังหวะ และคำว่า คำไทย ในห้องที่ 4 โดยออกเสียงตรง ๆ หายใจหน้าห้องที่ 6 ร้องคำว่า ออระหน่าย ออกเสียงตรง ๆ ให้ชัดเจน ห้องที่ 7 ร้องเอื้อนว่า เอื้อเอื้อ และคำว่า เตะเอย ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ

ทางที่ 2

ประโยคนี้เอื้อนในห้องที่ 1 – 3 ว่า เอื้อเอื้อเฮื้อเอื้อเอื้อเอื้อ หายใจท้ายห้องที่ 3 ร้องคำว่า วับวบแรง ในห้องที่ 4 ออกเสียงเป็น วับ – ว่า – อาบ – แรง ร้องคำว่าน้องนี้ ในห้องที่ 7 ออกเสียงว่า นอ - ฮ้อง - นี้ คำว่านี้ออกเสียงตรง ๆ เอื้อนในห้องที่ 7 ว่า เอื้อเฮื้อเอื้อ และร้องคำว่า นิกเสยง ในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การลัดจังหวะในการออกเสียงคำว่า คละ ในห้องที่ 3

ทางที่ 2

ใช้การซ้อนเสียงในห้องที่ 1 การกระทบในห้องที่ 3 ใช้การปั้นคำในการออกเสียงคำว่า วาบ ในห้องที่ 4 และการกระทบในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาจุมล พชลXครX ส่วนวรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาจุมล ทครXพชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร ส่วนวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที่

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก วรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาจุมล พชลXครX ส่วนวรรณคดีฉบับใดเสียงเพียงอย่างเดียว ใช้กลุ่มเสียงปัญญาจุมล ทครXพชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงเร ส่วนวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงที่

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะใกล้เคียงกัน ต่างกันบ้างเล็กน้อยในการตกแต่งทางเอื้อน และการบรรจุคำร้องซึ่งคำร้องต่างกัน การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ และทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูง

ประโยคที่ 3

ทำนองหลัก

__ ฟช	_ ท _ ด	__ รร	_ ช _ ร	__ รร	__ รร	_ รคท	_ ด _ ร
_ ม __	_ ท _ ด	_ ร __	_ ร __	_ ร __	_ ร __	_ รคท	_ ด _ ร

ทางที่ 1

^เอ็งเออ	เอ็ง เออ	เอย^กราว	เคย รัก	^ เออ	เฮ้อเอ็งเออ	เฮ้อเออเฮ้อเอ๋	เจ้าเอย
_ รฟด	_ ท _ ด	_ ช _ ร	_ ร _ ร	ฟร __ ร	_ มร	มรฟท	_ คท _ คร

ทางที่ 2

^เอ็ง เออ	เออ เฮ้อ	เออ เอย	^สยค ใจ	^ เออ	เฮ้อเอ็งเออ	ฮึงเออเออเอ๋	เจ้าเอย
_ รฟด	_ ท _ ด	ทลช _	รค _ ร	___ ร	_ มร	ฟรคท	_ คท _ คร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้นั้นขึ้นต้นด้วยการหายใจในคันท้องที่ 1 แล้วเอื้อนในคันท้องที่ 1-3 ว่า เอ็งเออเอ็งเอย หายใจกลางคันท้องที่ 3 ร้องคำว่า กราว โดยออกเสียงควบกล้ำให้ชัดเจน ร้องคำว่า เคยรัก ในคันท้องที่ 4 ออกเสียงเป็น รา-อัก-อือ หายใจคันท้องที่ 5 แล้วเอื้อนคันท้องที่ 5-7 ว่า เออเฮ้อเอ็งเออ เฮ้อเออเออเอ๋ ร้องคำว่า เจ้าเอย ในคันท้องที่ 8 ออกเสียงเป็น เจ้า-เออ-เอย การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำเคลื่อนที่ขึ้นไปสู่ระดับเสียงกลาง

ทางที่ 2

เริ่มต้นประโยคด้วยการเอื้อนในคันท้องที่ 1-3 ว่า เอ็งเออเออเฮ้อเออเอย หายใจคันท้องที่ 4 ร้องคำว่า สยคใจ ในคันท้องที่ 4 ออกเสียงตรงๆ หายใจหน้าคันท้องที่ 5 และเอื้อนในคันท้องที่ 5-7 ว่า เออเฮ้อเอ็งเออ ฮึงเออเออเอ๋ ร้องคำว่า เจ้าเอย ในคันท้องที่ 8 ออกเสียงเป็น เจ้า-เออ-เอย การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูงเคลื่อนที่ลงมาสู่ระดับเสียงกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การกระทบในคันท้องที่ 1 และคันท้องที่ 5-7

ทางที่ 2

ใช้การกระทบในคันท้องที่ 1 และคันท้องที่ 5-7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทศรXฟชX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 6 และห้องที่ 7

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญามูล ทศรXฟชX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดี ไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากการดำเนินทำนองไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องลักษณะใกล้เคียงกัน การดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 1 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำเคลื่อนที่ขึ้นไปสู่ระดับเสียงกลาง และการดำเนินทำนองทางร้องทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูงเคลื่อนที่ลงมาสู่ระดับเสียงกลาง

ชั้นเดียว ท่อน 3

ประโยคที่ 1

ทำนองหลัก

__ ฟช	__ ทค	รค _ค	__ รร	_ร _ร	_ร _ค	_ร _ค	_ค __
_ร __	ฟช __	__ ท	_ร __	_ช _ฟ	_ร _ค	__ ค	_ฟ __

ทางที่ 1

รัก	เจ้าช่อ		คอก จิ้ว	หรือจะแล	ลิป ลิ้ว	^	สูง ลอย
__ ร	__ คค	ทุ __	_ค _รฟ	_รฟ, _รร	_ค _ร'	ค'ท' __	_รฟ, _ค

ทางที่ 2

เอ่อ เออ	เอ่อ เออ	เฮ่อเออเฮอ	ขอเชิญช่วย	อือ ^	เอ่อ เออ	เฮ่อเออเฮอ	ทำนาย
_ค _ร	_ฟ _ช	ล'ช'ฟ' _	รฟ,ค _ท	คร __	_ฟ _ช	_ลชฟ	_ค _ค

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มต้นด้วยการร้องคำว่า รัก ในห้องที่ 1 ออกเสียงตรง ๆ ร้องคำว่า เจ้าช่อ ในห้องที่ 2 ออกเสียงเป็น เจ้า-ช่อ-อ่อ ร้องคำว่า คอกจิ้ว ในห้องที่ 4 ออกเสียงเป็น คอก-จ-อ้ว ร้องคำว่า หรือจะแล คำว่าหรือ ออกเสียงเป็น หรือ-อ้อ จะแล ออกเสียงตรง ๆ ร้องคำว่าลิปลิ้ว ในห้องที่ 6 ออกเสียงเป็น ลิบ-ลิ้ว-อู-อู่ หายใจห้องที่ 7 ร้องคำว่า สูงลอย ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น สูง-อ้อ-ลอย การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

ทางที่ 2

เริ่มประโยคนี้ด้วยการเอื้อนในห้องที่ 1-3 ว่า เอ่อเออเอ่อเออเฮ่อเออเฮอ ร้องคำว่า ขอเชิญช่วย ในห้องที่ 4 หายใจห้องที่ 5 เอื้อนในห้องที่ 6-7 ว่า เอ่อเออเฮ่อเออเฮอ ร้องคำว่า ทำนายในห้องที่ 8 การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ใช้การป้อนคำในการออกเสียงคำว่า จิ้ว ในห้องที่ 4 ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า หรือ ในห้องที่ 5 การกลืนในห้องที่ 6-7 และออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า สูง ในห้องที่ 8

ทางที่ 2

ใช้การกลืนในห้องที่ 3 ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า ขอ ในห้องที่ 4 และการกลืนในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาต ทครXฟชX ทำนองหลักวรรณคดีไม่ปรากฏชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด แต่น่าจะเป็นบันไดเสียงที่ต่อเนื่องจากวรรณคดีคือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาต ทครXฟชX ซึ่งเป็นบันไดเสียงที่มีความสัมพันธ์กับทางร้อง

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงโด

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาต ทครXฟชX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาต ฟชลXครX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงที่ ในห้องที่ 4 ส่วนวรรณคดีทำนองหลักวรรณคดีไม่ปรากฏชัดเจนว่าเป็นบันไดเสียงใด ซึ่งน่าจะเป็นบันไดเสียงที่ต่อเนื่องจากวรรณคดีคือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาต ทครXฟชX แต่ทางร้องบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาต ฟชลXครX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงที่ วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือลูกตกเสียงโด

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องที่แตกต่างกันทั้งการดำเนินทำนองและคำร้อง ทางที่ 1 เป็นการร้องในลักษณะเนื้อเต็ม ไม่มีเอื้อน แต่ทางที่ 2 มีการเอื้อน การดำเนินทำนองทางร้องทั้งทางที่ 1 และทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลางเช่นเดียวกัน

ประโยคที่ 2

ทำนองหลัก

_ร_ร	_ด_ท	_ด_ท	_ท__	__ซซ	__ซล	ท_รด	___ท
_ฟ_ร	_ด_ท	__ท_	_ม__	_ซ__	_ฟ__	_ฟ__	ทฟ__

ทางที่ 1

หัด	- ถกร	หรือ	จะซ้นซิด	^ เหลือที่	จะคิด	อือ^	สอดสอย
___ฟ	__ซซ	_ทค, __	_ทคทค	_ทค, ทุ	ซ_ทค	___ร	คร_ร

ทางที่ 2

เอ่อ เอือ	เฮือเอิงเอัย		^ ใ้น้องที่	อืออืออือ	^ ฝั้นเช่นนี้	เอ่อเฮือเอัย	นึ่งหาเคย
_ท_ร	ฟรด_ร'	ค'ท'__	ทค'_ท	ซลซ_	ซค', ฟซ_ท	ทรค'_	ค'ทค'_ท

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เป็นการร้องในลักษณะเนื้อเต็มเช่นเดียวกับประโยคที่แล้ว เริ่มต้นด้วยการร้องคำว่า หัด ในห้องที่ 1 ร้องคำว่า ถกร ในห้องที่ 2 คำว่า หัดถกร ให้ออกเสียงตรง ๆ โดยไม่ต้องปั้นคำ ร้องคำว่า หรือ ในห้องที่ 3 ออกเสียงเป็น รือ - ฮือ จากนั้นร้องคำว่า จะ ซ้นซิด ในห้องที่ 4 ออกเสียงเป็น จะ - ซ้น - อือ - ซิด หายใจต้นห้องที่ 5 ร้องคำว่า เหลือที่ ออกเสียงเป็น เลือ - เอือ - ที่ - อือ ร้องคำว่า จะคิด ในห้องที่ 6 ออกเสียงตรง ๆ ห้องที่ 7 เป็นเสียงเอื้อนเชื่อมเสียง อือ หายใจท้ายห้องที่ 7 ห้องที่ 8 ร้องคำว่า สอดสอย ออกเสียงเป็น สอด - อือ - สอย - ฮือ การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ

ทางที่ 2

เริ่มต้นประโยคนี้ โดยร้องเอื้อนในห้องที่ 1 - 3 ว่า เอ่อเอือเฮือเอิงเอัย หายใจต้นห้องที่ 4 ร้องคำว่า ใ้น้องที่ ออกเสียงตรง ๆ แล้วเอื้อนในห้องที่ 5 ว่า อืออืออือ หายใจท้ายห้องที่ 5 ร้องคำว่า ฝั้นเช่นนี้ ออกเสียงเป็น ฝั้น - ฮือ - เช่น - อือ - นี้ เอื้อนในห้องที่ 7 ว่า เอ่อเฮือเอัย ร้องคำว่า นึ่งหาเคย ออกเสียงเป็น นึ่ง - หา - ฮะ - เคย การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า หรือ ในห้องที่ 3

ทางที่ 2

ใช้การกลืนในห้องที่ 2 - 3 การกระทบในห้องที่ 5 ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า ผัน ใน ห้องที่ 6 และการกระทบในห้องที่ 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียง เพียงอาบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXฟชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและ วรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตก เสียงที่ ทางร้องลูกตกเสียงโด วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงที่ แต่ทางร้องลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับใดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงที่ เพียงอาบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาผล ทครXฟชX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและ วรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูก ตกเสียงที่

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องที่แตกต่างกันทั้งการดำเนินทำนองและคำร้อง ทาง ที่ 1 เป็นการร้องในลักษณะเนื้อเต็ม ไม่มีเอื้อน แต่ทางที่ 2 มีการเอื้อน การดำเนินทำนองทางร้อง ทั้งทางที่ 1 และทางที่ 2 มีระดับเสียงที่ร้องต่างกัน ทางที่ 1 การดำเนินทำนองทางร้องมีระดับเสียงที่ ร้องเป็นเสียงระดับต่ำ ส่วนทางที่ 2 การดำเนินทำนองทางร้องมีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูง

ประโยคที่ 3

ทำนองหลัก

__ ฟช	_ ท _ค	__ รร	_ช_ร	__ รร	__ รร	_ รคท	_ค_ร
_ม__	_ท_ค	_ร__	_ร__	_ร__	_ร__	_ รคท	_ค_ร

ทางที่ 1

อย่าหมาย	ชะม้อย		เลยเอ๋ย	เอออเอออ	เอออเอออ	เฮ้อเอ๋ย	เจ้าเอ๋ย
ฟ_คร	ฟ, _คค	ร_	ค_ร'ค'ท'	_ชฟช	ทคทค	__รค	_คท_คร

ทางที่ 2

เอ็ง เออ	เออ เฮ้อ	เออเอ๋ย	จะฝั้นไม้	เอ เออ	เฮ้อเอ็งเออ	เฮ้อเออเออ	เจ้าเอ๋ย
_รฟค	_ท_ค	ทลช__	รรฟ, __	__ร	_มรร	ฟรคท	_คท_คร

วิเคราะห์ทางขับร้อง

ทางที่ 1

ประโยคนี้เริ่มด้วยการร้องคำว่า อย่าหมาย ในห้องที่ 1 ออกเสียงเป็น ข้า - อ่า - มา - หาย ร้องคำว่า ชะม้อย ในห้องที่ 2 ออกเสียงเป็น ชะ - มอ - ส้อย ร้องคำว่า เลยเอ๋ย ในห้องที่ 4 ออกเสียงเป็น เลย - เอ้อ - เออ - เอ๋ย หายใจต้นห้องที่ 5 เอื้อนในห้องที่ 5 - 7 ว่า เอออเอออ เอออเอออ เออ เฮ้อเอ๋ย และร้องคำว่า เจ้าเอ๋ย ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น เจ้า - เออ - เฮย การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลางเคลื่อนที่ลงมาสู่ระดับเสียงต่ำ แล้วกลับไปเสียงระดับกลาง

ทางที่ 2

เริ่มต้นประโยคด้วยการหายใจต้นห้องที่ 1 เอื้อนในห้องที่ 1 - 3 ว่า เอ็งเอออเอออเอออเออ ร้องคำว่า จะฝั้นไม้ หายใจต้นห้องที่ 5 ในห้องที่ 4 และเอื้อนในห้องที่ 5 - 7 ว่า เออเฮ้อเอ็งเออ อี้ เอออเออ ร้องคำว่า เจ้าเอ๋ย ในห้องที่ 8 ออกเสียงเป็น เจ้า - เออ - เฮย การดำเนินทำนองทางร้องทางนี้มีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูงเคลื่อนที่ลงมาสู่ระดับเสียงกลาง

กลวิธีพิเศษในการขับร้อง

ทางที่ 1

ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า หมาย ในห้องที่ 1 การกลืนในห้องที่ 4 และการกระทบในห้องที่ 7

ทางที่ 2

ออกเสียงหางเสียงท้ายคำว่า ฝั้น ในห้องที่ 4 และใช้การกระทบในห้องที่ 5 - 7

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

ทางที่ 1

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงอาบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญา ทศรXฟซX

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องไม่สัมพันธ์กับทำนองหลักทั้งวรรณคดีและวรรณคดี เนื่องจากการดำเนินทำนองไม่ไปในทิศทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงที ซึ่งตกลงก่อนจังหวะตก วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

ทางที่ 2

บันไดเสียง ทั้งวรรณคดีและวรรณคดีฉบับบันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงอาบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญา ทศรXฟซX ทางร้องวรรณคดีมีโน้ตจรเสียงมี ในห้องที่ 6

การดำเนินทำนอง การดำเนินทำนองทางร้องวรรณคดีไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ส่วนวรรณคดีสัมพันธ์กับทำนองหลัก เนื่องจากการดำเนินทำนองทางร้องมีทิศทางไปในทางเดียวกับทำนองหลัก

ความสัมพันธ์ของลูกตก วรรณคดีลูกตกไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ทำนองหลักลูกตกเสียงเร แต่ทางร้องลูกตกเสียงฟา วรรณคดีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักคือลูกตกเสียงเร

วิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้อง

ทั้งสองทางมีการดำเนินทำนองทางร้องที่แตกต่างกันทั้งการดำเนินทำนองและคำร้อง มีการตกแต่งทางร้องที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละทาง ทางที่ 1 การดำเนินทำนองทางร้องมีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับกลางเคลื่อนที่ลงมาสู่ระดับเสียงต่ำ แล้วกลับไปเสียงระดับกลาง ส่วนทางที่ 2 การดำเนินทำนองทางร้องมีระดับเสียงที่ร้องเป็นเสียงระดับสูง เคลื่อนที่ลงมาสู่ระดับเสียงกลาง

ชั้นเดียว ท่อน 3

ประโยชน์ที่ 1	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออล่าง	บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออล่าง
ประโยชน์ที่ 2	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออบน	บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออบน
ประโยชน์ที่ 3	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออบน	บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออบน บันไดเสียงเพียงออบน

ตารางเปรียบเทียบลูกศรระหว่างทำนองหลักและทางขับร้อง

สามชั้น ท่อน 1

ประโยคที่ 1	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ลูกตกเสียงซอล	ลูกตกเสียงซอล
ทางที่ 1	ลูกตกเสียงซอล	ลูกตกเสียงซอล
ทางที่ 2	ลูกตกเสียงซอล	ลูกตกเสียงซอล
ประโยคที่ 2	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ลูกตกเสียงที	ลูกตกเสียงเร
ทางที่ 1	ลูกตกเสียงที	ลูกตกเสียงเร
ทางที่ 2	ลูกตกเสียงโด	ลูกตกเสียงเร
ประโยคที่ 3	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ลูกตกเสียงซอล	ลูกตกเสียงโด
ทางที่ 1	ลูกตกเสียงฟา	ลูกตกเสียงโด
ทางที่ 2	ลูกตกเสียงฟา	ลูกตกเสียงโด
ประโยคที่ 4	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ลูกตกเสียงโด	ลูกตกเสียงฟา
ทางที่ 1	ลูกตกเสียงโด	ลูกตกเสียงลา
ทางที่ 2	ลูกตกเสียงโด	ลูกตกเสียงซอล
ประโยคที่ 5	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ลูกตกเสียงฟา	ลูกตกเสียงเร
ทางที่ 1	ลูกตกเสียงฟา	ลูกตกเสียงเร
ทางที่ 2	ลูกตกเสียงฟา	ลูกตกเสียงเร
ประโยคที่ 6	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ลูกตกเสียงเร	ลูกตกเสียงที
ทางที่ 1	ลูกตกเสียงเร	ลูกตกเสียงโด
ทางที่ 2	ลูกตกเสียงเร	ลูกตกเสียงโด

ประโยชน์ที่ 7	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงซอล ลูกตลกเสียงซอล ลูกตลกเสียงซอล	ลูกตลกเสียงลา ลูกตลกเสียงโด ลูกตลกเสียงซอล
ประโยชน์ที่ 8	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงโด ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงที ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร
ประโยชน์ที่ 9	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงที ลูกตลกเสียงที ลูกตลกเสียงเร
ประโยชน์ที่ 10	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงที ลูกตลกเสียงที ลูกตลกเสียงที	ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงที
ประโยชน์ที่ 11	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงซอล ลูกตลกเสียงฟา ลูกตลกเสียงฟา	ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร
ประโยชน์ที่ 12	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงที ลูกตลกเสียงที ลูกตลกเสียงที	ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร

สามชั้น ท่อน 2

ประ โยคที่ 1	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงลา ลูกตกเสียงซอล	ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงมี ลูกตกเสียงเร
ประ โยคที่ 2	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงมี ลูกตกเสียงมี ลูกตกเสียงฟา	ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงลา ลูกตกเสียงลา
ประ โยคที่ 3	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล	ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร
ประ โยคที่ 4	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงมี ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร	ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล
ประ โยคที่ 5	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงลา ลูกตกเสียงลา ลูกตกเสียงลา	ลูกตกเสียงฟา ลูกตกเสียงลา ลูกตกเสียงลา
ประ โยคที่ 6	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงฟา ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงโด	ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร
ประ โยคที่ 7	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร	ลูกตกเสียงลา ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร

ประ โยคที่ 8	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ถูกตกเสียงโค	ถูกตกเสียงที
ทางที่ 1	ถูกตกเสียงซอล	ถูกตกเสียงที
ทางที่ 2	ถูกตกเสียงซอล	ถูกตกเสียงที
ประ โยคที่ 9	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ถูกตกเสียงเร	ถูกตกเสียงที
ทางที่ 1	ถูกตกเสียงซอล	ถูกตกเสียงซอล
ทางที่ 2	ถูกตกเสียงฟา	ถูกตกเสียงซอล
ประ โยคที่ 10	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ถูกตกเสียงที	ถูกตกเสียงเร
ทางที่ 1	ถูกตกเสียงที	ถูกตกเสียงเร
ทางที่ 2	ถูกตกเสียงที	ถูกตกเสียงเร
ประ โยคที่ 11	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ถูกตกเสียงซอล	ถูกตกเสียงเร
ทางที่ 1	ถูกตกเสียงโค	ถูกตกเสียงโค
ทางที่ 2	ถูกตกเสียงโค	ถูกตกเสียงที
ประ โยคที่ 12	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ถูกตกเสียงที	ถูกตกเสียงเร
ทางที่ 1	ถูกตกเสียงโค	ถูกตกเสียงเร
ทางที่ 2	ถูกตกเสียงที	ถูกตกเสียงเร

สามชั้น ท่อน 3

ประ โยคที่ 1	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล	ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงฟา
ประ โยคที่ 2	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงฟา	ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร
ประ โยคที่ 3	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล	ลูกตกเสียงโด ลูกตกเสียงโด ลูกตกเสียงโด
ประ โยคที่ 4	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียง โด ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงที	ลูกตกเสียง โด ลูกตกเสียง โด ลูกตกเสียง โด
ประ โยคที่ 5	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร	ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร
ประ โยคที่ 6	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงที	ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียง โด
ประ โยคที่ 7	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล	ลูกตกเสียงลา ลูกตกเสียงฟา ลูกตกเสียงซอล

ประ โยคที่ 8	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ถูกตกเสียงโค	ถูกตกเสียงที
ทางที่ 1	ถูกตกเสียงเร	ถูกตกเสียงที
ทางที่ 2	ถูกตกเสียงเร	ถูกตกเสียงที
ประ โยคที่ 9	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ถูกตกเสียงเร	ถูกตกเสียงที
ทางที่ 1	ถูกตกเสียงเร	ถูกตกเสียงที
ทางที่ 2	ถูกตกเสียงเร	ถูกตกเสียงเร
ประ โยคที่ 10	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ถูกตกเสียงที	ถูกตกเสียงเร
ทางที่ 1	ถูกตกเสียงที	ถูกตกเสียงเร
ทางที่ 2	ถูกตกเสียงที	ถูกตกเสียงเร
ประ โยคที่ 11	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ถูกตกเสียงซอด	ถูกตกเสียงเร
ทางที่ 1	ถูกตกเสียงฟา	ถูกตกเสียงเร
ทางที่ 2	ถูกตกเสียงฟา	ถูกตกเสียงเร
ประ โยคที่ 12	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก	ถูกตกเสียงที	ถูกตกเสียงเร
ทางที่ 1	ถูกตกเสียงที	ถูกตกเสียงเร
ทางที่ 2	ถูกตกเสียงที	ถูกตกเสียงเร

สองชั้น ท่อน 1

ประโยชน์ที่ 1	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงซอล ลูกตลกเสียงซอล ลูกตลกเสียงซอล	ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร
ประโยชน์ที่ 2	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงโด ลูกตลกเสียงโด ลูกตลกเสียงโด	ลูกตลกเสียงฟา ลูกตลกเสียงฟา ลูกตลกเสียงลา
ประโยชน์ที่ 3	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงที ลูกตลกเสียงโด ลูกตลกเสียงโด
ประโยชน์ที่ 4	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงลา ลูกตลกเสียงซอล ลูกตลกเสียงซอล	ลูกตลกเสียงที ลูกตลกเสียงที ลูกตลกเสียงที
ประโยชน์ที่ 5	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงที ลูกตลกเสียงลา ลูกตลกเสียงลา	ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงฟา
ประโยชน์ที่ 6	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร ลูกตลกเสียงเร

สองชั้น ท่อน 2

ประโยชน์ที่ 1	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงซอล
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงฟา
ประโยชน์ที่ 2	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงซอล
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงซอล
ประโยชน์ที่ 3	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงฟา	ลูกตลกเสียงเร
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงลา	ลูกตลกเสียงมี
ประโยชน์ที่ 4	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงลา	ลูกตลกเสียงที
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงซอล	ลูกตลกเสียงโด
ประโยชน์ที่ 5	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงที	ลูกตลกเสียงเร
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงลา	ลูกตลกเสียงเร
ประโยชน์ที่ 6	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงเร
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงเร

สองชั้น ท่อน 3

ประ โยคที่ 1	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล	ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร
ประ โยคที่ 2	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงโด ลูกตกเสียงโด ลูกตกเสียงโด	ลูกตกเสียงโด ลูกตกเสียงโด ลูกตกเสียงโด
ประ โยคที่ 3	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงที	ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงที
ประ โยคที่ 4	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงลา ลูกตกเสียงซอล ลูกตกเสียงซอล	ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงโด ลูกตกเสียงที
ประ โยคที่ 5	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงที ลูกตกเสียงลา ลูกตกเสียงลา	ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร
ประ โยคที่ 6	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร	ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร ลูกตกเสียงเร

ชั้นเดียว ท่อน 1

ประโยชน์ที่ 1	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงฟา
ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงโด	ลูกตลกเสียงฟา
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงฟา
ประโยชน์ที่ 2	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก	ลูกตลกเสียงที	ลูกตลกเสียงที
ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงซอล	ลูกตลกเสียงที
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงที	ลูกตลกเสียงที
ประโยชน์ที่ 3	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงเร
ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงเร
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงโด	ลูกตลกเสียงเร

ชั้นเดียว ท่อน 2

ประโยชน์ที่ 1	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก	ลูกตลกเสียงซอล	ลูกตลกเสียงซอล
ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงมี	ลูกตลกเสียงซอล
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงฟา	ลูกตลกเสียงซอล
ประโยชน์ที่ 2	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงที
ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงที
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงที
ประโยชน์ที่ 3	วรรณคดี	วรรณคดี
ทำนองหลัก	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงเร
ทางที่ 1	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงเร
ทางที่ 2	ลูกตลกเสียงเร	ลูกตลกเสียงเร

ชั้นเดียว ท่อน 3

ประโยชน์ที่ 1	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงเร	ลูกตกเสียงโด
	ลูกตกเสียงฟา	ลูกตกเสียงโด
	ลูกตกเสียงที	ลูกตกเสียงโด
ประโยชน์ที่ 2	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงที	ลูกตกเสียงที
	ลูกตกเสียงโด	ลูกตกเสียงเร
	ลูกตกเสียงที	ลูกตกเสียงที
ประโยชน์ที่ 3	วรรคถาม	วรรคตอบ
ทำนองหลัก ทางที่ 1 ทางที่ 2	ลูกตกเสียงเร	ลูกตกเสียงเร
	ลูกตกเสียงที	ลูกตกเสียงเร
	ลูกตกเสียงฟา	ลูกตกเสียงเร

4.1 สรุปความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้อง 2 ทาง คือทางขับร้องของครูเลื่อน สุนทรวาทิน และทางขับร้องของครูสุคจิตต์ คุริยประณีต ผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็นประเด็น 3 ดังนี้

4.1.1 บันไดเสียง

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับร้องในประเด็นเรื่องบันไดเสียงทั้ง 2 ทาง มีลักษณะการดำเนินทำนองทางร้องส่วนใหญ่ยึดทำนองหลักเป็นเค้าโครงในการดำเนินทำนอง ทางที่ 1 มีการดำเนินทำนองทางร้องที่ยึดทำนองหลักเป็นเค้าโครง มากกว่าทางที่ 2 เพียงเล็กน้อย และบันไดเสียงที่ใช้ในการขับร้องเพลงแจกมอญนี้ ทั้งสองทางใช้บันไดเสียงในการขับร้อง 3 บันไดเสียงเช่นเดียวกับทำนองหลัก คือบันไดเสียงเพียงออบน ใช้กลุ่มเสียงปัญญาฆทธรXฟชX การดำเนินทำนองบันไดเสียงเพียงออล่าง ใช้กลุ่มเสียงปัญญาฆทธรXชลX และบันไดเสียงสุดท้ายคือบันไดเสียงนอก ใช้กลุ่มเสียงปัญญาฆทธรXชลX บันไดเสียงที่ใช้ในการขับร้องเป็นหลักในเพลงแจกมอญเถา คือบันไดเสียงเพียงออบน และบันไดเสียงเพียงออล่าง ส่วนบันไดเสียงนอกมิใช่บ้าง แต่เป็นส่วนน้อยมาก

4.1.2 การดำเนินทำนอง

การดำเนินทำนองทางร้องเพลงแขกมอญ เกา ส่วนใหญ่มีการดำเนินทำนองที่ไม่สัมพันธ์ สอดคล้องกับทำนองหลัก เนื่องด้วย

1 ผู้ขับร้องมีอิสระในการประดิษฐ์และตกแต่งทำนองการร้อง ยืดเพียงแต่ถูกตก ท้ายประโยคเป็นเค้าโครง

ทำนองหลัก

_ ฟ _ ท	_ _ คร	_ ร _ ร	_ ค _ ท	_ ช _ _	ฟฟ _ _	ทท _ _	คค _ ร
_ ค _ ท	_ _ _ ร	_ ฟ _ ร	_ ค _ ท	_ ร _ ค	_ _ _ ท	_ _ _ ค	_ _ _ ร

ทางที่ 1

	^ เอ็ง	ซิ่งเออ	เออเออเอ็งเออ			^ อังนา	รี
ฟ'ร' _ _	_ _ _ ร	_ _ ฟร	ครค _ ร'	_ _ _ _	_ _ ค'ท'	_ _ ร _ ร	_ _ _ ร

ทางที่ 2

อือ อือ	^ ซิ่งเออ	เออ เออ	เออ เออ		^ เอ็ง	ซิ่งเออ	เออเออเอ็งเออ
ลฟ _ ชฟร	_ _ ฟค	ร' _ ค'ท' _ ค	_ ร _ ฟ'	_ _ _ _	_ _ _ ฟ	_ _ ชฟ	รรมร _ ร

2 คำร้องมีอิทธิพลสำคัญในการประดิษฐ์ทางร้อง โดยการดำเนินทำนองจะเน้น คำร้องเป็นสำคัญ ทำนองโน้มเข้าหาคำร้อง

ทำนองหลัก

_ _ คร	_ _ คร	_ _ _ _	_ _ ลช	_ ค _ ร	_ _ _ _	_ _ _ ฟ	_ _ ชล
_ ท _ _	คท _ _	คทคร	คท _ _	_ ท _ _	คทลช	_ ค _ _	_ ฟ _ _

ทางที่ 1

^ ซิ่งเออ	เออเออเอ็งเออ	^ ซิ่งเออ	เออเออเอ็งเออ	อืออือ		^ งาม	พักตร์
_ _ ฟร	ครค _ ร'	ค'ท' _ คท	ช _ ลชช	_ _ ลช	_ _ _ ค ,	_ _ _ ช	_ _ _ ค

ทางที่ 2

^ ซิ่งเออ	เออเออเอ็งเออ	^ ซิ่ง เออ	เออเออเอ็งเออ			^ หลับ	ต้อง
_ _ ฟร	ครค _ ท	_ ค _ ท	ชลช _ ช	_ _ _ _	_ _ _ ค ,	_ _ _ ฟ	_ _ _ ช

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของโครงสร้างทำนองหลักกับทางขับทางร้องทั้งสองทางนี้ปรากฏว่าทางขับร้องทางที่ 2 มีการดำเนินทำนองทางร้องสัมพันธ์กับทำนองหลักมากกว่าทางที่ 1

4.1.3 ความสัมพันธ์ของลูกตก

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของลูกตกทำนองหลักกับทางขับร้อง พบว่า ลูกตกของการดำเนินทางร้องที่สัมพันธ์กับทำนองหลักส่วนใหญ่เป็นลูกตกสำคัญที่อยู่ท้ายประโยค หรือลูกตกที่อยู่ในห้องเพลงที่ 8 ของประโยค ในการดำเนินทำนองทางร้องทั้งสองทางมีลูกตกสัมพันธ์กับทำนองหลักเท่ากัน แต่ตำแหน่งลูกตกที่สัมพันธ์กับทำนองหลักอาจจะต่างกันบ้าง จากการสังเกตพบว่า ความสัมพันธ์ของลูกตกระหว่างทางขับร้องทั้ง 2 ทางมีความสัมพันธ์กันเองมากกว่าสัมพันธ์กับทำนองหลัก

4.3 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา

จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา 2 ทาง คือ ทางขับร้องของครูเลื่อน สุนทรวาทิน กับทางของครูสุดจิตต์ คุริยประณีต พบว่า ในการดำเนินทางร้อง ทั้งสองทางมีการประดิษฐ์ตกแต่งการเอื้อนและการออกเสียงคำร้องได้อย่างไพเราะกลมกลื่น นอกจากนี้แต่ละทางยังมีการใช้กลวิธีพิเศษ เพื่อสร้างความไพเราะให้กับทางขับร้องยิ่งขึ้น กลวิธีพิเศษที่ทั้งสองทางนำมาใช้เป็นกลวิธีพิเศษเดียวกันได้แก่ กระทบ กดเสียง กลิ่น ช้อนเสียง ปั่นคำ ลักจังหวะหางเสียง และหวนเสียง บางประโยคมีการดำเนินทางร้องที่มีลักษณะเดียวกัน และบางประโยคก็มีการดำเนินทำนองทางร้องในลักษณะที่แตกต่างกัน ในความแตกต่างนั้น ต่างก็มีความไพเราะในแบบของตนเอง ซึ่งจากการศึกษาพบทั้งความสัมพันธ์และความแตกต่างกัน ดังนี้

ความสัมพันธ์เชิงเปรียบเทียบของทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา

1. การดำเนินทางร้องทั้งสองทางมีการเอื้อนเชื่อมคำ เอื้อนท้ายคำ ทำให้การออกเสียงในแต่ละคำนุ่มนวล ไม่ห้วน และเพิ่มความไพเราะให้กับทางร้องมากขึ้น

ทางที่ 1

^ เอื้อเอื้อ	เอื้อเอื้อเอื้อ	เอื้อเอื้อ วิไล	วรรณ	ฮื้อฮื้อ		^ อื้อน	เอื้อน
_ ทุค ^ร	_ รคท	รด ชุช	___ ช	ลช ___	_____	___ ช๐	ฟ ___ ช๐

ทางที่ 2

เอื้อเอื้อ	เอื้อเอื้อเอื้อ	เอื้อเอื้อเอื้อ ^{วิ}	กอด	ฮื้อฮื้อฮื้อ		^ ชุนแผน	นึ่ง
_ ทุค ^ร	_ รคท	ครค_ ล_ ค	___ ฟ	ชลช ___	_____	_ ชค , ช	___ ช

2. การเอื้อนพยางค์สุดท้ายของสำนวนการเอื้อน ทั้งสองทางจะลงท้ายด้วยคำว่า เอื้อ เสมอ โดยไม่มีการเอื้อนสำนวนใด ที่มีคำว่าเอื้ออยู่กลางสำนวน

ทางที่ 1

^ ฮื้อเอื้อ	เอื้อ เอื้อ	เอื้อ เอื้อ	เอื้อเอื้อเอื้อ			^ พระ•ทรง	ลักษณะ•
___ ฟร	_ ค_ ฟ ^ร	_ ม_ ฟ	ช'ฟ'ร' _ร	_____	___ ฟ ,	_ คร ค	___ ค

ทางที่ 2

^ ฮื้อเอื้อ	เอื้อเอื้อ เอื้อ	เอื้อเอื้อ	เอื้อเอื้อเอื้อ		^ เจ้า•	วัน	ทอง
ร ___ ฟร	ครค_ ฟ ^ร	_ ม_ ฟ	ช'ฟ'ร' _ร	___ ฟ ,	___ ค	ท ___ ค	___ ค

3. การออกเสียงคำร้องทั้งสองทาง มีการบรรจบออกเสียงคำร้องแต่ละคำอย่างชัดเจน มีการออกเสียงคำควบกล้ำ มีการปั้นคำ แต่ละทางเมื่อถึงคำร้องจะมีการปั้นคำ คือคำร้องคำเดียว แต่ออกเสียงเป็นหลายพยางค์ โดยเลือกใช้กลวิธีนี้ได้เหมาะสมกับคำร้อง คำร้องบางคำก็ออกเสียงตรง ๆ ไม่ต้องปั้นคำ แต่ถ้าไม่มีการปั้นคำเลยจะทำให้เกิดความซ้ำซาก น่าเบื่อ

ทางที่ 1

เออเฮ้อเออ	^ เอ่อ	เออ	เฮ้อ เอ่อ	เอย ฮือ	ฮือฮือฮือ	^พร้อม●	^พริ้ง●
ชร_มร	___ค	___ร	ม'ร'ค'_ม	_ฟ_ร	พม_ฟขฟ	ท__ค	ค__ค

ทางที่ 2

^ ฮึ่งเออ	เออเฮ้อเออ	^ เออ	เฮ้อ เอ้ย			^ ฟิ้น●	ตัว
__ขฟ	รรมรชค	___ร	ม'ร'ค'_ร'ฟ'	_____	_____	___ค	_ค_ค

ทางร้องทางที่ 1 คำว่าพร้อม ปั้นคำออกเสียงเป็น พรอ - ฮ้อม และคำว่า พริ้ง ออกเสียงเป็น พริ - ฮึ่ง

ทางร้องทางที่ 2 คำว่าฟิน ปั้นคำออกเสียงเป็น ฟือ - ฮิ้น

4. ทั้งสองทางมีจังหวะการหายใจในลักษณะเดียวกัน คือ หายใจท้ายสำนวนการเอื้อน และหน้าคำร้อง ทำให้การขับร้องราบรื่น ไม่นึกคำ

ทางที่ 1

ฮือ	ฮือฮือ	^ เอ็ง	เออ	เฮ้อเออ	เฮ้อ เอ้ย	^ เอว●	กลม
ฟ_ฟ๑	ลข_	___ท	___ท	__คท	ล'ข'ฟ'_ข'ท'	__ฟร	___ร

ทางที่ 2

ฮือ ฮือฮือฮือ		^ เออ	เฮ้อเอ็งเออ	ฮึ่งเออ	เฮ้อ เอ้ย	^ ไม่คิง	ตัว
ฟ๑_ขลข	_____	___ท	คท_ท	__คท	ล'ข'ฟ'_ข'ท'	_คท๑ค	ท๑ร_ร

5. ลูกตกท้ายประโยคของทั้งสองทางส่วนใหญ่ตรงกัน ถึงแม้การดำเนินทางร้องบางวรรคจะต่างกัน แต่เมื่อดำเนินมาถึงท้ายประโยคจะมีลูกตกเสียงเดียวกัน

ทางที่ 1

สี่อ้อ	^ เอ้อ	เออ	เฮ้อ เอ้อ	^ เออ	เฮ้อเอ็งเออ	ฮั่งเออ	เอ็ง เอ้อ
รด __	___ ทุ	___ ค	ร'ค'ทุ' - ค'ร'	___ ฟ	ชฟ _ร	__ ฟร	_ค _ร'

ทางที่ 2

ฮั่งเออ	เอ็ง เอ้อ	เออ	เฮ้อ เอ้อ		^ เอ็ง	ฮั่งเออ	เออเฮ้อเอ็งเอ้อ
__ ฟร	_ค _ร'ค'ทุ'	___ ค	ร'ค'ทุ' - ค'ร'	_____	___ ร	__ ฟร	ครค _ร'

6. กลวิธีพิเศษถูกนำมาใช้อย่างหลากหลายเพื่อเพิ่มความไพเราะให้กับทางขับร้อง ทั้งสองทางมีการใช้กลวิธีพิเศษเหมือนกัน คือ กระทบ กดเสียง กลิ่น ซ้อนเสียง ปั่นคำ ลักจังหวะหางเสียง และหวนเสียง กลวิธีที่ทั้งสองทางนำมาใช้มากที่สุด คือ กระทบ

6.1 กระทบ

		เออ เฮ้อ	เออเฮ้อเอ็งเออ	ควร	แต่●	^ นาง	สวรรค
_____	_____	_ช_ถู	ชถูชช_ช	___ ค	___ ค	ทุ__ร	__รร

6.2 กดเสียง

^ เอ้อ	เฮ้อเอ็งเออ	^ ไกล	สว่าง		จะจากนาง	เอ้อเอ้อเออ	^ สัจความ
___ ฟ	ฟร _ร	ฟ__ทุ	ช๑_ทุช	ทุ_____	ชฟ_ช	_ทรค	_ช_ทุ

6.3 กลิ่น

^ เออ	เฮ้อเออเอ็งเออ	^ เอ้อ	เฮ้อเอ็งเอ้อ	เอ้อ	เฮ้อ เอ้อ	^ จักร	พรรค●
___ ร	ม_รคค	___ ล	คคช_ถู'	ช'ฟ'_ค	รค_ฟ	___ ร	ม__ม

6.4 ซ่อนเสียง

		^ เตะ	เอ็ย			^ อ่า	เวา
---	---	__ค	__ค'	ร'---	__ฟ	__ค	รค_ค

6.5 ปั่นคำ

เอ็อ	เออ	^ เอ็อ	เฮ็อ เอ็ย			^ คิค	ว่า•เฮ็อเออ
__ฟ	__ซ	__ท	ค_ท_ค_ร	---	__ฟ	__ร	คค_ท_ซ_ค_ท

6.6 ลักจังหวะ

เอ็งเออ	เออเฮ็อเออ	^ จะร่วม	รศ	อ็อ เออเฮอ	เออ เออ	เฮ็อเออ^ ภิ	รมย์
_ทคท	ซ_ล_ซ	__ซ_ซ	ฟ__ซ	ลซ๑_ฟ_ซ	_ท_ค	รค_ค	_ท*__

6.7 หางเสียง

	เออ	เฮ็อ	เออเฮ็อเอ็ย	เด้า	คววม	^ ฝั้น	มา
---	__ซ	__ล	ซล_ซ_ซ	__ค	_ท_ค	__รม	_ซ, _ร

6.8 หวนเสียง

	^ เอ็ง	ฮังเออ	เอ็ง เอ็ย		^ ขุนช้าง	อ็อฮ็อ	อ็อ^ ฝัว
คท__	__ร	__ฟร	_ค_ร	คท__	__คฟค	รค*ร*ค*ท*	คร_ร

7. การขับร้อง ในท่าย่อนของทุกท่อนยกเว้นสามชั้น ท่อน 2 จะมีสร้อยว่า (เจ้าเอย) และในท่ายสามชั้น ท่อน 2 จะมีสร้อยต่อท่ายเป็นภาษามอญ ทำให้การดำเนินทางร้องต่างจากท่อนอื่น
8. ทั้งสองทางดำเนินทางร้องจบท่อนด้วยเสียงเร ในทุกท่อน

ทางที่ 1

^ เอ๋อ	เฮ๋อ เอ๋อ	^ ซึงเอ๋อ	เออเฮ๋อเอ็งเอ๋อ	ซึงเอ๋อ	เฮ๋อ เอ๋ย	^ เจ้า ●	อี๋อ เอ๋ย
___ ทุ	คทุ_คัร'	__ ฝร	ครด_ร'	ค'ทุ'_คทุ	ค'ซ'ฟ'_ซ'ทุ	___ ค	ทุคร_ริ

ทางที่ 2

^ ซึงเอ๋อ	เฮ๋อ เอ๋อ	ซึงเอ๋อ	เออเฮ๋อเอ็งเอ๋อ	^ ซึงเอ๋อ	เฮ๋อ เอ๋ย	^ เจ้า ●	อี๋อ เอ๋ย
__ ฟทุ	ค_คัร'	__ ฝร'	ค'ค'ครด_ร'	ค'ทุ'_คทุ	ค'ซ'ฟ'_ซ'ทุ	___ ค	ทุคร_ริ

ความสัมพันธ์เชิงเปรียบเทียบต่างของทางขับร้องเพลงแขกมอญ เถา

1. บทร้องต่างกัน ทางขับร้องของครูเลื่อน สุนทรวาทีน ใช้บทร้องจากละครเรื่องอิเหนา ในรัชกาลที่ 2 และบทร้องของพระยาเสนาะดุริยางค์ (แหม่ม สุนทรวาทีน) บทร้องขึ้นต้นว่าพระเอย พระทรงลักษณ์ ส่วนทางร้องของครูสุคจิตต์ คุริยประณีต ใช้บทร้องจากเสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน ตอนที่ 17 ขุนแผนขึ้นเรือนขุนช้างได้นางแก้วกิริยา และเข้าห้องนางวันทอง บทร้องขึ้นต้นว่าครานั้น การที่บทร้องต่างกันมีอิทธิพลทำให้การดำเนินทางร้องต่างกันด้วย ในการเปรียบเทียบทางขับร้องพบว่าบางประโยคที่มีการดำเนินทางร้องในลักษณะเดียวกัน แต่ต่างกันเมื่อมีการบรรจุคำร้องซึ่งเนื่องจากเป็นคำร้องที่ต่างกัน ทำให้การดำเนินทางร้องในช่วงนั้นต่างกันด้วย เพราะการดำเนินทางร้องโน้มเข้าหาคำร้อง ยึดคำร้องคำเป็นสำคัญ

2. การดำเนินทางร้องบางประโยค มีการดำเนินทำนองต่างกัน ต่างคนต่างดำเนินทางร้องไปตามทางของตน

ทางที่ 1

	^ เอ็ง	ซึงเอ๋อ	เออเฮ๋อเอ็งเอ๋อ			^ อึนนา	รี
ฟ'ร'_	___ ร	__ ฝร	ครด_ร'	___	__ ค'ทุ'	___ ร_ร	___ ร

ทางที่ 2

อี๋อ อี๋อ	^ ซึงเอ๋อ	เฮ๋อ เอ๋อ	เออ เอ๋อ		^ เอ็ง	ซึงเอ๋อ	เออเฮ๋อเอ็งเอ๋อ
ลฟ_ซฟร	__ ฟด	ร'_ค'ทุ'_ค	_ร_ฟ'	___	___ ฟ	__ ซฟ	รמר_ร

3. จำนวนการเอื้อนทั้งสองทางมีลักษณะใกล้เคียงกัน แต่แตกต่างกันที่ลีลาการเอื้อน

ทางที่ 1

อี้อ้อ ^๑ เออ	เฮ้อเอ็งเออ	เออ	เฮ้อเอ็งเออ	เออ ^๑ ฮึงเออ	เอ็งเออ	เอ้อเฮ้อเอ็งเออ	เฮ้อเอ็งเออ
ค*ท* __ซ	ลชช __ซ	__ร	มร _ร	__ฟด	_รฟด	ทรด_ท	รด _ท

ทางที่ 2

อี้อ้อ	เออเฮ้อเอ็งเออ	เออ	เฮ้อเอ็งเออ	เออ ^๑ ฮึงเออ	เอ็ง เออ	เออเออเออเออ	เฮ้อเอ็งเออ
__ค*ท*	ชลชช' _ฟ'	ร' __ร	ฟร _ร	__ฟด	_รฟด	ทลชชท	รด _ร'

4.4 เอกลักษณะในการขับร้องเพลงแขกมอญ

เอกลักษณะของครูเลื่อน สุนทรวาทีน

การขับร้องเพลงแขกมอญ เถา ของครูเลื่อน สุนทรวาทีน เป็นทางขับร้องแบบโบราณ ที่มีความไพเราะ ไม่โลดโผน บางประโยคมีการเอื้อนในลักษณะออกเสียงตรง ๆ ซึ่งเป็นเอกลักษณะเฉพาะของครู ในการขับร้องมีการนำเอากลวิธีพิเศษต่าง ๆ มาใช้เพื่อให้ทางขับร้องมีความไพเราะ พบการเอื้อนในลักษณะการซ้อนเสียงซึ่งเป็นเอกลักษณะของสำเนียงมอญ ครูมักใช้เสียงในระดับเสียงที่ต่ำหรือเรียกว่าหลบเสียง การดำเนินทำนองทางร้องส่วนใหญ่บันไดเสียงสัมพันธ์กับทำนองหลัก การดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก และลูกตกที่อยู่ท้ายประโยคส่วนใหญ่สัมพันธ์กับ ทำนองหลัก การขับร้องเพลงแขกมอญของครูในจังหวะหน้าทับที่ 4, 5 และ 6 ในอัตราจังหวะสามชั้น จะร้องด้วยจำนวนการเอื้อนซ้ำแบบเดียวโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงจำนวน ยกเว้นในสามชั้น ท่อน 2 จะมีสร้อยต่อท้ายเป็นภาษามอญ ทำให้การดำเนินทางร้องต่างไปจากท่อนอื่น ในอัตราจังหวะสองชั้นจะร้องด้วยจำนวนการเอื้อนซ้ำแบบเดียวโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงจำนวน และในอัตราจังหวะชั้นเดียว ท่อน 3 มีความแตกต่างกับท่อนอื่นมาก เป็นการร้องเนื้อเต็มโดยแทบจะไม่มีการเอื้อน มีการเอื้อนในช่วงวรรคตอบของประโยคสุดท้ายเท่านั้น และเอกลักษณะที่สำคัญประการสุดท้ายคือในอัตราจังหวะชั้นเดียว ประโยคที่ 3 วรรคตอบ ของทุกท่อนมีการดำเนินทางร้องที่ไม่เหมือนกัน จากลักษณะพิเศษของทางขับร้องที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ทางขับร้องของครูมีเอกลักษณะเฉพาะที่ไม่เหมือนใคร

เอกลักษณ์ของครูสุจิตต์ คุริยประณีต

การขับร้องเพลงแขกมอญ เถา ของครูสุจิตต์ คุริยประณีต เป็นทางขับร้องที่มีการประดิษฐ์ตกแต่งทางร้องให้มีความวิจิตรพิสดาร โดยการนำเอากลวิธีพิเศษต่าง ๆ มาใช้ในการขับร้องโดยเฉพาะการเอื้อน การเอื้อนของครูเป็นลักษณะการเอื้อนที่มีความละเอียด ในการขับร้องต้องค่อย ๆ บรรจงออกเสียงในแต่ละพยางค์ ทางขับร้องของครูเน้นไปในทางหวาน พบการนำเทคนิคการซ่อนเสียงซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของสำเนียงมอญมาใช้บ่อยครั้ง การเอื้อนแบบซ่อนเสียงของครูจะมีลักษณะพิเศษคือครูจะค่อย ๆ ปล่อยเสียงจากลำคอ จากเสียงต่ำไปเสียงสูง ได้อย่างไพเราะจับใจ ทำให้การเอื้อนปรากฏเป็นสำเนียงมอญอย่างเด่นชัด ในการขับร้องครูสามารถใช้เสียงในระดับเสียงสูง คือไม่หลบเสียงในบางประโยคได้อย่างเหมาะสม การดำเนินทางร้องส่วนใหญ่บันไดเสียงสัมพันธ์กับ ทำนองหลัก การดำเนินทำนองไม่สัมพันธ์กับทำนองหลัก ถูกตกที่อยู่ท้ายประโยคส่วนใหญ่สัมพันธ์กับทำนองหลัก การขับร้องเพลงแขกมอญของครู ในจังหวะหน้าทับที่ 4, 5 และ 6 จะร้องด้วยสำนวนการเอื้อนซ้ำแบบเดียวโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงสำนวน ยกเว้นในสามชั้นท่อน 2 จะมีสร้อยต่อท้ายเป็นภาษามอญ ทำให้การดำเนินทางร้องต่างไปจากท่อนอื่น